

TÂM VÓC CỦA MỘT NGƯỜI TRỌN VẸN

 Cảm ơn anh, Anh Neville. Chúa ban phước cho anh.

Thật dễ chịu được trở lại đèn tạt lần nữa sáng nay. Chúc “một buổi sáng tốt lành,” đầy ân điển đến với tất cả anh chị em. Và tôi tin rằng đây sẽ là một ngày vĩ đại cho tất cả chúng ta, trong sự—sự Hiện diện của Chúa chúng ta. Và bây giờ tôi đã có một bài học sáng nay. Tôi muốn đi ngay thẳng đến với bài học này, bởi vì nó là một...Tôi nghĩ nó thì quan trọng. Và nó là một...Và để giữ đám đông khỏi tình trạng quá bối rối, anh chị em biết đấy, phải ở lại lâu, vì nhiều người đang đứng. Tôi sẽ đi thẳng vào bài học ngay.

² Và bây giờ, tối nay, tôi muốn nói về chủ đề của *Đấng Dẫn Đường Của Đời Tôi*. Và tôi hi vọng rằng nhiều người mà có thể, nhiều như có thể được, sẽ có mặt vào lúc đó, cho tối nay. Tuy nhiên, nếu bạn có một hội thánh của riêng mình, chúng tôi thì... dĩ nhiên, chúng tôi muốn bạn có mặt ở—ở hội thánh của mình. Đó là bốn phận của bạn là ở đó, nơi mà có chức vụ của bạn, để ánh sáng của bạn chiếu ra.

³ Bây giờ, chúng tôi cứ hi vọng rằng, mỗi lần khi các bạn đến lại, chúng ta sẽ có thêm một phòng nhỏ nữa ở gần đây. Nhưng chúng tôi đang gặp khó khăn với nó, ở mọi nơi. Ban trị sự họ chắc chắn đã nghiên cứu trong mọi việc. Và họ gửi đến một nơi, người ta sẽ đồng ý điều đó; sau đó gửi nó đến nơi nào khác, và người ta bác bỏ nó. Và gửi trả lại, và họ đồng ý điều đó trên *đây*, và trở về.Ồ, thật chúng tôi đã có một thời gian đáng kể! Nhưng, các bạn biết đó, Sa-tan luôn luôn là kẻ chiến đấu chống lại những gì đúng. Chỉ nên nhớ, các bạn luôn luôn đứng về...

⁴ Tôi đang tự hỏi anh ở đâu, Anthony. Tôi thấy anh đã gặp cha của anh. Và tôi nhìn qua, trong cử tọa. Ông ấy nói anh đang ngồi ở đó. Chúng tôi vui mừng vì sự có mặt của anh và cha anh ở đây với chúng tôi, Anh Milano đến từ New York. Hi vọng, đi nước

ngoài lần này, tôi có được bước nhảy vọt, ở đâu ngoài đó, từ New York, nếu Chúa muốn.

5 Và vì thế chúng tôi rất vui mừng vì sự có mặt của mỗi một anh chị em. Thật—thật tốt vì các bạn có mặt ở đây.

6 Và chúng ta đã có một thời gian tuyệt vời tối hôm qua, hay ít nhất tôi đã có như vậy. Tôi đã có một...[Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Và Ê-sai ở trong đền thờ.” Và vì thế anh chị em...

7 Và sáng nay, chúng tôi muốn nói về chủ đề, hay là dạy, thì đúng hơn, nếu chúng ta có thể, “Xây một Đền tạm sống động; việc xây dựng—việc xây dựng Đền tạm sống của nơi ngụ của Đức Chúa Trời hằng sống, Con người trọn vẹn; Đền tạm sống của Đức Chúa Trời hằng sống, nơi Ngài cư ngụ.” Và nếu...

8 Tôi hiểu rằng họ có một số người hát hay này ở đây. Tôi không đến để nghe nó. Và tối nay, tôi sẽ cố gắng để đi xuống ở đây. Vợ tôi đã kể với tôi về một Anh Ungren, tôi tin đó là tên của anh ấy, từ ở—ở Tennessee xuống. Vậy thì, anh ấy đã ở đây tối qua. Tôi không thấy anh ấy sáng nay, nhưng tôi cho rằng anh ấy ở đâu đó ở đây. Và tôi muốn nghe anh hát tối nay, nếu có thể, mà, cũng là *Từ Dưới Sự Vinh Hiển Ngài*, hay *Lớn Bấy Duy Ngài*. Tôi muốn nghe bài đó. Bao nhiêu người muốn nghe Anh Ungren hát? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, tôi—tôi thích nghe giọng hát hay. Và Meda đã nói rằng anh ấy có giọng nam trung. Và điều đó nhắc tôi về Anh Baxter của chúng ta; anh ấy, cũng là một ca sĩ, như tất cả chúng ta đều biết. Và *Từ Dưới Sự Vinh Hiển Ngài*, hay *Lớn Bấy Duy Ngài*. Tôi tin tôi đã đặt mình vào vị trí của anh bây giờ, ở trên...Điều đó được chứ, Anh Ungren, tối nay, nếu anh muốn, anh sẽ ở lại hát chứ? Anh sẽ ở lại, hay cố gắng để ở lại qua buổi nhóm tối nay chứ?Ồ, tôi—tôi...Ồ, đừng...Tôi nói với anh, điều này như thế nào, nếu chúng ta...Tôi không muốn gây với bất cứ ai sự xích mích nào. Nhưng tại sao không, thế thì, nếu chúng ta muốn, trong suốt thời gian giảng về *Bấy Ấn*, khi chúng tôi giảng điều đó, nếu anh đến. Tôi muốn tắt băng ghi âm, anh em biết đấy, để nghe bài hát đó, *Lớn Bấy Duy Ngài*, và, cũng, *Từ Dưới Sự Vinh Hiển Ngài*, trong lúc đó.

9 Ô, được hầu việc Chúa há chẳng tuyệt vời sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi không biết tôi sẽ làm gì nếu tôi không phải là một Cơ-đốc nhân!...?...Thật quá tốt được làm một Cơ-đốc nhân. Tôi thật cảm thấy chỉ thích nhảy lên nhảy xuống và la hét, với tất cả sức lực mình. Là một Cơ-đốc nhân, hãy suy nghĩ về điều đó, neo hoàn toàn vào trong Đấng Christ!

10 Tôi biết tôi gọi tên của người này đều sai mỗi lần. Nó là S.T. hay T.S., hay cái gì giống như thế. Sumners, Anh Sumner. Anh ấy...Tôi muốn cảm ơn anh và người vợ bé nhỏ yêu quý của anh ấy. Tôi nghĩ rằng chị ấy đã dành khoảng, trông có vẻ như, gần sáu tháng, để đánh máy ra quyển *Bảy Thời Đại Hội Thánh* này. Và bây giờ chúng ta đã nhận lại nó ở đây, đánh máy ra, sẵn sàng để kiểm chứng, và sẽ đi vào khuôn sách, *Bảy Thời Đại Hội Thánh*. Chị Sumner, dù chị ở nơi nào, chắc chắn chị sẽ cho phép chúng tôi trả cho chị vì điều đó. Điều đó, điều đó phải mất nhiều công việc. Tại sao, nó dày như *thế*. Nó hằn chiếm mất của tôi khoảng sáu tháng để đọc từ đầu đến cuối, chưa nói đến phải lấy ra nó từ băng ghi âm, và sau đó vụn lại và lấy ra những sự lặp lại, và làm cho nó thành quyển sách. Chúng ta sẽ sẵn sàng và gửi nó đi để ấn hành ngay lập tức, vì chúng tôi nghĩ đó là việc mà mọi người sẽ tiến hành ngay bây giờ, và anh chị em có thể nghiên cứu điều đó. Và Billy vừa chỉ cho tôi, khi tôi vào lại đó, cách đây vài phút, rằng—rằng—rằng nó thì—nó thì sẵn sàng bây giờ để đi đến thợ in. Vì thế, thưa chị, đèn tạm sẽ thanh toán cho chị về việc đó. Tôi không trông mong chị làm việc đó vì điều gì. Và—và chúng tôi cũng vậy...Nếu chúng ta có quyển sách đó và phải làm một giá cho nó, hay điều gì đó, chúng ta sẽ đặt một giá mà các bạn nhận được cái gì đó bất cứ khi nào họ bán nó, bất cứ là giá nào. Bạn chỉ việc nói với ban ấy, ban trị sự, hay một số người trong họ ở đó, và họ sẽ lo liệu việc ấy cho bạn. Cầu Chúa ban phước cho chị thật nhiều.

11 Anh và Chị Kidd cao niên thân mến đang ngồi ở đây, gần một trăm tuổi, chỉ một chút xiu nữa. Và tôi đã gặp chị ấy cách đây một lát, và chị nói, “Ồ, đây có lẽ sẽ là lần cuối tôi đến gặp anh, Anh Billy à.” Nói, “Tôi già quá rồi.”

¹² Tôi đáp, “Ồ, chào ôi! Tôi không muốn nghe chị nói thế. Anh chị thật sự giống như cha mẹ già thân yêu.” Chúng ta yêu mến Anh và Chị Kidd. Chúng ta, mọi người, đều yêu mến. Và điều đó thật sự...

¹³ Thật là điều gì đó với tôi khi thấy họ bước vào nhà thờ, và một cặp lớn tuổi như thế. Và chỉ suy nghĩ, họ đang giảng Phúc âm trước khi tôi ra đời. Và tôi hiện là một người già. Vâng, cứ suy nghĩ, họ đang giảng trước khi tôi được sanh ra. Và ở đây tôi bây giờ, tôi đang suy nghĩ mình đang bắt đầu quá già. Tôi gần như nghĩ về sẵn sàng để nhường lại. Tôi thấy Anh và Chị Kidd bước vào, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Halêlugia!” Tôi nói, “Không, mình cảm thấy khỏe.” Vâng, thưa quý vị. Để thấy họ, họ có thể như thế nào, họ thật truyền cảm hứng cho các bạn như thế nào!

¹⁴ Sau đó các bạn nhận biết rằng, gần với thời đại của tôi, lần nữa, và rồi vẫn tiếp tục trên cánh đồng truyền giáo. Đi xuống sáng hôm nay và yêu cầu về những quyển sách, nếu họ có thể lấy những quyển sách và bán chúng. Cần có những băng ghi âm, để họ có thể đi ra, giành những linh hồn bằng việc nghe những băng ghi âm này, ở tuổi gần một trăm. Bây giờ chúng ta đang nói chuyện về “hai cánh” của bạn ở đâu tối hôm qua? Vâng. Tôi bắt đầu nghĩ về, “Hai cánh tôi ở đâu?” khi anh ấy nói điều đó—điều đó ngày hôm qua. Chị bao nhiêu tuổi, Chị Kidd? [Chị Kidd nói, “Tôi tám mươi một tuổi.”—Bt.] Tám mươi một. Anh bao nhiêu tuổi, Anh Tom? [Anh Kidd nói, “Tám mươi hai.”] Tám mươi một và tám mươi hai tuổi, và vẫn dùng đôi cánh của mình, để hầu việc, vẫn đang đi.

¹⁵ Bất cứ điều gì trở nên sai trật ở Ohio, mà Chị Kidd biết về, điện thoại đến nhà. Ngày nọ, chị bấm chuông, và một đứa bé, một bé gái, tôi tin là thế, ra đời, và ruột ở bên ngoài nó. [Chị Kidd nói, “Bàng quang.”—Bt.] Bàng quang, ở bên ngoài của đứa bé. Và bác sĩ không biết làm gì về điều đó, và ông ta sợ đảm nhận ca mổ. Chúng tôi đã cầu nguyện. [“Đã mổ, Anh Branham à, và đặt nó vào lại, bởi vì, họ nói, ‘Nó không thể sống.’ Và họ chỉ đặt ruột của nó vào lại bên trong.”] Đặt ruột trở lại vào bên trong, với một ca giải phẫu, và mặc dù nó không thể sống. Và nó đã sống.

[“Không có lối đi.”] Không có lối đi lúc đó cho—cho sự...từ trực tràng, cho thức ăn đi qua. Và Chị Kidd đã gọi đến lần nữa. Chúng tôi lại dâng lời cầu nguyện, và bây giờ có một ống thông qua bình thường. Và chị đây này, như là người làm chứng; bác sĩ, cũng vậy. Hiểu không? Nó là lời chứng về Đức Chúa Jê-sus, Đấng Tạo Hóa vĩ đại! Thấy những gì Sa-tan đã cố gắng làm không? Cắt đứt sự sống của đứa bé đó. Và rồi, đấy, rồi tôi tin người đàn bà đó đến với Chúa. [“Chị ấy đã trở lại với Chúa, ngay tại nhà tôi.”] Trở lại với Chúa. Chị Kidd đã hướng dẫn chị ấy trở lại với Đấng Christ, sau khi phép lạ phi thường này xảy ra với đứa con của chị ấy.

¹⁶ Tôi đã có một cú điện thoại từ California, ngày hôm qua, một anh em mục sư trẻ tuổi ở ngoài đó, mà đã ở với tôi khi lần đầu tôi đến California, cách đây nhiều năm. Cháu nội của anh ấy được sanh ra có—có bốn...ba van tim khép kín trong tim của nó. Và tôi đã bảo anh ấy về trường hợp đó. Tôi nói, “Đức Chúa Trời mà đã có thể tạo nên điều khác này và làm nó thích hợp, chắc chắn có thể chữa lành cháu nội của anh.” Chỉ nói về cậu con trai là một sự khích lệ lớn.

¹⁷ Và chàng trai đó đã ở buổi nhóm khi lần đầu tiên tôi đến California, cách đây khoảng mười tám năm trước, nó đã được, mười sáu năm trước. Và tôi đã ở California. Và anh ấy đã...Buổi nhóm quá tác động đến chàng trai đó cho đến khi...Khi họ có đứa con, và nó được sanh ra, và họ đã thấy có điều gì đó không ổn, nó xanh lét, và họ đã cố gắng bơm ôxy vào cho nó, và vân vân. Và nó đã không giống như còn sống, và rồi các bác sĩ đã khám nghiệm, và thấy rằng có ba van khép kín trong trái tim của nó. Không mở ra chút nào, đấy, chỉ—chỉ có một van tim đang đập. Và anh ấy đã gọi cho cha mình, và nói, “Ba ơi, hãy gọi cho Anh Branham, ngay lập tức. Nói với anh ấy rằng tất cả...‘Chỉ cầu xin Đấng Christ. Ngài sẽ làm điều đó.’” Đúng thế.Ồ, chao ôi! Sự ảnh hưởng đó, những gì họ đã thấy, đấy, chúng ta đã nói về, tối hôm qua. Sự việc tốt ở thời gian thích hợp.

¹⁸Ồ, chúng ta cứ nói chuyện, thì không bao giờ đi vào bài học, phải không? Điều đó giống như mật đường vào một buổi sáng lạnh lẽo, nó thật dày hết sức, anh em biết đấy, và tất cả quỵện

lấy nhau. Chúng tôi rất vui mừng có một tình thông công như thế. Vâng, thưa quý vị.

¹⁹ Vậy thì bây giờ chúng ta hãy tự lắng dịu, bây giờ, và đi vào bài học bây giờ. Có lẽ sẽ...Tôi không biết các bạn có thể thấy điều đó, trên bảng hay không. Có lẽ nếu tôi quay cái đó lên như *thế*, trong vài phút, ờ, chúng ta sẽ có thể, bây giờ, một số bạn, để... [Anh Edgar “Doc” Branham nói, “Muốn có một vết ở trên đó không?”—Bt.] Nói gì? [“Anh muốn có một vết trên đó không?”] Không, tôi không nghĩ vậy, ngay bây giờ, Doc à. Có lẽ chỉ trong một chút. [“Ngay trên nền nhà, tôi có thể đặt một vết trên đó.”] Ờ, chúng ta sẽ—chúng ta sẽ làm điều đó khi tôi có được vài...Có một vết ở đây không? Được rồi. Chúng ta hãy cứ bật nó lên trên đó. Các bạn phía sau đó có thể thấy rõ không? Các bạn có thể thấy không? Nếu các bạn có thể thấy, hãy giơ tay lên, nếu các bạn có thể thấy cái bảng đen đó, đọc điều đó trên đó. Không. Được rồi. Có cái vết. Bây giờ, trong lúc họ đang sẵn sàng cho điều đó...

²⁰ Tôi đã bắt đầu hơi trễ sáng nay; hay là, không, không, sớm khoảng mười lăm phút. Và vì vậy, thế thì, chúng ta sẽ chỉ mất thời gian của chúng ta bây giờ, bởi vì chúng ta không muốn đi vào vội vàng. Khi bạn vội vàng, thì bạn chỉ làm hỏng những gì bạn dự định nói. Bây giờ, tôi đang lắng nghe một băng ghi âm, ngày nọ, như tôi đã nói với các bạn, và tôi tự thấy rất xấu hổ; không phải những gì tôi đang nói, nhưng cách tôi đang nói nó quá nhanh, và nó thật là một giọng nói đầy căng thẳng. Tôi cảm thấy thích chờ đợi. Nó...

²¹ Tôi—tôi vừa thấy ngày nọ nơi mà họ định xây dựng một sở thú lớn, ở đây tại giữa Louisville. Và Ông Brown, tôi tin là vậy, ở nơi đó, đã dâng một triệu đô-la cho sở thú. Ờ, nếu tôi có số tiền đó, tôi hầu như tặng người ta để họ thả những con thú ra. Tôi—tôi không tin vào việc nhốt bất cứ vật gì vào chuồng như thế. Tôi chỉ...Tôi đi tới sở thú và thấy chúng là những con vật già đáng thương, gấu, và sư tử, và những con vật khác, đi lui đi tới, bị giam cầm sự sống, các bạn thấy. Làm cho bạn cảm thấy tồi tệ. Rốt lại, chúng đã bị bắt vì sự thông minh của con người mà khôn ngoan hơn chúng. Hiểu không? Và họ đã bắt chúng và đặt chúng trong tình trạng bị giam cầm.

22 Và tôi nghĩ về: ma quỷ làm điều đó. Nó lấy những con người quý giá mà nên đi rong chơi những nơi tuyệt diệu của Đức Chúa Trời, và những cánh đồng, và—và những việc như thế, rồi đưa người ấy vào trong nhà tù của giáo phái nào đó, hay tín điều nào đó, hay điều gì đó, và trói buộc người ấy vào trong đó. Và thật là một điều kinh khủng.

23 Và tôi không thích những sở thú. Nhưng tôi cảm thấy điều gì giống như một trong những con vật kia, khi tất cả các bạn bị nhốt lại và chỉ cố gắng thoát ra khỏi, các bạn biết, để—để thoát ra để làm điều gì đó.

24 Bây giờ, trước khi chúng ta đến với Lời, chúng ta hãy đến với Tác Giả của Lời, khi chúng ta cúi đầu cầu nguyện giờ này.

25 Lạy Cha nhơn từ của chúng con ở trên Trời, chúng con nhóm nhau lại sáng nay nhân Danh Chúa Jêsus, Con yêu dấu của Ngài. Đức Chúa Trời, hiện thân làm người, đã đến trái đất, để làm dịu đi tội lỗi của chúng con, và đã chết, Đấng Công Bình; hầu cho chúng con, là những người bất nghĩa, bởi sự công bình của Ngài có thể được làm nên hoàn hảo trong Ngài. Chúng con đến xưng nhận rằng chúng con không xứng đáng, Chúa ôi. Chẳng có điều gì tốt về chúng con. Và tất cả chúng con ở trong một nhà giam to lớn. Cho dù chúng con đứng ở góc độ gì đi nữa, tất cả chúng con vẫn ở trong nhà tù. Con người không thể giúp đỡ người khác. Nhưng, Đức Chúa Trời, trong sự thương xót vô hạn của Ngài, đã xuống và mở các cửa nhà giam, để chúng con được tự do. Bây giờ chúng con không bị nhốt nữa. Chúng con không còn ở trong sở thú của thế gian, nhưng bây giờ chúng con được tự do. Chúng con được ở bên ngoài.

26 Ô, thật chúng con yêu mến Ngài và kính phục Ngài biết bao! Làm sao chúng con có thể đi qua những cánh đồng vĩ đại của lời hứa Ngài, và thấy chúng đã được bày tỏ trước chúng con! Và bởi chính đôi mắt của chúng con, thấy Đức Chúa Trời vĩ đại của cõi Vĩnh hằng bày tỏ chính Ngài trước chúng con, và bày tỏ chính Ngài là thật, như Ngài đã làm với những vị tiên tri thời xưa. Biết điều này, để họ yên nghỉ trong sự đảm bảo, rằng ngày nào đó chúng con sẽ được khôi phục lại, sau khi cuộc đời này chấm dứt, về sự sống lại, đến với một Sự sống Đời đời mà sẽ không bao giờ

tàn héo. Thân thể của chúng con sẽ không trở nên già nua. Và chúng con sẽ không bao giờ chết. Và chúng con sẽ không bao giờ đói. Và chúng con sẽ không bao giờ thiếu thốn. Nhưng chúng con sẽ bước đi với Ngài. Chúng con muốn nghe Ngài phán, “Hãy đến hưởng sự vui mừng của Chúa, mà đã sửa soạn cho người từ khi sáng thế.” Trở lại trước khi tội lỗi bước vào, Ngài đã thực hiện sự chuẩn bị như thế nào, giống như cho A-đam và Ê-va, để họ sẽ không bao giờ bị đau ốm hay gặp một khó khăn nào. Và bây giờ Ngài đã chuẩn bị điều đó cho chúng con, và Ngài đã biết trước chúng con đang đến. Tội lỗi đã gây nên sự cản trở lớn lao, và giờ đây tội lỗi đã được cất đi, bởi Huyết của Chúa Jêsus. Bây giờ, chúng con được ràng buộc vào miền Đất hứa, bằng lời hứa của Đức Chúa Trời, mà là Đòi đòi.

27 Xin ban phước cho chúng con giờ này, Cha ôi, khi chúng con học hỏi Lời Ngài. Chúng con muốn biết chúng con phải là loại người gì, để được ở nơi Đó. Xin giúp đỡ chúng con ngày nay trong trường học này, hầu cho chúng con có thể có Giáo Sư Thầy vĩ đại ở với chúng con, là Đức Thánh Linh, mà sẽ ngự xuống và bày tỏ chính Ngài cho chúng con, bằng Lời của Ngài. Vì chúng con cầu xin điều đó như Danh Ngài và vì sự vinh hiển Ngài. A-men.

28 Bây giờ, trước hết, tôi muốn các bạn lật lại với tôi tới Phi-e-rơ Nhì, chương thứ 1. Tôi muốn đọc một phần của lời Kinh Thánh này, Phi-e-rơ Nhì, chương thứ 1. Và bây giờ với những bạn mà đã có giấy và viết của mình...

29 Và tôi tin tôi được kể sáng hôm nay rằng—rằng lúc nào đó, đã quay đầu ra khỏi nơi đó, nó làm cho băng ghi âm nghe không rõ. Tôi thật sự không có ý làm thế. Và tôi tin, ở thời điểm nào đó, nếu chúng ta trông đợi vào việc có được một—một mạng lưới micrô, và treo nó trên trần nhà ở đây. Thế thì cho dù các bạn ở nơi đâu, các bạn sẽ nghe được. Nó sẽ hoàn hảo, thật sự tất cả các nơi, chỉ một micrô trên trần nhà.

30 Và bây giờ, như trong lúc tôi đang nói; và nếu các bạn, sau buổi nhóm, hoặc muốn làm, có thể phác họa ra nét đại cương này ở đây. Thế thì tôi cũng đã đánh máy nó ra ở đây. Tôi sẽ lấy một cái đinh mũ và đóng nó ở phía trước đây, nếu các bạn thích

làm điều đó lúc nào đó. Hãy đến sớm một chút chiều nay, để mà chúng ta sẽ hiểu.

³¹ Bây giờ chúng ta đang đến *Bảy Ấn*. Chúng ta vừa kết thúc *Bảy Thời Đại Hội Thánh*. Và đây là một Sứ điệp về sự dạy dỗ, mà trói buộc con người vào, để sẽ được cứu chuộc bởi Huyết của Đức Chúa Jêsus, và sẽ ở trong thời đại Hội thánh đó, thời đại Hội thánh Đờ đờ đó ở cuối của các Ấn. Bây giờ chúng ta biết rằng chúng ta có Bảy Tiếng Kèn, Bảy Tai nạn, những Bát thanh nộ, và vân vân, mà chúng ta đi sâu, khi chúng ta tiếp tục. Nhưng chúng ta đang chờ đợi cho có nhiều chỗ hơn để dân sự có thể được ngồi.

³² Bây giờ, và tôi nghĩ điều này sẽ thật sự liên quan đến chỗ mà tôi đang mong đợi. Tôi đã không mong đưa ra một nét đại cương này, nhưng ngày nọ tôi đã ở với một số những người bạn yêu quý của tôi, Coxes, ở dưới Kentucky. Tôi đã đi xuống, nghĩ có thể đi săn con sóc một ngày nữa trước khi mùa săn chấm dứt. Và tôi đã lên những cánh rừng với bạn tôi, Charlie, đang đứng ở đó, và Rodney, anh trai của cậu ấy. Thậm chí tôi đã không thấy một con sóc. Tôi nghĩ tôi đã làm tất cả bọn chúng hoảng sợ bỏ chạy, khi tôi cất tiếng la lớn lên ở đó trong rừng. Đây là những gì xảy đến với tôi, các bạn ạ, và—và Chị Nellie và Margie, và khi tôi đã kể với các bạn tôi sẽ kể với các bạn vào Chúa nhật khi tôi đã có được điều đó. Đó là những gì đến với tôi, về một sứ điệp mà tôi đã định nói về. Và phần còn lại của nó đã liên quan như thế nào vào ngay trong đó! Và, ồ, tôi thích điều đó. Đã có một—một linh—linh chân thật của sự la lớn, trong những cánh rừng trên đó.

³³ Vậy bây giờ, chúng ta hãy đọc nào, Phi-e-rơ Nhất, hay...đúng hơn là, Phi-e-rơ Nhì, chương thứ 1, một phần của Nó.

Si-môn Phi-e-rơ, làm tôi tớ và sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gởi cho họ là những kẻ đã lãnh phần đức tin đồng quý báu với chúng tôi qua sự công bình của Đức Chúa Trời và của Cứu Chúa chúng ta là Đức Chúa Jêsus Christ:

34 Tôi thích cách mà được trình bày ngay ở đó, bởi vì toàn bộ đề tài của tôi sáng hôm nay được dựa trên đức tin. Hiểu không? Cho phép tôi đọc lại câu đó lần nữa. Lắng nghe cho kỹ.

Si-môn Phi-e-rơ, làm tôi tớ và sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, gọi cho họ là những kẻ nhận—đã nhận lãnh đức tin quý báu...qua sự công nghĩa của Đức Chúa Trời...Cứu Chúa và Đức Chúa Jê-sus Christ của chúng ta:

35 Để ý, ông đang nói, rằng, “Tôi đã nhận lãnh đức tin này, và tôi đang gọi thẳng điều này đến họ là những người đã nhận lãnh đức tin quý báu giống như thế.” Tôi muốn...Điều đó không phải dành cho thế gian bên ngoài. Điều này đối với Hội thánh, đấy, những người mà ở trong Đấng Christ.

Nguyên xin ân điển và sự bình an được gia thêm cho anh em qua sự nhận biết Đức Chúa Trời, và (qua) Đức Chúa Jê-sus Christ là Chúa của chúng ta,

Theo như quyền phép thiêng liêng của Ngài đã ban cho chúng ta mọi điều...quyền phép thiêng liêng của Ngài bây giờ đã ban cho chúng ta mọi điều mà thuộc về sự sống... sự tin kính, qua sự hiểu biết về Ngài mà đã gọi chúng ta đến vinh hiển và nhân đức:

Bởi đó chúng ta được ban cho đến với...được ban cho đến với những lời hứa rất quý và rất lớn: hầu cho nhờ những điều này (những lời hứa này) chúng ta có thể được trở nên những người dự phần bốn tánh thiêng liêng...

36 Bây giờ chúng ta hãy để điều đó thấm thật sâu giờ này. Không giảng sáng nay; chúng ta chỉ đang tìm hiểu bài học này. “Bản tánh thiêng liêng.” Chúng ta hãy đọc lại câu thứ 4 giờ này, để chúng ta sẽ không bỏ lỡ nó. “Bởi đó chúng ta được ban cho...”

Bởi đó những lời hứa rất quý và rất lớn được ban cho chúng ta: hầu cho nhờ những điều này (những lời hứa này) chúng ta có thể trở nên những người dự phần bốn tánh thiêng liêng, lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục đến.

37 Đấy, “thế gian,” chúng ta đã thoát khỏi điều đó lúc này. Ông đang giảng điều này với Hội thánh. Đó là lý do chúng ta ở đây

sáng nay, là để khám phá đường lối đó là gì, sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời là gì. Không có một người nào ở trong đây, mà yêu mến Đức Chúa Trời, ngoài trừ những ai muốn—muốn trở nên giống như Đấng Christ hơn. Bây giờ hãy đặt nó ra ở đây. Mỗi tín đồ Đấng Christ! Tôi là một cựu chiến binh. Hãy xem Anh và Chị Kidd ở đây, có lẽ họ già nhất trong tòa nhà. Nhưng nếu tôi hỏi họ, “Ước muốn trong lòng của anh chị là gì?” Đó sẽ là, “Gần hơn với Đức Chúa Trời.” Khi bạn học về Đấng Christ, có điều gì đó về Ngài mà quá yêu thương, bạn chỉ cố gắng đến ngay trong Ngài.

³⁸ Xin lỗi vì sự biểu lộ tình cảm này. Tôi đã nói với vợ tôi, ở đây cách đây không lâu, cô ấy... cả hai đang già đi, và tôi đã nói với cô ấy, tôi nói, “Em có còn yêu anh như trước đây không?”

Cô ấy đáp, “Chắc chắn còn.”

³⁹ Và tôi nói, “Em biết đấy, anh yêu em nhiều đến mức anh muốn nắm lấy em và kéo em vào lòng anh, để chúng ta có thể thật sự là, thật sự, là một, nữa.”

⁴⁰ Bây giờ, điều đó, hãy nhân điều đó lên gấp một trăm triệu lần, và rồi bạn sẽ thấy cách mà người tin, người mà yêu Đấng Christ, muốn ở trong Ngài như thế nào, bởi vì đó là một tình yêu. Và ở đây Ngài đang đến để tỏ ra cho chúng ta thấy điều đó như thế nào, qua những lời hứa này, chúng ta có thể là những người dự phần vào bản tánh Thiêng liêng của Đấng Christ. Những thân thể phàm trần, này, làm sao mà chúng ta có thể là những người dự phần.

⁴¹ Tôi có thể nói điều gì đó ở đây. Lý do tôi tin...Bây giờ người nào đó đã bảo tôi sai trật tất cả, ở đây cách đây không lâu. Tôi đã nhận một bức thư của hội mục sư truyền đạo, mà đã nói rằng tôi tin rằng đã có...“Chúng ta là những bạn tâm giao. Và chúng ta phải rời khỏi những người bạn đồng hành của chúng ta nếu chúng ta không là bạn tâm giao với họ, để cưới một người khác mà chúng ta kết bạn tâm giao với.” Ồ, chao ôi!

⁴² Tôi nói, “Tôi không phạm tội dị giáo giống như thế.” Tôi luôn luôn chống lại điều đó. Tôi—tôi không tin vào điều đó. Chắc chắn không. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta một người bạn. Điều đó là thật. Và rồi chúng ta trở nên một phần của nhau.

Đúng thế. Và trước khi một người nam kết hôn, anh ta nên suy gẫm những điều này, học hỏi nó.

⁴³ Ngày nọ một thanh niên đã hỏi tôi, nói, “Anh nghĩ tôi có thể, nên kết hôn, với một cô gái *như vậy như vậy* không, Anh Branham?”

Tôi nói, “Anh nghĩ về cô ấy nhiều không?”

Anh ta nói, “Ồ, chào ôi, tôi thật sự yêu cô ấy.”

Tôi nói, “Ồ, nếu anh không định sống mà không có cô ấy, thế thì tốt hơn anh nên cưới cô ta. Nhưng nếu anh có thể sống không có cô ấy, thì tốt hơn anh đừng. Vì vậy, nhưng nếu điều đó sẽ giết anh, tốt hơn anh nên—tốt hơn anh nên tiến tới và kết hôn,” tôi nói. Và vì vậy những gì mà tôi đang cố gắng để anh ta nắm lấy, điều này, rằng, nếu anh yêu cô ấy thật nhiều!

⁴⁴ Vậy thì, ngay bây giờ, trước khi bạn kết hôn, mọi việc thật tốt và tuyệt diệu. Nhưng sau khi bạn kết hôn, thì những cạm bẫy và những thử thách của cuộc sống sẽ đến. Đó là khi bạn phải là vậy trong tình yêu để bạn hiểu nhau. Rồi bạn làm cô ấy thất vọng, cô ấy làm bạn thất vọng, các bạn vẫn hiểu nhau.

⁴⁵ Đó là cách xảy ra với Đấng Christ. Hiểu không? Chúng ta phải được ở trong tình yêu như vậy với Ngài, cho đến nỗi khi chúng ta cầu xin điều gì đó, và Ngài không ban nó cho chúng ta, điều đó không làm chúng ta rúng động một chút nào. Hiểu không? Hiểu không? Tại sao? Và cách duy nhất bạn có thể làm điều đó, là để trở nên những kẻ dự phần vào bản tánh Thiêng liêng của Ngài, sau đó bạn sẽ hiểu lý do Ngài không thể ban nó cho bạn. “Những kẻ dự phần vào bản tánh Thiêng liêng của Ngài.”

⁴⁶ Và nhìn ở đây, “Thoát khỏi sự hư nát mà hiện có trong thế gian qua tư dục.” Đã thoát khỏi nó! Thấy đó là với ai không? Đó là với Hội thánh, họ là người ở trong Đấng Christ, đã được làm cho tôn cao trên những điều này. Không phải người đó tự tôn mình lên, nhưng Đấng Christ đã mang người đó lên.

⁴⁷ Với những anh chị em da màu của tôi là những người có mặt sáng nay, tôi không muốn nói điều này để làm tổn thương chút nào. Nhưng, là trong một buổi nhóm cách đây đã lâu, tôi không biết tôi đã từng nói điều đó ở đền tạm hay không. Tôi đã nói điều

đó ở nhiều nơi. Có một chị em da màu đã nói, “Tôi có thể có lời làm chứng, hay là làm chứng không?”

“Chắc chắn được, chị à, cứ nói đi.”

48 Chị ấy nói, “Tôi muốn có lời làm chứng này về sự vinh quang của Đức Chúa Trời.” Chị ấy đã nói, “Anh biết không, tôi—tôi không phải là những gì tôi nên có,” và chị ấy nói, “tôi—tôi không phải là những gì tôi muốn là, nhưng,” chị ấy nói, “một điều chắc chắn là, tôi không là những gì mà tôi đã có trước đây.” Hiểu không? Chị ấy đến từ nơi nào đó. Chị ấy đã được dạy dỗ.

49 Đó là cách chúng ta biết chúng ta đã từ sự chết bước qua Sự sống như thế nào. Chúng ta nhìn lại cái hố mà mình đã được tạo ra từ đó. Hiểu không? Chúng ta không là những gì chúng ta muốn là; thậm chí chúng ta không nên là những gì chúng ta nên là; nhưng một điều chúng ta biết ơn vì, chúng ta không là những gì chúng ta thường là trước đây. Đúng thế. Chúng ta đang ở trên con đường.

50 “Và đã thoát khỏi sự hư nát của thế gian.” Đã thoát khỏi điều đó, tư dục và sự hư nát của thế gian, anh em ở trên điều đó. Bây giờ đó là—bây giờ đó là loại người mà Ngài đang nói đến, người mà đã tránh khỏi những điều này, đấy, sự hư hoại của thế gian.

Và bên cạnh điều này, anh em cố gắng hết sức, thêm cho đức tin mình sự nhọn đức; và thêm cho nhọn đức sự hiểu biết;

Và thêm cho sự hiểu biết sự tiết độ;...cho sự tiết độ sự kiên nhẫn;...cho sự kiên nhẫn sự tin kính;

Và thêm cho sự tin kính tình yêu thương anh em; và thêm cho tình yêu thương anh em lòng yêu mến.

51 Vậy thì Ngài đã ban cho chúng ta đặc điểm chính ở đây những gì để làm, biết cách để làm điều đó. Bây giờ, như tôi đã nói, tất cả chúng ta đang cố gắng đến gần Đức Chúa Trời hơn. Đó là lý do tôi đã chọn Sứ điệp này sáng nay, cho hội thánh, biết rằng nhiều người đang đi lại. Vì tối hôm qua, tôi đã nói, “Bao nhiêu người ở đây, ở ngoài thành phố?” Khoảng chín mươi tám phần trăm người, từ ở ngoài thành phố. “Bao nhiêu người ở cách đây một trăm dặm?”Ồ, tôi đoán, nó vượt lên trên, tám mươi phần

trăm. “Bao nhiêu người ở cách đây trên năm trăm dặm?” Và gần một—một phần ba số người đã ở đây ở cách xa trên một trăm, năm trăm dặm. Hãy suy nghĩ về điều đó, về dân sự đi lại.Ồ, những người kia không đến nhà thờ giống như thế chỉ để được thấy. Không có...như những gì ở thế giới bên ngoài sẽ thấy sự đẹp đẽ nào ở xung quanh nơi này. Hết thấy họ đều là những người bình thường, đáng thương, ăn mặc bình thường. Không có những bài thánh ca vĩ đại từ một số người—làm ra vẻ—là ban hợp xướng Thiên thần, những tiếng đàn organ êm dịu, và một số những cửa sổ kính màu. Bạn có một thì giờ khó khăn để kiếm được một chỗ ngồi trên một chiếc ghế dài và đứng chung quanh tường. Người ta không đến vì điều như thế. Nhưng họ đến vì bên trong họ là điều gì đó để thấy sự đẹp đẽ mà đôi mắt xác thịt không thấy được. Đó là đôi mắt thuộc linh mà nắm được vẻ đẹp của Đấng Christ. Đó là lý do họ đến.

⁵² Vì thế, trong nhiều ngày trước khi chúng ta có buổi nhóm này, tôi cầu nguyện liên tục. Đi vào những khu rừng, lấy trong túi của tôi...Nói với vợ tôi, “Anh sẽ ra ngoài đi săn sóc sáng nay.” Và tôi để bút chì và một cái bảng giấy trong túi. Chẳng bao lâu khi trời khá sáng đủ để thấy, tôi đang ngồi tựa vào một thân cây ở nơi nào đó, đôi tay giơ lên, và nói, “Lạy Chúa, con có thể làm gì ngày hôm nay? Ngài sẽ ban gì cho con dành cho con cái của Ngài?”

⁵³ Thế rồi khi tôi chú ý điều gì đó dường như lụi dần, đến điều gì đó giống như thế này. Khi sự Hiện diện của Ngài trở nên gần hơn, tôi bắt đầu nghe điều gì đó giống như ở đằng xa, điều gì đó như kiểu này. “Hai lần hai là bốn.” Gần hơn, “Hai lần hai là bốn. Hai lần hai là bốn. Hai lần hai là bốn.” [Anh Branham nói mỗi lần lặp lại nhanh hơn một chút—Bt.] Tiếp tục, tiếp tục, tiếp tục, giống như thế. Nó đang đến ở trong sự Hiện diện của Ngài.

⁵⁴ Đầu phục chính anh em, và sau một lúc anh em thoát khỏi chính mình. Ở đó khái tượng đến, “Hãy đi đến một nơi *như thế như thế*, và một việc *như thế như thế*.” Hiểu không? Bắt đầu ra khỏi, hướng sự suy tư tâm trí của mình về Đức Chúa Trời, ra khỏi thế gian, tránh xa thế gian, đi vào đồng vắng, với chính mình.

⁵⁵ Và Điều đó bắt đầu đến, “Một, một...” Tôi nói, bất cứ số nào, hay bất cứ điều gì, một điều gì đó thật sự bắt đầu dần dần, đến

một cách yếu dần. Sau đó nó đến nhanh hơn, nhanh hơn. Bạn ngồi ở đó và giơ hai tay lên, không nói một lời, chỉ giơ hai tay lên trên không. Điều trước tiên bạn biết, toàn bộ hữu thể của bạn bị lấy đi. Rồi bạn thấy những điều mà Ngài muốn bạn biết, chỉ ra cho bạn những điều phải đến.

⁵⁶ Đôi khi nó lên tới một điểm, cho đến một điểm nào đó, và rồi ngừng lại. Nó không đi vào một khả tượng. Sau đó lời Kinh Thánh cứ tuôn đổ với nhau. [Anh Branham bật ngón tay mình ba lần—Bt.] Tôi chộp lấy cây viết chì, để tôi sẽ không quên điều đó, và viết nó xuống, viết nó xuống.

⁵⁷ Và tôi trở về nhà và xem lại, và nghiên cứu nó. Và đôi khi thậm chí nó vô nghĩa với tôi khi tôi đang đọc lướt qua nó. Và rồi, sau đó một lát, nó đây rồi! Điều đó đến, và nó lại bỏ đi. Rồi tôi lấy một quyển sách nhỏ như thế này, và thật sự bắt đầu vẽ xuống nét đại cương, thật khó hết sức, những gì Ngài đã phán với tôi. Tôi nghĩ, “Lạy Chúa, con sẽ đi xuống đền tạm và nói với họ. Con... ‘Cứ đi xuống.’ Con đã có điều gì đó cho họ.”Ồ, đó là cách nó đến. Điều đó chính xác. Cho tới khi, trước hết, Ngài ban nó cho tôi, tôi không thể công bố ra.

⁵⁸ Vì thế, sau đó, dựa trên những nét phác thảo nhỏ này mà anh em thấy tôi đang nhìn xuống trên. Và điều này, trước tiên, tôi đã bắt đầu, tôi đã không nhận được phần này ở đây cho tới khi chỉ cách đây khoảng một hay hai ngày, trên đó trong những cánh rừng.

⁵⁹ Vậy thì, những người này là—là...Phi-e-rơ đang nói, ở đây, cách mà chúng ta phải là những người dự phần vào bản tánh Thiêng liêng của Ngài như thế nào. Bây giờ, mỗi một người trong chúng ta đang cố gắng để lớn lên thành tâm vóc của Đức Chúa Trời.

⁶⁰ Bây giờ, sau khi chúng ta thông suốt với Bầy Ấn này, rồi, vào lúc đó về âm thanh của Bầy Ấn, hoặc sự tháo ra...Dĩ nhiên, chúng ta biết một ấn có nghĩa là gì, là mở ra chức vụ, mở ra Bầy Ấn. Và chúng ta sẽ thấy điều đó ở ngay trên biểu đồ. Là đang mở ra một Sứ điệp, điều gì đó mà đã được đóng ấn.

⁶¹ Tối Chúa nhật vừa rồi, tôi đã giảng về, “Chìa Khóa.” Và chìa khóa là đức tin. Đức tin nắm giữ chìa khóa, và chìa khóa là lời Kinh Thánh. Và Đấng Christ là Cái Cửa. Hiểu không? Vì thế đức tin nắm lấy những bản lề máu chốt nhỏ bé của lời Kinh Thánh và giải phóng những sự vinh hiển và tốt lành của Đức Chúa Trời, ra cho dân sự Ngài. Hiểu không? Vì vậy, đó là, đức tin nắm giữ chìa khóa để mở ra Đấng Christ với dân sự; mở nó ra, bày tỏ nó.

⁶² Vì vậy, hôm nay, chúng ta sẽ cố gắng lấy cùng một chìa khóa đó, để mở ra cách để trở nên một tín đồ Đấng Christ có tiếng tốt mang tầm vóc của Đức Chúa Trời, mà, và là một Đền tạm sống động cho Đức Chúa Trời hằng sống ngự vào.

⁶³ Nên nhớ, Đức Chúa Trời mặc khải chính Ngài trong ba cách. Trước tiên, Ngài bày tỏ chính Ngài trong một Trụ Lửa, đó được gọi là cương vị làm Cha. Rồi cũng một Đức Chúa Trời đó, đã biểu lộ trong Đức Chúa Jêsus Christ, mà Ngài đã dựng nên một thân thể, đã tạo nên thân thể này. Thứ ba, qua cái chết của thân thể đó, Ngài đã thánh hóa Hội thánh để Ngài có thể ngự vào. Đó là Đức Chúa Trời ở trên chúng ta; Đức Chúa Trời ở với chúng ta; Đức Chúa Trời ở trong chúng ta; cùng một Đức Chúa Trời đó.

⁶⁴ Đó là nguyên nhân nó được gọi là Cha, Con, Thánh Linh. Không phải ba Đức Chúa Trời; mà là ba chức vụ của một Đức Chúa Trời. Họ có thể đã chỉ nghĩ ra điều đó ở Hội đồng Nicene, chúng ta sẽ không được lẫn lộn tất cả với nhau, phải không? Đúng thế. Không phải ba thân. Người ta không thể hiểu Chúa Jêsus đã nói chuyện với Cha như thế nào, và Ngài với Cha là Một. Ồ, toàn bộ sự việc là ở đó. Chắc chắn, chỉ mở nó ra. Chắc chắn. Hiểu không? Không phải ba Đức Chúa Trời. Ba chức vụ! Ba sự biểu-...

⁶⁵ Đó là gì? Đức Chúa Trời hạ mình với sự sáng tạo của Ngài. Đức Chúa Trời muốn được thờ phượng. Từ *Đức Chúa Trời* có nghĩa là “đối tượng của sự thờ phượng.” Và chính Đức Chúa Trời đang cố gắng huấn luyện dân sự Ngài, để Ngài có thể nhận từ nơi họ những gì Ngài đã tạo ra vì họ. Ngài không bao giờ tạo ra bạn để là một cái gì đó khác ngoài là con trai và con gái Đức Chúa Trời. Nếu bạn bỏ lỡ điều đó, thuộc về con trai và con gái của Đức Chúa Trời, bạn đã bỏ lỡ mục tiêu.

⁶⁶ Và “bỏ lỡ,” chữ *s-i-n* có nghĩa là “bỏ lỡ mục đích,” bỏ lỡ mục đích. Thế thì, nếu tôi đang bắn vào một cái đích, để cái đinh mũ chạm đích ở năm mươi thước, và tôi bắn; lấy súng tôi xuống và bắn, và tôi bắn trượt nó, bốn hay năm in-sơ, điều gì đã xảy ra? Khẩu súng của tôi cần chỉnh lại. Có cái gì đó sai. Và nếu tôi bỏ lỡ đức tin vào Đức Chúa Trời, nếu tôi bỏ lỡ được là một Cơ-đốc nhân...Đức Chúa Trời đặt để bạn ở đây để là một Cơ-đốc nhân. Nếu bạn chạy ra tới một phía, hãy trở lại và điều chỉnh. Và chỉ có một điều duy nhất có thể điều chỉnh bạn, đó là lời Kinh Thánh. Đức Thánh Linh trong Kinh Thánh, điều chỉnh bạn, mang bạn trực tiếp đến đúng với mục tiêu lần nữa. Đúng thế.

⁶⁷ Bây giờ, chúng ta sẽ nghiên cứu Lời Ngài. Ê-tiên đã nói, trong Công vụ 7, và cũng trong...Chúng ta hãy cứ đọc điều đó. (Đang nói về bây giờ, chúng ta đang nói về một Đền tạm của Đức Chúa Trời.) Bây giờ, Ê-tiên đã nói...(Là, nó sẽ là một Đền tạm hằng sống của Đức Chúa Trời hằng sống.) Ê-tiên đã nói, trong Công vụ chương thứ 7, và tôi tin chúng ta...trong Công vụ 7, bắt đầu khoảng câu thứ 44:

Tổ phụ chúng ta đã có đền tạm chứng cứ trong đồng vắng, như Ngài đã truyền lệnh, phán cho Môi-se, rằng người phải làm y theo kiểu mẫu người đã thấy.

Mà tổ phụ chúng ta cũng đã, tổ phụ chúng ta mà đến nhận lấy rồi đồng đi với... Jê-sus đem vào xứ họ đã chiếm lấy của các dân Ngoại, mà Đức Chúa Trời đã đuổi khỏi trước mặt tổ phụ của chúng ta, cho đến ngày của Đa-vít;

Là người được ơn trước mặt Đức Chúa Trời, và đã xin tìm một đền tạm cho Đức Chúa Trời của Gia-cốp.

Nhưng Sa-lô-môn đã cất cho Ngài một cái nhà.

Nhưng Đấng Chí Cao chẳng ở trong những đền thờ bởi tay người ta làm ra; như đấng tiên tri đã nói,

Trời là nơi ở Ta, và đất là bệ chơn Ta: nhà nào các người sẽ cất cho Ta? Chúa phán: hay là có nơi nào cho Ta yên nghỉ?

⁶⁸ Bây giờ trong...Bây giờ, “đền tạm,” là, dĩ nhiên, là một nơi chúng ta đến để nghỉ ngơi, bây giờ, để làm tươi mới, và vân vân,

giống như sự nghỉ ngơi từ giấc ngủ, hay là đại loại như vậy. Bây giờ, Hê-bơ-rơ 10, và câu thứ 5, Phao-lô đưa nó vào.

Bởi vậy cho nên khi Ngài đến trong thế gian, Ngài đã phán rằng, Cửa lễ...(Đó là Đấng Christ)...Ngài chẳng muốn của dâng và Cửa lễ, nhưng Ngài đã sẵn sẵn một thân thể cho ta:

69 Vậy thì một Đền tạm là gì? Một Thân thể, Đức Chúa Trời đang ngự trong một Thân thể.

70 Đức Chúa Trời đã từng, ở trên cao, khi Ngài ngự xuống trên núi, ngay cả đến một—một con bò đực hay bò cái chạm đến núi, nó phải bị giết. Đức Chúa Trời là thánh khiết.

71 Tối hôm qua, khi những Thiên sứ kia bao phủ mặt Họ. Những Sê-ra-phim thánh khiết với những gương mặt thánh, thậm chí không biết tội lỗi là gì, và Họ phải che mặt của Họ, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời; che phủ đôi chân của Họ, trong sự khiêm nhường.

72 Vậy thì, Đức Chúa Trời thánh khiết không thể bỏ qua tội lỗi, vì vậy không một vật gì có thể chạm đến núi nơi Đức Chúa Trời ngự.

73 Thế rồi Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta, trong hình dạng Chúa Jêsus Christ, Con Ngài, sự sáng tạo của Ngài. Rồi Con đó đã ban cho sự sống của Ngài, và những tế bào Huyết của Đức Chúa Trời đã vỡ ra, để Sự sống đó có thể tuôn chảy Huyết ra, đến với chúng ta.

74 Qua dòng Huyết đó chúng ta được tẩy sạch. Và giờ đây huyết của chúng ta, sự sống của chúng ta, mà đã đến bằng sự sống qua ham muốn tình dục, đã đưa sự sống của chúng ta vào thế gian. Dòng Huyết của Chúa Jêsus Christ tẩy sạch chúng ta, biến đổi bản tánh chúng ta, bằng cách gửi đến cho chúng ta Đức Thánh Linh; rồi chúng ta trở thành bản tánh Thiêng liêng của Đức Chúa Trời, rồi chúng ta trở nên một nơi cư ngụ cho Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jêsus phán, “Vào ngày đó các ngươi sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, và Cha ở trong Ta; Ta ở trong các ngươi, và các ngươi ở trong Ta.” Hiểu không?

⁷⁵ Hãy biết cách mà Đức Chúa Trời ở trong Hội thánh Ngài như thế nào. Hội Thánh bây giờ được cho là nơi ở của Đấng Christ, đang xúc tiến chức vụ của Ngài. “Người nào tin Ta, cũng sẽ làm công việc Ta đã làm. Tuy nhiên một ít lâu, và thế gian không thấy Ta nữa; tuy nhiên các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế.” Hiểu không? Thế đấy, đang xúc tiến công việc của Ngài.

⁷⁶ Vậy thì, Đức Chúa Trời, hay là Kinh Thánh đã nói ở đây, điều đó. Ê-tiên đã nói về việc Sa-lô-môn xây cất một đền thờ, “Và Đấng Chí Cao không ngự trong những đền thờ bằng tay người ta dựng nên. Vì Trời là Ngài Ta, và đất là bệ chơn của Ta. Và nơi nào cho Ta yên nghỉ?” “Ngoài một Thân thể mà Ngài đã sắm sẵn cho Ta.” A-men. Thế đấy.

⁷⁷ “Một Thân thể mà Ngài đã sắm sẵn cho Ta.” Đức Chúa Trời cư ngụ trong tâm vóc của một con người, phản chiếu chính Ngài trong Bản thể đó. Sự thờ phượng hoàn hảo! Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, là Đền tạm của Ngài, Đức Chúa Trời đang biểu lộ. Ô, làm sao chúng ta có thể ở lại trên đó cho tới khi bạn gần như nghẹt thở ở đây, vì sự nóng nực. Để ý, rằng, Đức Chúa Trời luôn luôn, ở mọi lúc, đã phản chiếu chính Ngài trong con người.

⁷⁸ Đó là Đức Chúa Trời ở trong Mô-i-se. Hãy nhìn vào ông, sanh ra để là một nhà lãnh đạo; Đấng Christ. Trong thời ông được sanh ra có một sự bách hại trẻ em, đang cố gắng tìm kiếm ông; cũng giống như đã có với Đấng Christ. Và ông được—ông được sanh ra trong thời đại đó; Đấng Christ cũng vậy. Mô-i-se là người ban luật pháp; Đấng Christ cũng vậy. Mô-i-se đã đi lên núi, bốn mươi ngày, và đã nhận những điều răn, và đi xuống. Đấng Christ đã đi vào ở trong đồng vắng, bốn mươi ngày, và trở lại, phán, “Các người đã nghe người xưa nói, ‘Người chớ phạm tội tà dâm.’ Nhưng, Ta phán cùng các người, bất cứ người nào nhìn một người đàn bà, mà động lòng ham muốn người đó, thì đã phạm tội tà dâm cùng người đó rồi.” Hiểu không? Tất cả sự khác nhau này, mà, Đức Chúa Trời đang phản chiếu chính Ngài.

⁷⁹ Hãy nhìn Giô-sép, sinh ra là một đứa con thuộc linh ở giữa một—một đám anh em mình. Tất cả họ đều là những người tốt, tất cả họ là những tộc trưởng. Nhưng, khi Giô-sép đến, ông thì

khác. Ông có thể thấy khả tượng, thông giải giấc mơ, và ông bị anh em mình ghét bởi vì điều đó. Bởi vì chính công việc mà Đức Chúa Trời đã đặt ông trên đất để thực hiện, các anh em của ông ghét ông vì điều đó. Hiểu không? Và tất cả điều đó đang chỉ về thập tự giá. Và, nhìn xem, ông đã bị bán gần như vì ba mươi miếng bạc, bởi anh em mình. Bị ném vào một cái hố, bị chết, bởi anh em mình. Đã được đem lên khỏi hố đó, và đi và được ngồi bên tay hữu của Pha-ra-ôn. Và không một người nào có thể đến gần Pha-ra-ôn, người mà đã điều khiển thế gian vào thời đó, không ai có thể đến với Pha-ra-ôn, chỉ qua Giô-sép. Không ai có thể đến với Đức Chúa Trời, chỉ qua Đấng Christ. Và khi Giô-sép rời cung điện, trước khi ông rời khỏi, có tiếng kèn vang lên, và người đưa tin chạy trước ông, la lớn, “Hãy quì gối xuống! Giô-sép đang đến!” Dù cho bạn ở đâu, hay là bạn đang làm gì, công việc của bạn quan trọng như thế nào; bạn phải quì gối xuống cho tới khi Giô-sép đã ở đó.

⁸⁰ Và khi tiếng Kèn vang lên, một trong những ngày này, mọi đầu gối sẽ quì xuống và mọi lưỡi sẽ xưng tội. Khi Đấng Christ, Giô-sép của chúng ta, sẽ rời nơi Vinh hiển và đến, công việc của bạn sẽ không quan trọng lúc ấy. Mọi đầu gối đều sẽ quì xuống, và xưng nhận Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Đúng thế.

⁸¹ Ồ, thật chúng ta thấy Ngài trong Đa-vít! Cách mà Đa-vít, một vị vua bị chối bỏ, bị loại khỏi ngai vàng của chính ông, bởi anh em mình, bởi con trai của chính ông, ngồi trên Núi Ô-li-ve, khi ông đi lên, đỉnh Núi Ô-li-ve, đã nhìn xuống lại thành Giê-ru-sa-lem và khóc; vì ở đó dân sự của chính ông, mà ông đã phục vụ họ và dạy dỗ cho họ về Đức Chúa Trời, và dân sự của chính ông lại quay lưng với ông và ném các thứ đó vào ông, nhổ vào mặt ông và làm trò cười, khi ông bắt đầu đi lên đồi và bị chối bỏ. Ôi, thật tuyệt vời làm sao về Con của Đức Chúa Trời, tám trăm năm sau; một vị Vua bị chối bỏ, ở giữa dân sự của Chính Ngài, ngồi trên núi và khóc về thành Giê-ru-sa-lem, như một Vua bị chối bỏ.

⁸² Đó là gì? Đức Chúa Trời đang phản ánh chính Ngài trong những nhà tiên tri đó, đang phản chiếu Đấng Christ.

83 Sau đó đã đến Một Người mà là sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Ấy là Đức Chúa Trời ở giữa chúng ta.

84 Và từ lúc đó, Ngài đã phản chiếu chính Ngài trong Hội thánh của Ngài, phía bên này của Đồi Sọ. Vì thế, bạn thấy, tất cả chúng ta đang cố gắng để đến nơi cư ngụ này, Đền tạm của Đức Chúa Trời hằng sống. Bây giờ có một số người...

85 Chúng ta chú ý ở đây, ông nói, “Trước hết chúng ta có đức tin, lòng nhơn đức, sự hiểu biết, sự tiết độ, lòng kiên nhẫn, lòng tốt hay sự tin kính, và tình yêu thương anh em.” Tốt lắm. Lòng tử tế anh em, và rồi thêm vào đó tình yêu thương. Cho phép tôi đọc, tất cả điều này, lại lần nữa, để anh em chắc chắn hiểu nó bây giờ. Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu ở câu thứ 5.

Và ngoài điều này, phải gắng hết sức, thêm cho đức tin mình sự nhơn đức; và thêm cho sự nhơn đức sự hiểu biết;

Và thêm cho sự hiểu biết sự tiết độ; và thêm cho sự tiết độ sự kiên nhẫn; và thêm cho sự kiên nhẫn sự tin kính;

Và thêm cho sự tin kính tình yêu thương anh em; và thêm cho tình yêu thương anh em lòng yêu mến, là tình yêu thương.

...nếu các điều này có trong anh em, và đầy dẫy nữa, thì ắt chẳng để cho anh em ở dưng hoặc không kết quả trong sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta đâu.

86 Bây giờ, Phi-e-rơ đang phác thảo điều gì đó ở đây cho chúng ta, mà cách để đến chỗ đó.

87 Bây giờ tôi muốn nói điều này, rằng, có một số người mà có một phần của sự nhơn đức, sự tri thức, sự khôn ngoan, sự kiên nhẫn này, và vân vân, mà thậm chí không xưng nhận là tín đồ Đấng Christ. Bây giờ chúng ta chỉ...chúng ta đang dạy trường Chúa Nhật. Và điều đó là đúng. Một số người có một phần của điều này, mà thậm chí không giả vờ là tín đồ Đấng Christ. Nhưng điều đó không...Điều đó sẽ không đủ. Nó giống như một con chim kết đang cố gắng đặt những cái lông chim công vào đôi cánh của mình, để làm mình trở thành một con công. Người đó chỉ làm ô nhục chính mình. Tốt hơn là ở lại với chim kết. Hiểu không? Khi người đó cố gắng thực hành những điều này mà không phải là

một Cơ-đốc nhân, tất cả những gì người đó làm chỉ đơn giản là không đúng chỗ.

⁸⁸ Nó thì giống như một cây sung đang cố gắng sanh ra trái táo. Nó không thể làm điều đó được, đấy, mặc dù nó là một cây. Nhưng nó không thể sản sinh ra những trái táo.

⁸⁹ Nó thật giống như con la đang cố để sản xuất ra len, đang cố gắng làm một con cừu khi nó là một len, hay là, nó là một con la. Bạn biết đấy, nó không thể tạo ra len. Nó không thể làm điều đó. Len là một tặng phẩm đối với con cừu, không phải với con la. Nó phải cố gắng để hành động như một con cừu, nhưng nó vẫn là con la. Hiểu không? Vì thế, nó nói, “Ồ, tôi có thể ăn như một con cừu. Tôi có thể làm *điều này* giống như một con cừu.” Và cho dù bạn có thể làm gì đi nữa, bạn phải là một con cừu để có len.

⁹⁰ Và cho phép tôi ngừng ở đây một phút. Con cừu không thể tạo ra len. Nó có lông bởi vì nó là một con cừu. Nhiều người đang cố nói, “Ồ, tôi sẽ cố gắng để trở nên tốt. Tôi sẽ cố gắng làm *điều này*.” Đừng chế tạo ra điều gì cả. Không, bạn không thể làm điều đó. Một con cừu không, không được đòi hỏi, không được mong đợi để sanh ra len. Nó sanh ra len, và nó làm điều đó vì nó là một con cừu.

⁹¹ Và khi bạn là một tín đồ Đấng Christ, bạn phải sanh ra trái của Thánh Linh. Bạn không—bạn không tạo ra nó. Bạn không cố gắng tạo ra nó. Bạn cố gắng...Đừng tự làm cho chính mình một điều gì mà bạn không phải. Bạn chỉ trở nên những gì mà bạn tưởng vậy, và rồi tự quan tâm đến nó. Bạn có nghe nhiều người nói không, “Ồ, tôi nói cho bạn biết. Tôi thì...Tôi đã gia nhập giáo hội. Tôi—tôi thật sự nên bỏ sự nói dối này?” Bạn đang cố gắng tạo ra lại một điều gì đó lần nữa, bây giờ. Bạn không thể làm điều đó, vì thế không cần cố gắng để, không hơn một—hơn một—một con la có thể tự làm để có len nữa. Nó không thể làm điều đó.

⁹² Hay là, một con chim kên kên đang cố gắng để ăn với một chim bồ câu, một chim kên kên đang cố gắng—một chim kên kên đang cố gắng để là một chim bồ câu. Bạn có thể tưởng tượng một chim ó ở ngoài đó, nói, “Anh biết đó, tôi là một chim bồ câu,” và đặt một vài cái lông trên mình nó, nói, “Thấy không, tôi trông

giống như...” Hiểu không? Tất cả điều đó nó chỉ làm hình dáng bên ngoài. Đó là một—một người mà tự nhận mình là cái gì đó trong khi người ấy không phải. Đấy, bạn không thể làm điều đó.

⁹³ Bạn không thể nói, “Bây giờ hãy xem, tôi được cho là có lòng nhân đức, vì thế tôi sẽ có lòng nhân đức. Tôi được cho là sống tin kính, vì thế tôi sẽ thật sự có điều đó.”Ồ, bạn chỉ đang cố gắng đặt những chiếc lông chim. Mặc dù chúng ở trong tầm tay bạn, nhưng bạn không thể đặt lông trên một con chim không đúng. Hiểu không? Nó thật sự sẽ không có tác dụng. Và nó chỉ tỏ ra những gì một kẻ giả hình là con chim đó. Hiểu không? Bạn có thể tưởng tượng không một con chim ó già đang cố gắng để có một cặp lông chim bồ câu, nói, “Hãy nhìn đây, đấy, tôi là một chim bồ câu”? Hiểu không? Tại sao, tất cả chúng ta biết nó là một con chim ó. Hiểu không? Hiểu không? Đó là tất cả. Chúng ta có thể nói rằng nó là một con chim ó.

⁹⁴Ồ, bây giờ đó là cách nó thể nào, đang cố gắng để—để tạo ra Cơ-đốc giáo. Bạn không thể làm điều đó. Điều trước tiên bạn phải làm, là được sanh lại. Bạn phải được thay đổi. Hiểu không? Và khi bạn được thay đổi, bạn trở nên một tạo vật mới. Bây giờ bạn đang trở nên tốt, bây giờ. Hiểu không? Bây giờ bạn không phải lo lắng về những cái lông, tự nó sẽ sanh ra, khi—khi bạn được tái sanh. Vâng, thưa quý vị.

⁹⁵Giống như tôi luôn luôn nói. Bạn lấy ví dụ một—một con heo, kỳ cọ cho nó và mặc một bộ áo lễ phục cho nó, hay, đúng hơn là, một bộ đồ lễ phục cho nó, và đuổi nó ra đó; nó sẽ chạy ngay đến hố bùn và đầm lầy. Bởi vì, bạn biết đấy, điều đó sẽ không có ích gì. Nó là một con heo. Đó là bản chất của nó. Dầm mình trong bùn là bản tính của nó. Bạn phải thay đổi bản tính của nó, và (nó) phần còn lại của nó sẽ tự lo liệu cho mình.

⁹⁶Bây giờ, để ý. Bạn phải được tái sanh, đó là, được biến đổi. Phải có một sự thay đổi.

⁹⁷Bạn nói, “Ồ, Anh Branham, tôi biết một người đàn bà nào đó ở trên đây, sao, bà ấy không bao giờ làm điều gì sai trái. Bà ấy là một phụ nữ tốt. Hay là, một người đàn ông *như vậy như vậy* này, ông ta là một người tốt. Ông ta không bao giờ làm bất cứ điều gì.

Anh biết đấy ông ấy không bao giờ làm tổn thương một người nào.” Điều đó không có nghĩa là một điều gì cả. Ông ta có thể là một người hàng xóm tốt, nhưng ông ta không phải là một tín đồ Đấng Christ cho đến khi ông ta được tái sinh.

⁹⁸ Chúa Jêsus phán, “Nếu một người chẳng sanh lại,” Tin lành Giảng 3, rằng, “thì người ấy thậm chí không thể thấy được Nước trời.” Vậy thì, điều đó có nghĩa là, *thấy*, nó có nghĩa là “hiểu.”

⁹⁹ Bạn nhìn vào bất cứ cái gì, nói, “Tôi thật sự không thấy nó.” Bạn muốn nói là bạn không hiểu điều đó.

¹⁰⁰ Một người không thể hiểu tại sao dân sự la lớn. Một người không thể hiểu tại sao ngôn ngữ của một người sẽ thay đổi và người đó có thể nói tiếng lạ. Con người xác thịt không thể thấy cách mà sự vinh quang của Đức Chúa Trời sẽ đến thế nào trên con mắt của một người, và người đó có thể thấy khái tượng và nói với con người về những việc nào đó, và điều gì để làm; bảo họ những điều sẽ xảy ra, và những điều sắp ứng nghiệm, giống như Chúa thậm chí, đã làm cho chúng ta ở đây tối hôm qua. Hiểu không? Hiểu không? Tâm—tâm trí xác thịt cố gắng tìm hiểu. “Ồ, người đó đã làm gì? Hay là, ông ta đang chơi trò đánh lừa gì? Ông ta đã có mảnh lời gì?” Thấy một người nói tiếng lạ, họ sẽ nói... và người nào đó thông giải và nói lại thật chính xác đối với một thuộc viên nào đó của Thân thể những gì họ đã làm, và những gì họ không nên làm. Hiểu không? Hiểu không? Họ nghĩ đó là một loại trò lừa nào đó. “Có điều gì đó đã sắp đặt giữa họ với nhau.”

¹⁰¹ Họ không thể hiểu điều đó cho tới lúc người đó được sanh lại. Rồi khi người đó được sanh lại, thì người đó ở trong hàng ngũ của sự thông công, bởi vì người đó là một tạo vật mới. Bản chất cũ nghi ngờ, không tin đó người ấy đã có, thì chết. Giờ đây, người đó là một tạo vật mới. Vì thế, bạn thấy, người đó không phải thêm vào bất cứ điều gì với mình, bây giờ, vì nó sẽ tự động được thêm vào.

¹⁰² Để ý, bạn phải được sanh lại. Và khi bạn được sanh lại, bạn không thể được sanh lại mà không có đức tin. Đúng thế. Vì vậy, bạn thấy, trên biểu đồ của tôi ở đây, tôi đã có được chính nền tảng đó, đức tin là nền tảng của tất cả điều đó. “Vì không có đức

tin thì không thể làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Kể đến gần Đức Chúa Trời phải tin rằng có Đức Chúa Trời, và Ngài là Đấng Hay Thường cho những kẻ siêng năng tìm kiếm Ngài.” Hiếu không? Người ấy phải là vậy. Và khi bạn là người hay nghi ngờ về Kinh Thánh, khi bạn là người nghi ngờ về Lời là đúng, bạn chỉ có thể cũng ở lại phía sau cho tới khi bạn tin nó trước đã.

¹⁰³ Tội lỗi là gì? Sự không tin. Có hai yếu tố duy nhất mà kiểm soát nhân loại. Đó là sự nghi ngờ hay là đức tin, cái này hoặc cái kia. Bạn được sở hữu một điều mà thống trị đời sống bạn. Chỉ tùy thuộc vào bạn có đức tin nhiều thế nào, bạn có thể lớn lên cao thế nào.

¹⁰⁴ Nhưng, trước hết, nó phải là đức tin. Xin để tôi ở lại trên nền tảng đó một lát. Vậy thì, đức tin là những gì bạn phải tin. Đức tin là những gì... “Đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông mong.” Đó là, bạn đã có nó rồi khi bạn có đức tin, bởi vì nó được bày tỏ ra trong đức tin. “Đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông mong,” Hê-bơ-rơ 11, đây, “bằng cứ.” Nó là gì? Loại bằng cứ gì? Một bằng cứ thiêng liêng.

¹⁰⁵ Do đó, khi bạn nói, “Anh Branham, tôi tin rằng Đức Chúa Trời là Đấng Chữa Lành.” Tốt, nếu bạn tin điều đó, và rồi chấp nhận Ngài như Đấng Chữa Lành của bạn, và không nói dối, nhưng thật sự tin rằng bởi lần roi của Ngài mà bạn được chữa lành, không có chuyện bạn quay bỏ điều đó. Nó đã được giải quyết. Vậy thì bạn có thể có hi vọng, chỉ giữ sự né tránh với *điều này* và né tránh với *điều kia*. Nhưng khi bạn đã có đức tin, bạn biết điều đó, bởi vì nó là bằng chứng. Bạn đã có nó rồi. Tôi đã...

¹⁰⁶ Bao nhiêu người, người nào, đã từng nghe Oral Roberts sáng nay, khi ông đang giảng sáng nay, Oral Roberts? Tôi—tôi đã nghe ông ấy nói một điều gì đó hay điều khác gần như rằng có một đức tin, mà của sự giải cứu, cầu nguyện lời cầu nguyện bằng đức tin, để được giải cứu. Ông ấy nói, “Bạn tiếp xúc bằng việc chạm vào máy phát thanh, bạn tiếp xúc bằng việc chạm vào vật gì đó, để...” Con người đang làm điều đó, để nó sẽ cho người ta điều gì đó mà họ có thể chạm bằng bàn tay của họ. Điều gì đó, bạn nói, “Tôi đã có nó bây giờ, bởi vì ông ấy đã bảo tôi hãy đụng vào máy phát

thanh của tôi. Tôi đã có nó.” Hiểu không? Vậy thì, điều đó được thôi. Nhưng, bây giờ, đức tin chân thật không phải đưng vào thứ đồ đạc nào. Bây giờ, tôi không đang chê trách Anh Oral, không chút nào. Anh ấy đang làm một công tác vĩ đại, và là một người tin kính, và tôi—tôi chắc chắn nghĩ nhiều về Oral Roberts. Thật quá tệ chúng ta không có nhiều hơn họ.

¹⁰⁷ Nhưng những gì tôi đang cố gắng nói, rằng—rằng, đức tin không cần bất cứ điều gì. Hiểu không? Đức tin là tin vào Lời của Đức Chúa Trời. Vì đức tin có đến bằng “sự đưng chạm” không? Không. “Đức tin đến bởi người ta nghe, và nghe Lời Đức Chúa Trời.” Điều đó neo chặt nó. Nó ở đó. Hiểu không? Và đức tin, như nó đã nói, không có khoảng cách với điều đó. Đức tin là ngay bây giờ. Đức tin là ở đây. Bây giờ giống như nếu có một người nào đó...

¹⁰⁸ Đứa bé ấy, ngày nọ. Người mẹ đó mà Chị Kidd và họ đã nói về, rằng có đứa bé ấy có ruột ở bên ngoài, với việc không mở ra ở trực tràng, để thức ăn đi qua. Bây giờ, người phụ nữ này, nghe Chị Kidd và họ làm chứng, tin rằng nếu bà có thể đến liên hệ, và tôi cầu nguyện cho đứa bé đó. Bây giờ, đây, Đức Chúa Trời ban cho chúng ta những người...

¹⁰⁹ Một số người chúng ta có những kinh nghiệm với Đức Chúa Trời, rất—rất thật đến nỗi Đức Chúa Trời trở nên thật giống như đang ở đây, giống như, và đang nói chuyện với Anh Neville hay người nào đó mà anh em đã quen biết với. Và đôi khi chúng ta yêu cầu những người đó cầu nguyện cho chúng ta. Đó là những gì chúng ta được cho là làm. Rồi nếu chúng ta đã có đức tin mà người đàn ông đó hay người đàn bà đó, bất cứ ai đang cầu nguyện cho chúng ta, đang nói chuyện với Đức Chúa Trời, thì đức tin chúng ta được nắm chặt. Nó được nắm vững. Nó đã được giải quyết.

¹¹⁰ Ở đây. Thầy đội Rô-ma đi ra để gặp Chúa Jêsus. Và ông đã nói, “Tôi—tôi không xứng đáng để Ngài đến dưới mái nhà của tôi. Tôi không xứng đáng. Tôi—tôi không xứng đáng. Và tôi—tôi đã không...Tôi—tôi không kể đến chính mình cách đó. Nhưng,” nói, “con trai của tôi đau nặng. Và Ngài chỉ phán ra Lời, đây, và con trai tôi sẽ sống.”

111 Đó là gì? Khoảng cách không có làm nên sự khác biệt. Hiểu không? Bởi vì, Đức Chúa Trời là vô sở bất tại. Đức Chúa Trời là vô sở bất năng. Và mọi nơi Đức Chúa Trời ở, quyền tuyệt đối thì ở đó. Và Đức Chúa Trời, là vô sở bất tại, điều đó làm cho nơi đâu cũng có Đức Chúa Trời, ở khắp nơi. Hiểu không? Đức Chúa Trời thật sự vĩ đại ở nước Đức, ở Thụy Sĩ, và xuống tận Phi Châu, ngay phút này, như Ngài ở ngay đây. Ô! Thế đấy.

112 Vì thế bây giờ ông nói, “Tôi không xứng đáng để Ngài đến mái nhà tôi. Xin chỉ phán Lời.” Đó là gì? Đó là đức tin của thầy đội Rô-ma. Ông đã tin điều đó.

Và Chúa Jêsus phán, “Hãy đi đường người. Con trai của người sống.”

113 Và ông đã đi mất, cuộc hành trình hai ngày. Và ngày hôm sau, trước khi ông về đến nhà, ông gặp một số đầy tớ của mình đang đến. Và họ nói, “Con trai ông sống.”

114 Và thầy đội Rô-ma quá xúc động, đến nỗi ông nói, “Nó bắt đầu khỏe hơn lúc mấy giờ? Giờ nào trong ngày?”

Người ấy trả lời, “Khoảng mười một giờ, cậu ấy bắt đầu bình phục.”

115 Và thầy đội Rô-ma biết rằng đó chính là giờ mà Đức Chúa Jêsus đã phán, “Con trai người sống,” và ông đã tin. A-men.

116 Có quyền tuyệt đối, ở khắp mọi nơi, thông biết mọi sự, vô hạn, đó là Đức Chúa Trời. Vì thế, khi họ gọi điện đến và nói, “Hãy cầu nguyện!” Điều đó đụng chạm đến! Và đức tin của anh em mang anh em đến Đức Chúa Trời. Nó là điều mà mang lời cầu nguyện và Đức Chúa Trời, đến với nhau, trong bối cảnh. Lời cầu nguyện! Đức tin thay đổi từ *đây* đến *đây*. Nó mang điều đó lại với nhau.

117 “Xin phán một Lời. Tất cả điều tôi muốn Ngài làm là nói Lời, rồi mọi việc ổn thỏa.” Đấy, Ngài đã không phải có mặt ở đó. “Chỉ phán một Lời.” Tại sao? Đức Chúa Trời có mặt ở mọi nơi. Ngài là tất cả quyền năng. Ngài thật sự đầy quyền năng ở dưới thế gian khi Ngài ở trên đỉnh của thế gian, hay ở bất cứ mặt nào. Ngài là Đức Chúa Trời. “Và điều duy nhất Ngài phải làm là chỉ phán Lời,” ông đã nói.

118 Và, vậy thì, đức tin làm phần còn lại của nó. Đức tin làm phần còn lại. Vì thế bạn phải có đức tin cho một nền tảng. Tất cả Cơ-đốc giáo, tất cả bạn hiện có, tất cả bạn sẽ được có, là đặt cơ sở đức tin trong Lời. Đó là lý do tôi tin vào Lời. Hiểu không?

119 Tôi không thể đặt đức tin của tôi trên điều gì khác. Nếu tôi đặt đức tin trên giáo hội, giáo hội nào tôi sẽ đặt đức tin vào: Công giáo, Lutheran, Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần? Tôi sẽ đặt đức tin trên nơi đâu? Tôi không biết. Tất cả họ đều quá thận trọng và mọi thứ khác, những hàng lối xuyên tạc, và mọi thứ khác.

120 Nhưng khi tôi đặt đức tin của tôi vào Lời Ngài, nó được neo chặt. Không ai thông giải Nó. Nó đây này, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Thế thì tôi tin Điều đó. Đó là nền tảng.

121 Một bác sĩ tốt trẻ tuổi trong thành phố ở đây, một trong những người bạn thân của tôi, Bác sĩ Sam Adair. Chúng tôi chơi với nhau khi còn trai trẻ. Tất cả các bạn biết Sam. Và anh ấy nói với tôi, anh nói, “Bill...” Sau khi khải tượng đó đến, đã bảo anh ấy sẽ xây dựng chỗ của mình ở đâu, nó sẽ trông như thế nào. Bây giờ đi vào đó, lúc nào đó hỏi anh ấy điều đó có không đúng không. Hai hay ba năm trước khi nó xảy ra, đã bảo anh ấy nó sẽ ở đâu. Tôi nói, “Anh sẽ lấy hầu hết khu phố đó.” Và không có gì ngoài một việc giữa anh và điều đó, và đó là trung tâm phục hồi chức năng đó. Bác sĩ Adair đã có được phần còn lại của nó, và nhà bào chế thuốc. Chỉ thế thôi. Bác sĩ Adair làm trọn điều đó, khải tượng đó thật chính xác. Nơi mà, một nơi mà anh đã nói, “Nó thậm chí không thể được đựng đến trong hai mươi lăm năm. Theo lệnh tòa án.”

122 Tôi nói, “Bác sĩ à, Chúa ban nó cho anh, bởi vì sự khiêm nhường của anh đấy.”

Anh ấy đã nói, “Tôi không tốt.”

123 Tôi nói, “Anh là một con rùa. Anh có cái vỏ bên ngoài, một cái mai rùa để anh sẽ nhìn xem bạn bè của anh ở ngoài đây, nhưng bên trong anh đích thực là một người đàn ông. Hãy bước ra khỏi cái vỏ đó.” Tôi nói, “Đức Chúa Trời ban nó cho anh.”

124 Anh ấy nói, “Tôi không bao giờ nghi ngờ anh, Billy à, nhưng tôi sẽ phải nghi ngờ điều đó.”

Tôi nói, “Cứ đi tới văn phòng của anh.” Và vì vậy anh ấy tiếp tục đi ra.

125 Sáng hôm sau, anh ấy đã gọi tôi dậy, nói, “Tôi đang lạnh muốn chết.”

126 Tôi hỏi, “Việc gì vậy?” Lúc đó khoảng tháng Bảy. Tôi nói, “Việc gì vậy, Bác sĩ?”

127 Nói, “Tôi đã mua nơi ấy rồi, Billy à. Họ đã có một buổi họp tối hôm qua ở Boston, và tôi đã mua nơi đó sáng nay rồi.”

Nói, “Tôi đã bảo với anh rồi mà.”

128 Tôi đã xuống đó ngày nọ, nói chuyện với anh, khi khẩu súng đã nổ vào mặt tôi. Anh ấy nói, “Tôi tưởng tượng tôi đã nói điều đó với một ngàn người mà đi vào đây, như thế.” Đó là gì? Vậy thì, khi Đức Chúa Trời phán bất cứ điều gì, điều đó phải xảy ra.

129 Tối qua một số người bạn đến. Họ đã nghe khả tượng đó nói về con tuần lộc mà có sừng dài bốn mươi hai đốt, và gấu xám đầu bạc. Tôi không biết bao nhiêu người đã đến ngôi nhà, muốn thấy điều đó. Tôi nói, “Ở đây có thước dây. Hãy đo cái sừng.” Anh ấy đã nghe kể điều đó trước khi nó xảy ra. Hiểu không? Tại sao? Khi Đức Chúa Trời phán bất cứ điều gì, nó phải xảy ra. Đó là lý do, nó được thành lập.

130 Bây giờ, ở đây là kế hoạch cứu rỗi. Và rồi nếu khả tượng của Ngài đã xảy ra thật hoàn hảo, chính xác cách họ nói họ làm, và hội thánh này ở đây biết điều đó đúng, thế thì còn về Lời Ngài thì sao? Hiểu không? Điều đó chắc chắn hơn khả tượng. Nếu khả tượng đã không nói cùng với Lời, thế thì khả tượng đó sai. Nhưng nó là Lời, trước tiên, bởi vì Lời là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Vì thế, Ngài ở khắp mọi nơi. Ngài đã phán điều đó ở đây, và làm nó ứng nghiệm ở Canada. A-men. Đây, Ngài ở khắp mọi nơi. Được rồi.

131 Trước hết, bạn phải được sanh lại. Và rồi khi bạn được sanh lại, bạn có đức tin; bạn tin Lời. Cho tới khi bạn được tái sanh, bạn sẽ tranh cãi chống lại Nó. Nếu bạn thật sự có khuynh hướng sùng đạo, và—và bạn đã có một—một—một chút sự hiểu biết con người để bạn sẽ làm đúng, bạn sẽ không bao giờ có thể đồng ý dựa trên Lời của Đức Chúa Trời. Bạn sẽ không bao giờ làm điều

đó. Bạn phải được sanh lại. Và, sanh lại, nó sinh ra đức tin. Tốt lắm. Rồi, sau khi bạn có được đức tin, điều này đúng ở đây, f-a-i-t-h, đức tin, thế rồi bạn thật sự ở trong vị trí tăng trưởng.

¹³² Bây giờ, nhiều người đi lên tới bàn thờ, và cầu nguyện, và nói, “Lạy Chúa, xin tha thứ cho con.” Và một kinh nghiệm thánh hóa vĩ đại đến trên họ, và các thứ. Rồi bạn có một thời gian tuyệt diệu, đứng dậy đến bàn thờ, la lớn. Bạn trở về, nói, “Đáng chúc tụng Đức Chúa Trời, con đã nhận được điều đó.” Không, bạn chỉ khởi sự đến nơi mà bạn có thể lớn lên. Bạn đã chưa làm điều gì cả. Hiểu không? Điều duy nhất bạn đã làm là chỉ đặt nền tảng.

¹³³ Bây giờ bạn định xây cất một căn nhà, và bạn đổ nền, nói, “Anh bạn à, tôi đã có nó.” Hiểu không? Bạn đã có cái nền để xây dựng ngôi nhà của mình trên đó. Bây giờ bạn phải xây một ngôi nhà.

¹³⁴ Bây giờ đó là chỗ điều này đến, sáng nay, chúng ta sẽ bàn lúc này. Được rồi. Một ngôi nhà, nền tảng này là trước tiên. Nền tảng của Cơ-đốc giáo là gì? Đức tin vào Lời của Đức Chúa Trời. Đó là nền tảng của bạn. Rồi bạn bắt đầu lớn lên. Rồi bạn khởi sự, bạn bắt đầu thêm vào nền tảng này.

¹³⁵ Vậy thì, xây dựng một ngôi nhà, bạn đặt những cột trụ của bạn và mọi thứ khác. Anh Wood, và một số thợ mộc này và các nhà thầu khoán ở đây có thể nói cho chúng ta biết bạn xây nhà mình bằng cách nào. Hiểu không? Nhưng tôi sẽ nói với bạn cách để xây dựng ngôi nhà thuộc linh của mình, nơi mà Đức Chúa Trời có thể ngự. Ngài muốn ngự bên trong bạn. Ngài muốn làm cho bạn giống như chính Ngài. Ngài muốn bạn được phản chiếu, đúng hơn là, đang phản chiếu, Bản thể của Ngài.

¹³⁶ Bạn biết, vào thời xa xưa khi người ta làm vàng, trước khi họ có lò nấu chảy kim loại ra, họ thường đập vàng ra, đập bùn ra, sắt và đồng và chất liệu, ra, và cứ tiếp tục đập, và lật nó lên, và đập nó. Người Ấn Độ làm điều đó bây giờ, đập vàng, và họ đập nó. Bạn biết họ có thể nói tất cả sắt bị loại ra khỏi nó, và tất cả bụi bặm và chất liệu khác, và rác rưởi bị loại ra khỏi nó như thế nào không? Khi một người mà đang đánh có thể thấy sự phản chiếu của chính người đó, giống như một cái gương, vào trong

nó. Nó đã sạch và khá rõ ràng đến nỗi nó đã phản ánh chính người đập.

¹³⁷ Đó là cách Đức Chúa Trời thực hiện. Ngài lấy vàng mà Ngài đã tìm thấy trên đất, và Ngài đập nó, bằng Đức Thánh Linh, lật nó lên, và giữ nó lên, và trở ngược lại, và đánh đập nó cho đến khi (Ngài nhận) Ngài có thể thấy sự phản ánh của Ngài. [Anh Branham vỗ tay nhiều lần suốt câu nói này—Bt.]

¹³⁸ Và đó là cách chúng ta được cho là làm, phản chiếu Con của Đức Chúa Trời. Và bây giờ chúng ta được cho là làm công việc của Ngài. Ngài đã phán, “Kẻ nào tin Ta...” Tin lành Giăng 14:7, “Kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Bạn đang bắt đầu phản chiếu những công việc của Đấng Christ.

¹³⁹ Nhưng rất nhiều người trong chúng ta cố làm những công việc của Đấng Christ trước khi sự phản chiếu của Đấng Christ ở trong chúng ta. Vậy thì đó là nan đề. Chúng ta thấy những điều ấy đang xảy ra. Bạn biết điều đó. Tôi biết điều đó. Chúng ta thấy những người này, vấp ngã dọc đường. Chúng ta thấy những mục sư truyền đạo, những Cơ-đốc nhân vô tích sự, chất đống dọc đường, là vì họ đã không đi vào đó đúng.

¹⁴⁰ Và đó là lý do tôi ở đây sáng hôm nay, là cố gắng để dạy dỗ hội thánh nhỏ bé này, và chính tôi, làm thế nào để chúng ta có thể trở nên nơi cư ngụ cho Đức Chúa Trời hằng sống. Bao nhiêu người thích là thế? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời hằng sống!

¹⁴¹ Bây giờ đây là những gì chúng ta làm. Điều trước tiên là gì? Có đức tin và được tái sanh. Điều đó đang đặt nền tảng.

¹⁴² Rồi, sau khi chúng ta đặt nền tảng, thứ hai bạn thêm vào nền tảng của mình. “Thêm cho đức tin của anh em,” Phi-e-rơ đã nói ở đây. Thêm cho anh em...Trước tiên anh em có đức tin, rồi anh em thêm sự nhân đức cho đức tin của anh em. Đây là cột trụ tiếp theo. Trước hết, hãy đổ nền của mình, đức tin. Sau đó, thêm cho đức tin của anh em, sự nhân đức.

¹⁴³ Bây giờ, ngay tại đó chúng ta đựng nhiều lời phê bình chỉ trích. Vâng, thưa quý vị. Vâng. “Thêm lòng nhân đức cho đức tin của anh em.” Điều đó thật sự không có nghĩa là sống một cuộc đời

trình nguyên, bạn biết đấy, giống như một người nữ hay người nam, và đại loại như vậy. Điều đó không liên quan gì với việc ấy.

¹⁴⁴ Kinh Thánh đã nói, chúng ta đọc qua ở đây trong Sách Lu-ca, chỗ mà Nó đã nói, “Quyền phép từ Ngài mà ra.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nếu chúng ta có ý định giống như Ngài, thế thì, chúng ta phải có quyền phép. Chúng ta phải có nó, để được giống như Ngài. Bài hát đầu tiên mà tôi từng ưa thích, trong—trong các bài thánh ca, một trong các bài hát tuyệt diệu nhất, là, *Được Giống Như Chúa Jêsus*. Ồ, nếu tôi định giống như Chúa Jêsus, tôi phải có quyền phép, và một con đường có thể đi qua từ tôi đến với mọi người. Bởi vì, “Quyền phép ra từ Ngài để đến với dân sự.” Quyền phép! Và trước khi anh em có thể để nó ra, trước tiên anh em phải có nó. Anh em đã không có nó, nó sẽ không đi ra. Không có gì cho nó lộ ra ngoài.

¹⁴⁵ Điều gì sẽ xảy ra nếu một số người cố gắng vạch ra đức hạnh của chúng ta, và một tấm séc sẽ khai báo “ngân quỹ bị thiếu”? Hiếu không? Không, không, không một ai ở đó để đưa ra, tấm séc bị trả về. Người nào đó đang nhìn bạn như một Cơ-đốc nhân, và ngày mai thấy bạn bước ra khỏi đây hành động giống như một tội nhân, không có nhiều sự nhân đức có thể được lấy ra từ đó. Hiếu không? Đúng thế.

¹⁴⁶ Lòng nhân đức phải ở trong chúng ta. Và cho đến khi chúng ta có lòng nhân đức...Rồi khi chúng ta có lòng nhân đức thật sự, chúng ta có thể thêm vào đó đức tin của chúng ta. Đó là bức tường căn bản tiếp theo. Vậy thì, trước tiên bạn phải có đức tin. Đức tin một mình sẽ không làm điều đó. Bạn đã có...Phi-e-rơ nói, “Rồi thêm lòng nhân đức vào đức tin của anh em.” Bạn phải có lòng nhưn đức, để thêm nó vào đức tin của bạn.

¹⁴⁷ Bây giờ, thế thì, nó có thể là, nguyên nhân bạn không có điều đó, bởi vì nhiều giáo hội ngày nay dạy bạn không phải có nó, hay là những ngày của nó đã qua rồi. “Họ không phải có nó. Điều duy nhất bạn phải làm là chỉ gia nhập giáo hội. Vâng, những ngày đó đã qua rồi.”

¹⁴⁸ Quyền phép, bất cứ ai cũng biết quyền phép nghĩa là gì, đấy, và chúng ta phải có nó. Nếu quyền phép ra từ Ngài, để chữa

lành người đàn bà đau ốm, Ngài đang trông chờ một quyền phép giống như vậy trong Hội thánh của Ngài, bởi vì Ngài là gương mẫu của chúng ta. Và nếu Ngài đã có quyền phép để ban cho mọi người, thì Ngài cũng mong chúng ta có quyền phép để cho nhiều người. Và quyền phép là gì? Quyền phép là sức mạnh, quyền năng.

149 Một số người thậm chí không tin vào quyền năng của Đức Chúa Trời. Họ nói rằng, “Điều đó—điều đó—điều đó đã qua rồi. Điều duy nhất bạn phải làm là chỉ ghi tên bạn vào sổ sách, và được rảy nước, hay đổ xuống, hay là làm phép báp-tem, hay bất cứ điều gì khác nữa. Và đó là tất cả những gì bạn phải làm.”

150 Nhưng Phi-e-rơ nói ở đây, “Thêm lòng nhân đức.” Vậy thì, Phi-e-rơ đang nói về xây Nhà của Đức Chúa Trời, đây, Đền thờ của Đức Chúa Trời, sửa soạn nó cho một nơi. Và sau khi bạn có lòng nhân đức, bạn phải có...Sau khi bạn có đức tin, bạn phải có lòng nhân đức ở với nó. Đúng thế. Có lòng nhân đức cho cả thế gian.

151 Tôi đã giảng một bài giảng cách đây khoảng hai mươi năm, tôi nghĩ, về Đức Cha Hoa Huệ. Hoa Huệ, mục sư. Được lấy từ đoạn trích tới chỗ Chúa Jêsus phán, “Hãy xem hoa huệ, cách chúng không làm việc khó nhọc cũng không kéo chỉ. Nhưng Ta phán cùng các ngươi, dầu Sa-la-môn sang trọng đến đâu cũng không được mặc áo nào như một trong giống ấy.”

152 Hãy xem hoa huệ. Nó đến từ con đường dưới đồng rác rưởi. Và mỗi phút trong ngày nó phải được kéo lên khỏi mặt đất. Hiểu không? Và nó làm gì với sức mạnh này mà đưa ra đó? Nó tỏa hương ra. Nó làm nên một cảnh đẹp cho người hâm mộ. Nó mở ra chính mình cho mật ong, vì con ong đến và lấy phần của nó. Không phàn nàn. Nó chỉ lấy điều đó, để cho đi. Điều gì xảy ra nếu một con ong đến trong đó; nguồn dự trữ bị thiếu hụt, không có mật ong? Con ong nhỏ đó sẽ làm xước đầu nó và nói, “Đó là loại hoa huệ gì vậy?”

153 Nếu một người đến, đang cố gắng tìm sự cứu rỗi, đi nhà thờ mà tin rằng thời của những phép lạ đã qua rồi không?

¹⁵⁴ Giống như Jack Coe đã từng nói. Đi vào một tiệm ăn, và có một thực đơn rất tuyệt; bắt đầu đọc nó xuống tới, bít tết T-bone và các thứ. Nói, “Tôi sẽ ăn một món T-bone.”

“Ồ, món đó là dành cho một thời đã qua rồi. Chúng tôi không có nó.”

¹⁵⁵ Có thể đặt thực đơn xuống cũng được và bước ra, đấy, đúng thế, bởi vì họ không có gì để ăn, dù sao đi nữa. Vì thế bạn có thể cũng đi đến một tiệm ăn nơi có chút gì đó để ăn.

¹⁵⁶ Và một người thuộc linh, đang phát triển, cần cái gì đó để ăn. Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Tôi tin mọi Lời của Nó.

Đức Chúa Trời chuẩn bị một bàn tiệc trải rộng
để nuôi các thánh đồ của Đức Chúa Trời,
Ngài mời dân sự được chọn của Ngài, “Hãy đến
và ăn tối.”
Ngài nuôi ăn bằng ma-na Ngài, Ngài chu cấp
mọi nhu cầu của chúng ta,
Ồ, thật thỏa vui được ăn tối với Chúa Jêsus luôn
mọi lúc.

¹⁵⁷ Đúng thế. Vâng, thừa quý vị. Ngài có Nó. Hội thánh có Nó, Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, điều đó đã gây dựng thành một con người trọn vẹn này, về sự hiểu biết Đấng Christ. Vậy thì, vậy thì bạn phải có quyền phép.

¹⁵⁸ Tôi nói thế thì, điều trước tiên bạn biết, có một người nào đó thích ngửi nước hoa. Người đó không nghĩ đến bản thân. Người đó có nước hoa. Trước khi người đó có thể cho ra nước hoa, người ấy phải có nó. Trước khi người ấy có thể tặng mật ong, người đó phải có mật. Trước khi người đó có thể cho ra vẻ đẹp, người đó phải có nó.

¹⁵⁹ Trước khi bạn có thể tỏ ra lòng nhân đức, bạn phải có nó. Vì thế, thêm cho đức tin của bạn, lòng nhân đức. A-men. Hiểu chứ? Chúng ta có thể ở lại về điều đó một thời gian dài, nhưng thời gian của chúng ta sẽ hết. Hãy thêm lòng nhân đức cho đức tin của anh em. Vậy thì, trước tiên là đức tin, rồi đến lòng nhân đức.

¹⁶⁰ Và rồi, thứ ba, bạn thêm vào tri thức. Tri thức, này, điều đó không có nghĩa là sự hiểu biết thế gian, bởi vì đó là sự ngu dại

đối với Đức Chúa Trời; nhưng sự hiểu biết để đoán xét, đoán xét (điều gì?) phải hay trái. Thế thì, bạn phán đoán điều đó thế nào, nếu bạn có một sự hiểu biết Cơ-đốc giáo với lòng nhân đức và đức tin của bạn? Bạn phán đoán Lời đúng hay sai. Và nếu bạn có thể quảng hết những tín điều của mình, và tất cả sự vô tín của mình qua một bên, mọi điều mà bạn tuyên bố bạn đã làm, thì bạn có sự hiểu biết để tin rằng Đức Chúa Trời không thể nói dối. “Hãy để mọi lời của con người là dối trá, nhưng của Ta là thật.” Hiểu không? Bây giờ bạn đang có được sự hiểu biết. Đó là sự hiểu biết siêu việt. Bạn không phải có bốn mảnh bằng ở đại học nào đó, hay điều gì giống như thế, để có nó, bởi vì tất cả những mỹ đức này được ban cho bạn bởi Đức Chúa Trời, để đặt trên nền tảng của đức tin bạn, hầu cho bạn có thể trở nên hình vóc trọn vẹn của một người sống, chân thật của Đức Chúa Trời. Vâng, thừa quá vị.

¹⁶¹ Thêm vào, thêm vào sự hiểu biết, bởi vì, sự hiểu biết về Lời Ngài. Bạn phải tin nó theo cách này. Chẳng hạn như, các bạn nên tin ngày hôm nay rằng sự...và chấp nhận nó, rằng thời kỳ phép lạ không trôi qua. Sự hiểu biết rằng điều gì Đức Chúa Trời đã phán, thì Ngài có thể thi hành.

¹⁶² Áp-ra-ham đã tin điều đó. Và khi ông đã một trăm tuổi, ông không lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin. Hãy xem Lời đó trông buồn cười làm sao. Ở đây là một người, một trăm tuổi, đang trông chờ một đứa con được sanh ra trong nhà ông, bởi một người đàn bà chín mươi tuổi. Hiểu không? Gần năm mươi năm son sẻ trôi qua, sống với bà từ khi bà còn là một—một cô gái trẻ, hay là ở tuổi thiếu niên. Và ở đây là ông ấy, dòng sự sống của ông đã cạn. Và tử cung của Sa-ra đã chết. Và tất cả những hi vọng đã chết, theo như nó đã là những hi vọng. Nhưng, tuy nhiên, mặc cho chống lại hi vọng, ông tin vào hi vọng, vì ông đã có sự hiểu biết rằng Đức Chúa Trời có thể giữ mọi điều mà Ngài đã hứa.

¹⁶³ Bây giờ, khi bạn có được nó như thế, thì thêm điều đó vào đức tin của bạn. Khi bạn có lòng nhân đức thật, thêm nó vào đức tin của bạn. Khi bạn có thể bước ra ở đây trên đường phố, sống giống như một Cơ-đốc nhân, hành động giống như một Cơ-

đốc nhân, là một Cơ-đốc nhân, thêm điều đó vào đức tin của bạn. Khi bạn có sự hiểu biết...

¹⁶⁴ Bạn nói, “À, bây giờ tôi không biết lời Kinh Thánh này thì thật sự đúng hay không. Vậy thì đây là Công vụ 2:38, tôi không biết hành động như thế nào với Công vụ 28:19. Tôi không biết.” Được rồi. Bạn đừng—đừng thêm vào điều gì, vì bạn chưa có Nó. Hiểu không? Bạn sẽ làm gì? Bởi vì, bạn chưa có đủ sự hiểu biết để biết về Đức Chúa Trời, cho đến bây giờ, rằng Kinh Thánh tự Nó không mâu thuẫn. Hãy để mặc nó. Đừng nói về nó nữa. Hiểu không? Hãy để mặc nó.

¹⁶⁵ Nhưng khi bạn thấy rằng Kinh Thánh thì không mâu thuẫn, rằng bạn có thể nói điều đó; và có thể thấy, rằng, bởi sự mặc khải của Đức Chúa Trời, toàn bộ Lời được viết trong sự mâu nhiệm, và chỉ sự hiểu biết của Đức Chúa Trời mới có thể bày tỏ Nó; rồi khi bạn hiểu được và nói, dứt câu mọi Lời của Đức Chúa Trời với một tiếng “a-men,” rồi thêm điều đó vào đức tin của bạn.

¹⁶⁶ Ồ, bạn đang trở nên là một người khá tốt ngay bây giờ. Thấy không? Bạn đang đi lên, đấy. Với cái gì? Với đức tin, rồi với lòng nhân đức, sau đó sự hiểu biết. Hãy xem nó đang xây dựng con người này như thế nào? Bạn có thể thấy không có—không có cách nào thoát khỏi điều đó. Đây là con đường để trở nên một tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. Vâng, thưa quý vị.

¹⁶⁷ Để phán đoán, phán đoán đúng. Phán đoán nó đúng hay sai, để tin Lời của Đức Chúa Trời. Phán đoán nó đúng hay sai, không biết tôi nên phục vụ một tín ngưỡng hay hầu việc Đức Chúa Trời. Phán đoán nó đúng hay sai, tôi nên được sanh lại hay gia nhập một giáo hội. Rồi bạn đang bắt đầu. Phán đoán đúng, khi thầy giảng nói, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi.” Kinh Thánh nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi.” Vậy thì bạn sẽ tin điều nào?

¹⁶⁸ Khi bạn nói, “Tôi sẽ tin nhận Đức Chúa Trời.” Bây giờ, bạn đừng nói thế chỉ để nói, “Ồ, tôi—tôi nhận điều đó,” chỉ từ tấm lòng bạn. Nhưng, điều gì đó trong bạn, đức tin của bạn bị đẩy ra ở đó. Thế đấy. Đức tin của bạn nói, “Tôi biết Ngài cũng giống như vậy. A-men. Tôi đã làm chứng Ngài giống như vậy. Không

có điều gì có thể lấy điều đó khỏi tôi. Tôi biết Ngài là thật.” Amen. Rồi thêm điều đó vào đức tin của bạn. Đặt nó xuống trên nền tảng đó. Bây giờ đang đến gần, đến ngay lên hướng về Thiên đàng. Phải nắm được vấn đề lúc này. Được rồi.

¹⁶⁹ Bây giờ, điều kế tiếp, thầy giảng sẽ nói với các bạn, và nhiều người nói, “Những...Những điều này mà anh đọc trong Kinh Thánh, chúng là dành cho thời khác. Bây giờ, tôi sẽ nói với anh tại sao. Bởi vì, chúng ta không cần những điều đó ngày hôm nay. Chúng ta không cần nó. Hiểu không? Chúng ta không cần. Chúng ta không phải thực hành những điều đó, sự chữa lành Thiên liêng. Chúng ta không thực hành việc nói tiếng lạ, trong nhà thờ, để—để giữ hội thánh chúng ta ngay thật. Và chúng ta không làm điều này.”

¹⁷⁰ Chúng ta sẽ nhận điều đó. Tôi có một câu Kinh Thánh đã viết ra ở đây về điều đó, đấy, không biết chúng ta nên làm thế hay không, bây giờ.

¹⁷¹ Nhưng ở đây người đó nói, “Tôi không biết. Chúng ta không nên làm điều đó ngày nay. Điều duy nhất tôi nghĩ chúng ta nên làm, là chúng ta sẽ học nói thích hợp trước đám đông. Chúng ta nên đi và hãy để cho một chuyên gia tâm thần xét nghiệm tâm trí chúng ta, để thấy chúng ta có thể có khả năng giới thiệu chính mình không, nếu hệ số thông minh của chúng ta cao đủ để làm điều đó, và—và đại loại như thế. Tôi nghĩ...Và chúng ta nắm giữ những hội chúng lớn nhất. Chúng ta xây dựng tổ chức của chúng ta.”

¹⁷² Chúng ta không đang xây dựng một tổ chức. Tôi không ở đây sáng nay để xây dựng một tổ chức. Đấng Christ không bao giờ sai tôi đến để xây dựng tổ chức. Đấng Christ sai tôi đến để xây dựng những cá nhân trở nên tầm thước vóc giạc của Chúa Jêsus Christ, để họ có thể là người đầy sinh lực và nơi cư ngụ của Thánh Linh, bởi Lời Ngài. Bởi Lời Ngài, đấy, xây dựng cá nhân đến chỗ đó. Không xây dựng một tổ chức để trở nên một giáo phái lớn hơn, nhưng xây dựng cá nhân trở nên các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời. Đó là lý tưởng. Hiểu không? Thêm vào đức tin của anh em, lòng nhân đức; thêm vào lòng nhân đức của anh em, sự học thức.Ồ, bây giờ anh em đang đến một chỗ.

173 Bây giờ khi họ bắt đầu nói, “Ồ, chúng tôi không phải chấp nhận điều đó ngày nay...” Bạn phải chấp nhận. Nó phải được chấp nhận.

174 Kinh Thánh không thể nói dối. “Và Họ không có sự thông giải cá nhân,” Kinh Thánh đã nói. Bạn chỉ tin Nó cách Nó được viết ra ở Đó. Hiểu không? Bạn phải có những điều này. Và cách duy nhất bạn sẽ có thể có chúng, là có một sự hiểu biết được sanh ra trên Trời. Và sự hiểu biết được sanh ra trên Trời sẽ minh chứng Lời. Hiểu không?

175 Bạn phải tin, không giả vờ nó. Không một điều nào trong những điều này là giả vờ tin, đấy, nếu bạn cố gắng nói, “Tôi đã có điều đó.” Đừng làm con chim két đặt lông chim công lên chính bạn, đấy, bởi vì chúng sẽ rơi xuống ngay. Chúng không phát triển tự nhiên trong đó. Chúng chỉ dán vào.

176 Tôi nghĩ về nơi Đa-vít đã nói ở đó, Thi thiên 1, “Người ấy sẽ như cây trồng gần dòng nước.” Bạn biết đấy, có một sự khác nhau giữa cây được trồng và được đặt ra, bị nhổ ra. Giống như cây sồi già, nó đã được trồng, mà len lõi xuống dưới và trở nên một chỗ dựa tốt. Que củi già nhỏ bé đang bám vào trong đó, bạn không biết điều gì sẽ xảy ra với nó. Không có rễ. Nó không có nền tảng. Hiểu không?

177 Điều đó giống như một số người đang đến từ thần học viện hay điều gì đó, đấy. Đừng có điều đó... “Ồ, Tiến sĩ A gì đó đã phong chức cho tôi trong chức vụ.” Đừng quan trọng đó là gì.

178 Đấng Christ đã sanh bạn ra trong điều đó, đấy, đấy, bằng đức tin của bạn. Hiểu không? Bạn được tái tạo và sanh ra trong nó. Và thế thì sau khi bạn được sanh ra trong nó, đây là những điều mà Ngài mong bạn thêm vào. Cứ tiếp tục thêm chúng vào. Bây giờ chúng ta sẽ đi thẳng xuống hàng lối.

179 Vậy thì sẽ có một điều khác dựa trên sự hiểu biết này, chúng ta có thể nói về, sự hiểu biết tin kính. Hiểu không? “Kinh Thánh có mất ý nghĩa của Nó trong thời đại này không?” Đấy, họ, nhiều người nói với bạn điều đó, rằng Kinh Thánh không hoàn toàn có ý nghĩa đó. Nếu Đức Chúa Trời chăm sóc tôi, và chỉnh sửa tôi trong tội lỗi tôi, và nếu tôi là một người con của Đức Chúa

Trời, Ngài làm điều đó. Ngài làm bạn theo cách đó, các con trai và [Băng trống—Bt.] các con gái. Khi bạn làm điều gì sai, Ngài chỉnh sửa bạn. Thế thì nếu Đức Chúa Trời quá câu nệ về bạn, đến nỗi Ngài canh chừng bạn và trừng phạt bạn, huống chi có Ngài Lờì Ngài nữa, mà là gương mẫu của bạn, mà là chính Ngài!

Ban đầu có Lờì, và Lờì ở cùng Đức Chúa Trời, và Lờì là Đức Chúa Trời.

Và...đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta...

180 Lờì là sự khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ, Kinh Thánh đã nói vậy, Đấng Christ được bày tỏ trong Lờì Ngài. Và nếu Ngài chăm sóc bạn khi bạn vi phạm những luật này, Ngài kết tội bạn vì điều đó, huống chi Ngài trông coi luật pháp của Ngài nhiều hơn kết tội bạn chừng nào! A-men.

181 Hãy tiếp tục, bạn ơi, đừng nói với tôi điều vớ vẩn đó!

182 Tôi tin vào sự hiểu biết Đức Thánh Linh, chân thật. Sự hiểu biết Đức Thánh Linh sẽ luôn luôn dứt câu Lờì với “a-men.” Khi bạn có những điều này mà chúng dường như tự mâu thuẫn, trong Kinh Thánh, bạn ngồi xuống và nghiên cứu nó, và cầu nguyện như thế. Và điều trước tiên bạn biết, Đức Thánh Linh bắt đầu hành động bên trong. Sau một thời gian ngắn bạn thấy nó ràng buộc với nhau, và tại đó bạn có được nó. Hiểu không? Đó là sự hiểu biết.

183 Một số người họ nói, “Ồ, này, Kinh Thánh đã nói rằng Ngài hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

184 Còn giáo hội nói, “Về mặt nào đó, Ngài không hề thay đổi.” Ừ-m! Ừ-m! Bạn đã phá vỡ chỗ nứt, ngay ở đó. Hiểu không? Vâng, thưa quý vị. Không, thưa quý vị. Ngài không hề thay đổi. Vâng, thưa quý vị.

185 “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Không có sự khác biệt nào trong Ngài, chút nào. Ngài sống trong Hội thánh của Ngài, đang thực hiện điều giống như vậy. “Còn ít lâu,” như tôi đã trích dẫn cách đây một lát, “còn ít lâu và thế gian sẽ không thấy Ta nữa, tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta.” Vì, Ngài đã phán, “Ta sẽ ở cùng các ngươi, ở ngay trong các ngươi, cho đến tận thế.” Một lần nữa, Ngài phán,

“Các công việc mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.” Lần nữa, Ngài phán, “Ta sẽ là Gốc Nho. Các ngươi sẽ là nhánh.” Và nhánh chỉ sống bởi Sự Sống của Gốc Nho. Bất cứ điều gì trong Gốc Nho đều đến qua nhánh. Vinh hiển thay! Thế thì, “Đấng Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi.” Nó sản xuất ra Sự Sống của Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹⁸⁶ Sự hiểu biết; không thuộc về thế gian (nó lý luận). Bất cứ loại tri thức nào thuộc về thế gian đều lý luận. Thấy không? Nhưng đức tin không có lý luận. Đức Chúa Trời bày tỏ cho bạn một điều *nào đó* nào đó sẽ xảy ra, mọi nhà khoa học trên thế giới có thể nói với bạn, “Nó trái ngược. Nó không thể xảy ra.” Bạn vẫn tin nó, dù sao đi nữa. Thấy không? Vâng, thưa quý vị. Nó không lý luận. Kinh Thánh đã nói, “Chúng ta quăng đi những lý luận.” Bạn không lý luận với đức tin. Đức tin không có lý luận. Đức tin biết nó ở đâu. Đức tin hành động. Đức tin nắm giữ. Nó không thể dời chuyển. Không gì có thể dời chuyển nó. Tôi không quan tâm bất cứ điều chi nói về *điều này, điều kia, điều nọ*. Nó không lay chuyển, một chút nào. Nó ở lại ngay ở đó, chờ đợi, chờ đợi, chờ đợi, chờ đợi. Không có sự khác biệt nào. Nó ở lại ngay tại đó.

¹⁸⁷ Đức Chúa Trời đã phán với Nô-ê những điều này sẽ xảy ra. Ông tin điều đó. Thấy không? Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se những điều này sẽ xảy ra. Ông đã tin nó. Đức Chúa Trời đã phán với các môn đồ những điều nào đó sẽ xảy ra, “Hãy đi lên đó vào lễ Ngũ tuần và chờ đợi.” Họ ở lại ngay tại đó. Vâng, thưa quý vị. Tốt lắm.

¹⁸⁸ Bây giờ, sự hiểu biết, này, không phải sự hiểu biết thế gian, nhưng là sự hiểu biết Thiên liêng. Và sự hiểu biết Thiên liêng, khi Đức Chúa Trời là nguồn của mọi tri thức, và Đức Chúa Trời là Lời, rồi, nếu bạn đã có sự hiểu biết Thiên liêng, bạn tin Lời, và bạn suy ra bất cứ điều gì bởi Lời.

¹⁸⁹ Và tình cảnh gay gắt này mà hội thánh đã ở trong, hay là tôi đã ở trong. Một trong những người đàn ông lần nọ, trong một lần nghe, đã bảo tôi. Nói, tôi đã nói...“Họ không thể tìm thấy không có điều gì sai.” Và vì thế họ bắt đầu...

190 Tôi nói, “Ồ, thế thì, nếu không có điều gì sai, tại sao anh không cất gánh nặng khỏi lưng tôi?” Hiểu không? Hiểu không? Và tôi tiếp tục, nói với anh ta về một số câu Kinh Thánh.

191 Anh ấy đã nói, một anh chàng to lớn với một điều thuốc trong tay, anh ta nói, “Ông Branham à, tôi là sinh viên trường Kinh Thánh.”

Tôi nói, “Tôi rất vui được nghe điều đó.”

192 Anh ta nói, “Bây giờ tôi muốn biết những gì mê tín dị đoan này, ông có trách nhiệm về những chiếc khăn tay này mà ông đã phát ra, sự mê tín tâm thường đó về việc cầu nguyện trên những chiếc khăn tay và gọi chúng đi, chúng ‘những miếng vải được xúc dầu,’ mà ông gọi chúng, ‘miếng vải.’” Anh ta nói, “Thế thì ông trả tiền cho những điều đó.”

Tôi nói, “Không, thưa ông. Không có trả tiền cho nó.”

Và anh ta nói, “Ồ, về việc mê tín này.”

193 Tôi nói, “Ông gọi điều đó là một sự mê tín, thưa ông. Ông đã nói với tôi cách đây vài phút ông là sinh viên trường Kinh Thánh.”

Anh ta trả lời, “Đúng thế.”

194 Tôi đáp, “Trích dẫn cho tôi Công vụ 19:11.” Sự hiểu biết! Anh ta tự đánh bẫy chính anh ta vào ngay điều đó, cố gắng thay đổi đề tài. Tôi nói, “Thế thì trưng dẫn cho tôi Giăng 5:14.” Không thể làm điều đó. Tôi nói, “Thế thì Gia-cơ 5:14.” Anh ta không thể làm điều đó. Tôi nói, “Anh biết Giăng 3:16 không?” Hiểu không? Sự hiểu biết, thông minh, thế gian! Nhưng khi...

195 Anh ta nói, “Nhưng, Ông Branham, ông đang cố gắng thử trường hợp này bằng một quyển Kinh Thánh. Chúng ta sẽ thử lại điều đó bằng luật pháp của đất nước.”

196 Tôi đáp, “Thưa anh, luật pháp của đất nước chẳng dựa trên Kinh Thánh sao? Thế thì đó là công lý.” A-men! Chắc chắn vậy.

197 Sự hiểu biết; không thuộc về thế gian. Sự hiểu biết thuộc linh về Lời, biết những gì Đức Chúa Trời đã phán, làm những gì Đức Chúa Trời đã phán, đúng thế. Thế thì nếu bạn đã có điều đó và có thể tin tất cả những điều này, rằng Ngài không thay đổi trong

tất cả những điều này Lời nói là đúng, bạn chấm dứt mọi câu với một tiếng “a-men.” Nó thật đúng. Hãy thêm điều đó vào đức tin của anh em. Điều đó tốt lắm. Vâng.

198 Nếu người nào đó cố gắng nói với bạn, rằng, “Kinh Thánh đã mất quyền phép của nó. Không có chuyện như phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Hừ-m. Đừng thêm vào điều đó. Nó sẽ không có tác dụng. Nó sẽ rơi xuống. Giống như đặt đất sét trên tảng đá, nó sẽ không đứng lên. Nó sẽ vỡ vụn.

199 Rồi người ta nói với bạn, “Kinh Thánh không thể được tin cậy ngày nay. Bạn hãy cẩn thận lúc này. Bạn đừng đi tin điều đó. Nó không thể đúng.” Bạn đã nghe điều đó luôn mọi lúc. Nói nhỏ, “Bạn không thể tin Kinh Thánh.” Ồ, nếu—nếu bạn đã có ý nghĩ đó trong trí mình, bạn đừng—đừng cố gắng thêm nó vào, bởi vì nó sẽ không có tác dụng. Cả tòa nhà sẽ ngã xuống ngay ở đó.

200 Nó phải được trát vữa bằng Đức Thánh Linh. Tôi muốn nói đã dính với nhau, chất hồ mà bịt kín nó. Và điều tương tự mà bịt kín nó...Bạn biết cách...

201 Một ống lưu hóa cao su ở nhiệt độ cao để làm cho nó chắc và đàn hồi luôn dùng được lâu hơn chỉ một miếng vá cũ bị mắc kẹt. Một sức nóng ít ỏi lấy đi sự cản trở trên miếng vá cũ trên một lớp xe, điều trước tiên bạn biết đấy, khiến lớp xe đó nóng một chút, chạy nhanh một chút, và nó sẽ làm tan chảy. Vâng, thưa quý vị. Hiểu không?

202 Và đó là nan đề của nhiều người ngày hôm nay. Họ cố gắng dán sự hiểu biết của họ lên một sự hiểu biết thế gian, với một chất keo thuộc về thế gian cũ kỹ nhỏ bé, và, khi những thử thách đến, “Ồ, có lẽ tôi sai rồi.” Hiểu không? Và mất khí thế, bạn bị xiù hơi trong một vài phút. Hết thấy việc la lớn và nhảy lên nhảy xuống của bạn không làm cho bạn cảm thấy tốt hơn chút nào. Người ta thấy bạn trở lại ngay với vũng lầy như vậy lần nữa. Hiểu không? Đúng thế.

203 Nhưng nếu bạn ở lại đó với đủ sức nóng của Đức Thánh Linh, cho đến khi nó khiến bạn và ống dẫn là một. Chính là thế. Bạn và ống dẫn trở nên một. Khi bạn sẽ ở lại đó cho đến khi bạn và mọi

lời hứa của Đức Chúa Trời trở nên một, rồi thêm điều đó vào đức tin của bạn. Nếu không, bạn đừng thêm vào điều gì cả.

Bạn nói, “Lời không thể được tin cậy.” Đừng cố gắng thêm vào điều đó.

204 Bạn nói, “Những lời hứa trong đây, về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, là chỉ dành cho mười hai sứ đồ,” giống như một số giáo hội ngày nay nói, đừng cố thêm vào điều đó. Đó là nơi nền tảng của họ thì, tất cả bị đổ nát. Hiểu không? Giống như Ô-xia, tối hôm qua, khi ông thấy nền tảng của người này mà ông tin tưởng, hết thấy đều vỡ vụn, bị quở với bịnh phung, điều đó không tốt. Bây giờ, “Chỉ dành cho mười hai sứ đồ, chỉ mười hai sứ đồ.”

205 Tôi đã xuống với Anh Wright...Tôi nghĩ họ đã quay lại nơi nào đó. Một đêm nọ, có một mục sư xuống đó, tôi đang giảng, bốn hay năm thầy giảng với nhau. Thầy giảng này đứng dậy và nói, “Bây giờ, tôi muốn nói với anh chị em những người yêu quý đôi điều. Ồ, tôi nghĩ các bạn là một dân tốt.”

206 Tôi nói, tôi đã nói với một người nào đó, tôi nói, “Đó là—đó là một người đang ngồi ngay ở đây. Hãy coi chừng.”

207 Vì thế, Junior Jackson, ở phía sau đó, vừa nói xong. Và anh đã nói...đang giảng về ân điển của Đức Chúa Trời. Ồ, chao ôi!

208 Ông ta đang nóng lòng, chờ đợi. Ông ta đã đứng lên ở đó và ông ta đang cố gắng để hiểu. “Bây giờ, tôi muốn nói rằng Ông Branham ở đây, tôi nói cho anh em biết, là một anti-christ.” Và ông ta bắt đầu tuôn ra như thế, suốt buổi tối.

209 Một số thầy giảng đã bắt đầu...Tôi nói, “Chờ một chút. Nào, đừng nói gì cả, hỡi các anh. Ông ta chỉ có một mình còn chúng ta cả một đám đông.” Tôi nói, “Bây giờ cứ để mặc ông ta. Ông ta đã kiếm chuyện với tôi.” Tôi đã muốn điều đó, chính tôi, thật tẻ, tôi không biết phải làm gì. Hiểu không?

210 Vì thế, ông ta nói, “Ông Branham là một anti-christ,” và ông ta tiếp tục nói đủ thứ anh em biết, về. Ông ta nói, “Ông ấy đã nói ở đó, ‘Một phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.’” Nói, “Kinh Thánh đã nói chỉ có mười hai sứ đồ đã nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Nói về sự chữa lành Thiêng liêng, “Chỉ có mười hai sứ đồ có sự chữa lành Thiêng liêng.” Ông ta nói, “Chúng ta nói

nơi nào trong Kinh Thánh nói, và im lặng nơi nào Kinh Thánh im lặng.” Tôi đã chờ đợi cho đến khi ông ta nói hết một mạch ở đó trong khoảng nửa giờ.

211 Tôi nói, “Chờ một chút. Tôi đã viết xuống rất nhiều ở đây,” tôi nói, “cho tôi một cơ hội để trả lời đôi chút.” Và khi tôi đứng lên, tôi nói, “Thưa quý vị, ông ấy nói rằng ông ấy ‘đã nói nơi mà Kinh Thánh nói,’ giáo hội của ông ấy đã nói vậy, ‘và im lặng ở nơi mà Nó im lặng.’ Hết thầy quý vị là những người làm chứng. ‘Vâng.’” Tôi nói, “Vậy thì, ông ấy nói ‘Chỉ có mười hai sứ đồ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.’ Kinh Thánh của tôi nói có một trăm hai mươi người, đã nhận lãnh trước tiên.” A-men! Hãy ném cái loại hiểu biết đó đi, anh em thấy đó, điều mà ông ta đang cố gắng.

212 Tôi nói, “Thế thì tôi nghĩ Phao-lô đã không nhận lãnh Đức Thánh Linh khi người nói người đã nhận.” Hiểu không?

213 Tôi nói, “Xuống ở...Khi Phi-líp đi xuống và giảng đạo cho những người Sa-ma-ri. Họ đã được làm phép báp-têm như Danh Chúa Jê-sus. Chỉ có, Đức Thánh Linh đã không đến trên họ. Và họ được sai đi và kiếm Phi-e-rơ và Giảng, đi xuống và đặt tay trên họ, và Đức Thánh Linh giáng trên họ. Tôi đoán đó chỉ có mười hai người?”

214 Tôi nói, “Trong Công vụ 10:49, khi Phi-e-rơ ở trên mái nhà, và đã thấy khả tượng họ sẽ đến nhà Cọt-nây. Trong khi Phi-e-rơ chưa nói những lời này, thì Đức Thánh Linh đã đến trên họ những người mà nghe Lời.” Tôi nói, “Kinh Thánh vẫn đang nói. Giáo hội của ông ở đâu?” Nó ở phía sau trong những cái sẽ là. Đúng thế. Hiểu không?

215 Tôi nói, “Sự chữa lành Thiêng liêng, ông nói, ‘Chỉ có mười hai sứ đồ có sự chữa lành Thiêng liêng.’ Kinh Thánh đã nói rằng Ê-tiên đi xuống Sa-ma-ri và đuổi các quỷ và chữa lành người đau, và có sự vui mừng lớn trong thành. Và người không phải là một trong mười hai sứ đồ. Người không phải là một sứ đồ. Người là một chấp sự.” A-men. A-men.

216 Tôi nói, “Và Phao-lô không phải là một trong mười hai sứ đồ đã ở trên phòng cao, và ông đã có ân tứ chữa lành.”

217 Tôi nói, “Chỉ nhìn vào những ân tứ chữa lành! Và đúng, ba mươi năm sau, người vẫn ở trong hội thánh Cô-rinh-tô, được ban ân tứ chữa lành trong Thân thể Đấng Christ.” Ồ, chao ôi!

218 Vậy thì, loại kiến thức đó mà bạn học từ sách vở nào đó, tốt hơn bạn ném nó vào thùng rác. Hãy đến với sự hiểu biết này. Khi Đức Chúa Trời phán, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” hãy nói, “A-men.” Vâng, thưa quý vị. Vâng, thưa quý vị. Không phải với mười hai sứ đồ; nó dành cho tất cả. Khi bạn có được một—một loại đức tin đó, khi đức tin của bạn dứt câu nó, từng chút, với một tiếng “a-men,” thế thì bạn nói, “Tốt lắm,” thêm điều đó cho nó.

219 Thứ tư. Chúng ta sẽ phải vội, bởi vì tôi thật sự...Thật sự cảm thấy quá tốt được đứng ở đây và nói về điều đó. A-men. [Một anh em nói, “Chúng ta đang tận hưởng nó.”—Bt.] Vâng. Thứ tư... Cảm ơn anh.

220 Thêm “sự tiết độ.” Ồ, chao ôi! Chúng ta đã đến với sự tiết độ. Vậy thì, trước tiên, bạn đã có đức tin; phải có điều đó, từ ban đầu. Rồi bạn thêm lòng nhen đức vào đức tin, nếu nó là đúng loại lòng nhen đức. Rồi bạn thêm vào sự hiểu biết, nếu nó là đúng loại hiểu biết. Bây giờ bạn sẽ thêm vào sự tiết độ.

221 Sự tiết độ, cũng không có nghĩa là, “ngừng uống rượu,” ở đây. Không, không. Sự tiết độ không có nghĩa là chữa bệnh nghiện rượu, không ở trong trường hợp này. Đây là sự tiết độ Kinh Thánh, sự tiết độ Đức Thánh Linh. Điều đó chỉ là một trong những sự ham muốn xác thịt, nhưng chúng ta đang nói về sự tiết độ Đức Thánh Linh. Điều đó có nghĩa là, cách điều khiển lưỡi của bạn như thế nào, để không phải là một người bẻm mép; cách điều khiển tính khí của bạn thế nào, không lộ ra mỗi lần người nào nói ngược lại với bạn. Ồ, chao ôi!

222 Các bạn thân mến, nhiều người chúng ta sẽ ngã nhào trước khi chúng ta bắt đầu, phải không? Hiểu không? Thế thì chúng ta tự hỏi tại sao Đức Chúa Trời không ở trong Hội thánh Ngài, làm phép lạ và những điều mà họ thường làm trước đây. Vâng, thưa quý vị. Hiểu không?

223 Thêm vào những điều này. Thêm sự tiết độ vào điều đó. Ồ, sự tiết độ, làm sao để trả lời bằng sự tử tế khi người ta nói với bạn bằng giọng giận dữ. Người nào đó nói, “Đám cuồng tín các anh ở dưới đó!” Đừng nhẩy ra và xắn tay áo lên lúc ấy. Hiểu không? Đừng làm thế. Nhưng nói chuyện bằng tình yêu tin kính, sự tiết độ, sự nhân từ. Đó có phải là cách các bạn muốn không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Khi bạn bị chọc tức, đừng chọc tức lại. Hãy để Ngài là gương mẫu của bạn.

224 Khi chúng nói, “Nếu Người là Con Đức Chúa Trời, hãy khiến đá này thành bánh để ăn,” Ngài đã có thể làm điều đó, và bày tỏ Ngài là Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài đã có sự tiết độ. Khi họ gọi Ngài, “Bê-ên-xê-bun,” Ngài phán, “Ta sẽ tha thứ cho các người về điều đó.” Đúng thế không? Họ đã nhổ râu mặt Ngài, và nhổ nước miếng vào mặt Ngài, và nói, “Hãy xuống khỏi thập tự giá đi!”

225 Ngài phán, “Lạy Cha, xin tha cho họ. Họ thậm chí không biết họ đang làm gì.”

226 Khi, Ngài đã có sự ban cho, Ngài đã biết mọi sự, vì trong Ngài là sự trọn vẹn của bản tánh Đức Chúa Trời. Họ đã thấy Ngài thi hành những phép lạ, bởi sự nói cho mọi người những gì sai trái với họ, và đại loại như thế. Họ đặt một miếng giẻ quanh đầu Ngài như thế, bịt mắt Ngài, và đánh vào đầu Ngài bằng một cây gậy, và nói, “Hãy nói tiên tri đi, hãy nói cho chúng ta biết ai đánh Người. Chúng ta sẽ tin Người.” Hiểu không? Ngài đã có sự tiết độ.

227 Bây giờ, nếu bạn có sự tiết độ như thế, hãy thêm nó vào đức tin của bạn. Nếu bạn vẫn nổi nóng và nói lời hỗn xược, và làm âm lên, và nổi nóng, và có thái độ nóng nảy, ừm-m, bạn không có... Bạn không thể thêm điều đó, bởi vì nó sẽ không thêm vào. Hiểu không? Nó sẽ không lưu thông. Bạn không thể lấy một miếng cao su, và xử lý cao su ở nhiệt độ cao để làm cho nó chắc và để đàn hồi nó với một miếng sắt, bạn biết đấy. Nó thật sự sẽ không có tác dụng. Không, nó phải có sự mềm dẻo, thật giống như miếng cao su. Hiểu không? Và khi đức tin của bạn và sự tiết độ của bạn trở nên giống như loại tiết độ của Đức Thánh Linh mà Ngài đã có, thế thì nó sẽ lưu thông với Ngài. Bạn được thêm vào cho điều đó.

Khi lòng nhơn đức của bạn thì giống như lòng nhơn đức của Ngài, thì nó sẽ thêm vào điều đó.

²²⁸ Khi sự hiểu biết của bạn giống như sự hiểu biết của Ngài, “Con đến để làm theo ý Ngài, Ôi Đức Chúa Trời.” Hiểu không? Với Lời của Cha, Ngài đánh bại mọi quỷ dữ. Trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời sẽ không qua đi. Hiểu không? Khi bạn đã có loại hiểu biết đó, nó sẽ lưu thông với đức tin của bạn.

²²⁹ Khi bạn đã có loại tiết độ đúng đắn đó, giống như Ngài đã có, nó sẽ lưu thông. Nếu bạn không có, chỉ là một niềm tin do con người tạo ra nửa vời, mù quáng, hay là một sự tiết độ, “Ồ, tôi phải ngắt lời ông ta, nhưng—nhưng có lẽ tốt hơn tôi đừng làm thế, bởi vì người ta có thể ghi tên tôi trên giấy về việc đó.” Đó không phải là loại tiết độ mà Ngài đang nói về. Đừng cố thêm vào điều đó. Nó sẽ không có tác dụng. Nhưng khi bạn có thể thật sự, với sự êm dịu từ tấm lòng của bạn, tha thứ mọi người, hãy giữ sự bình an của bạn, để cho nó trôi qua, đấy, thế thì nó sẽ lưu thông. Bạn có thể thêm điều đó vào đức tin mình. Chà!

²³⁰ Không lạ gì giáo hội thì quá thiếu sót. Điều đó chẳng đúng sao? Thảo nào. Tôi có thể nói, “Hãy ăn năn và làm phép báp-têm, Kinh Thánh đã dạy, nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ.” Và một người tin giáo lý Ba Ngôi nghiêm khắc không tin điều đó, nói, “Lão anti-christ đó. Ông ta là một tín đồ Danh Jêsus. Ông ta là người Jêsus Duy Nhất.” Hãy coi chừng, bạn à, tôi không biết về sự tiết độ của bạn ngay bây giờ. Hiểu không? Tại sao bạn không đến, nói, “Chúng ta hãy biện luận điều này với nhau, Anh Branham. Tôi thích nghe giải thích điều này?” Hiểu không? Rồi đi xuống và lắng nghe Nó. Và rồi Nó được đặt ngay trước bạn, và rồi bạn bước ra; chúng ta sẽ—chúng ta sẽ hiểu được điều đó chỉ trong vài phút, trong “sự tin kính,” đấy. Nhưng khi bạn—khi bạn bay ra, muốn nhảy đến mọi phần kết, ừm-m, đó là—đó là không phải điều đó. Hiểu không? Bạn không có sự tiết độ Kinh Thánh cho đến lúc bạn làm điều đó; cách để trả lời lại như thế nào. Thế thì nếu bạn đã có tất cả điều này, bạn có thể thêm điều này vào đức tin của mình.

²³¹ Rồi, sau điều đó, thứ tư, bạn muốn thêm sự kiên nhẫn vào đức tin của mình. Nếu bạn đã có đức tin, “nó sanh ra lòng kiên

nhẫn,” Kinh Thánh đã nói. Hiếu không? Vì thế, đây là lòng kiên nhẫn. Bây giờ, đó là việc kế tiếp sẽ xây dựng nên tầm vóc này. Bạn biết, Đức Chúa Trời đã có vật liệu thật trong sự Xây dựng của Ngài.

²³² Thấy khiếm khuyết của chúng ta như thế nào không, thưa anh em, chị em? Thấy không? Thấy tại sao, chúng ta ở đâu? Vâng, thưa quý vị. Thấy không? Chúng ta có sự vinh hiển, có sự la lớn và mọi thứ, bởi vì chúng ta có đức tin. Nhưng khi chúng ta đến với những điều này ở đây, Đức Chúa Trời không thể xây dựng chúng ta trở nên tầm thước đó. Thấy không? Ngài không thể. Ngài không thể làm cho chúng ta với kiểu nơi đó. Chúng ta đã có tất cả những điều khác này. Chúng ta ngã, trượt dài với điều đó. Thấy không? Ngài không thể xây dựng Hội thánh của Ngài.

²³³ Lòng kiên nhẫn với điều gì? Loại kiên nhẫn gì? Điều đầu tiên, là có lòng kiên nhẫn với Đức Chúa Trời. Nếu anh chị em có đức tin chân chính, thật, anh chị em sẽ nhận lòng kiên nhẫn chân thật, bởi vì đức tin đi đôi với lòng kiên nhẫn. Khi Đức Chúa Trời phán bất cứ điều gì, anh chị em hãy tin nó. Chỉ thế thôi. Anh chị em đã có lòng kiên nhẫn.

²³⁴ Nói, “Ồ, tôi đã cầu xin Ngài chữa lành tôi tối qua, và tôi cứ đau sáng nay.”Ồ, chao ôi! Lòng kiên nhẫn gì?

²³⁵ Đức Chúa Trời đã phán bảo Áp-ra-ham, và hai mươi lăm năm sau thậm chí không có một dấu hiệu nào. Ông vẫn tin điều đó. Ông đã kiên nhẫn với Đức Chúa Trời. Ừ-m.

²³⁶ Hãy luôn luôn đặt Ngài trước anh em. Hãy để Ngài là điều vượt qua kế tiếp. Anh em không thể vượt qua Ngài, vì thế cứ giữ Ngài ở trước anh em. “Ngài đã phán vậy, và điều đó sẽ xảy ra.” Hiếu không? Hãy giữ Ngài ở trước anh em. Đúng thế.

²³⁷ Nô-ê đã có lòng kiên nhẫn. Vâng. Nô-ê đã có lòng kiên nhẫn tin kính, thật. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ hủy diệt thế giới này bằng trận mưa,” và Nô-ê đã giảng đạo một trăm hai mươi năm, cho đến lúc đó. Nhiều lòng nhịn nhục. Thậm chí không có một hạt sương từ Trời rơi xuống. Không có gì cả. Chỉ đầy bụi như nó đã từng có, trong một trăm hai mươi năm, nhưng ông đã kiên nhẫn.

Thế thì, Đức Chúa Trời thử lòng kiên nhẫn của bạn. Đúng thế. Đức Chúa Trời thử họ.

238 Sau đó Ngài đã bảo Nô-ê, bấy giờ Ngài đã phán, “Hỡi Nô-ê, Ta muốn ngươi cứ tiến hành và đi vào tàu. Ta sẽ đuổi súc vật vào trong đó, và Ta—Ta muốn ngươi đi vào. Hãy leo lên gác, bây giờ, để ngươi có thể nhìn ra, nóc cửa sổ. Bấy giờ, Ta muốn ngươi vào trong đó. Ta muốn ngươi nói với những người này, ‘Ngày mai, những điều mà ta đã rao giảng trong một trăm hai mươi năm, sẽ xảy ra.’ Được rồi, ngươi đi xuống đó và nói với họ.”

239 Dấu hiệu đầu tiên là gì? Nô-ê đã vào trong tàu. Đã không có mưa. Nô-ê đã sẵn sàng, và lấy áo mưa, và mọi thứ, để ông có thể, thảnh thơi nhìn ra ngoài. Đã sẵn sàng. Nhưng ngày kế tiếp...

240 Tôi tin ông có thể đã nói với gia đình, và các con dâu của ông và hết thấy họ, nói, “Ồ, chao ôi! Ngày mai các ngươi sẽ thấy điều gì đó mà các ngươi chưa từng thấy. Bởi vì, khắp bầu trời, sẽ trở nên đen kịt. Và sấm sét và chớp nháng sẽ xảy ra. Thanh gươm lớn của Đức Chúa Trời sẽ đưa vèo qua bầu trời. Ngài sẽ đoán phạt đám tội nhân này mà chúng đã bác bỏ chúng ta, trong suốt một trăm hai mươi năm này. Các ngươi hãy chờ và xem.” Hiểu không?

241 Một số người tin nửa vời, các bạn biết, mà đã lảng vảng chung quanh và không thêm bước vào, các bạn biết đấy. Bạn—bạn vẫn có họ ở với mình, bạn biết đấy. Vì thế họ—họ bước lên, nói, “Ồ, ông già đó có lẽ đã đúng, vì thế chúng ta sẽ đi lên và chờ đợi vài ngày, hay chờ vài giờ vào buổi sáng, và sẽ thấy.”

242 Ngày kế tiếp, thay vì một đám mây đen, ở đây mặt trời vẫn mọc trên cao như mọi ngày nó đã luôn luôn mọc. Nô-ê nhìn ra. Nói, “Này, không có một đám mây.”

243 Người kia đến gần, nói, “À, tôi biết ông là một người trong họ. Ông thấy đó, ông đang lảng vảng ở quanh đây.”

244 “Ồ, xin tha lỗi cho tôi, thưa ông. Ha-ha. Có lẽ tôi—tôi—tôi chỉ, ông biết đấy, chỉ nhiệt tình, ông biết đấy. Hầu như thế, đấy. Ha-ha-ha.”

245 Nhưng, Nô-ê, ông đã có lòng kiên nhẫn. Đã nói, “Nếu nó không đến ngày nay, nó sẽ đến đây ngày mai.” Tại sao? Đức Chúa Trời đã phán vậy.

“Ngài đã phán điều đó với ông khi nào, Nô-ê?”

246 “Cách đây một trăm hai mươi năm. Tôi đã biết điều này từ rất lâu, vì thế tôi chỉ đang đợi ở đây bây giờ.” Thấy điều đó không? Sau một lúc...

247 Chúng ta thấy, Đức Chúa Trời cho biết điều này từ lâu, cũng, đang chờ đợi Hội thánh, nhưng Nó sẽ có ở đấy. Bạn đừng lo lắng. Ngài đã hứa Điều đó.

248 Đã chờ đợi tất cả thời gian này cho một sự sống lại chung. Sẽ có một ngày. Đừng lo lắng. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Cứ chờ đợi một cách kiên nhẫn. Anh em buồn ngủ, điều đó sẽ không...Anh em có thể chớp mắt một chút trước khi điều đó xảy ra, nhưng anh em sẽ thức dậy vào lúc đó. Ngài đã hứa điều đó, anh em biết. Một giấc chớp mắt, đấy, điều mà chúng ta gọi cái chớp mắt của sự chết, anh em biết đấy. Những gì mà chúng ta gọi là sự chết, chỉ là một giấc ngủ ngắn ngủi, hay là sự ngủ trong Đấng Christ. Không có việc như chết trong Đấng Christ. Sự sống và sự chết không tồn tại với nhau. Hiểu không? Chúng ta chỉ ngủ một chút, một giấc ngủ ngắn mà bạn bè chúng ta không thể gọi chúng ta dậy. Ngài là Đấng duy nhất có thể gọi. “Ngài sẽ gọi, và tôi sẽ đáp lời Ngài,” Gióp đã nói. Bây giờ Gióp đang ngủ được bốn ngàn năm. Đừng lo. Ông sẽ—ông sẽ thức dậy. Đừng lo. Ông vẫn đang chờ đợi.

249 Nô-ê đã chờ đợi. Ngày thứ tư trôi qua. Không có mưa. Tốt thôi. Nó sẽ xảy ra.

250 Tôi có thể nghe Bà Nô-ê đến gần và nói, “Bố nó à, ông có chắc-...?”

“Đừng nói như thế.”

251 Ông đã có lòng kiên nhẫn, vì ông đã có đức tin. Vâng, thưa quý vị. Ông đã có lòng nhờn đức. Ông đã hiểu biết rằng Đức Chúa Trời là đúng. Ông đã có sự tiết độ. Ông đã không đánh mất, nói, “Ồ, tôi không biết tất cả việc đó là về điều gì. Tôi đã đánh mất hết sự yêu mến của mọi người ở ngoài đó.” Không, không. “Người ta

không quan tâm đến tôi nữa. Tôi sẽ đi ra đó và bắt đầu hết tất cả, làm mới lại hết.” Không, không. Ông đã có lòng kiên nhẫn. Đức Chúa Trời đã hứa. Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó. Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán như vậy.

²⁵² Và tôi có thể thấy con trai của ông đến gần, nói, “Cha ơi, cha biết...” Dùng tay vuốt mái tóc bạc dài của ông, bạn biết đấy. Và người con đã một trăm tuổi rồi, bạn biết đấy, đang ngồi ở đó. Nói, “Con biết cha là một tộc trưởng cao tuổi. Con—con yêu cha, cha ơi. Nhưng có thể là có khả năng rằng cha có thể sai một chút xíu không?”

“Ồ, không. Không.”

“Tại sao?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy!”

²⁵³ “Ồ, cha ơi, đây là sáu ngày rồi chúng ta ngồi ở đây. Ngồi trên đây trong chiếc tàu to, cũ kỹ, khô cạn này đặt ngay tại đây. Và nó chẳng bằng phẳng, bên trong và bên ngoài. Và chúng ta đã dựng nó tất cả những năm này. Và cha đã đứng ngoài đó và đã giảng đạo, cho đến khi cha tóc bạc và hói. Và ở đây cha cứ đứng đây bây giờ, cố gắng nói điều *như thế như thế*. Và người ta đang cười nhạo, và ném cà chua thối và các thứ vào bên hông của nó. Hãy nhìn ở đó những gì cha đang làm. Tại sao, cha biết...”

“Hãy kiên nhẫn, con à.”

“Cha có chắc không?”

“Trời sẽ mưa!”

Con dâu của ông nói, “Cha ơi, cha biết...”

“Trời sẽ mưa!”

²⁵⁴ “Nhưng chúng ta đã sống tất cả những năm này, chờ đợi. Chúng ta đã chuẩn bị. Và cha đã bảo chúng con trời sẽ mưa, cách đây một tuần. Và chúng con ở trong đây, và hết thủy cánh cửa được đóng lại, và ở đây chúng con đi lui tới trong này, và mặt trời rõ ràng đang nóng như thiêu như đốt thế kia.”

“Nhưng trời sẽ mưa!”

“Làm sao cha biết?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy!”

255 Bây giờ khi bạn có đường lối đó, hãy thêm nó vào. Nhưng nếu bạn không có được nó cách đó, đừng—đừng cố gắng thêm nó vào. Nó sẽ không có kết quả. Nó sẽ không có kết quả về việc chữa lành. Nó sẽ không tác dụng trên điều gì khác. Hiểu không? Nó phải có quyện vào với cùng vật liệu giống như vậy để nó được lưu thông. Đúng thế. Phải có nó để thêm vào. Lòng nhịn nhục với lời hứa của Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị. Nô-ê đã tin điều đó. Và ông đã kiên nhẫn với Đức Chúa Trời, một trăm hai mươi năm.

256 Môi-se, ông đã có lòng kiên nhẫn với Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị. “Hỡi Môi-se, Ta đã nghe tiếng than khóc của dân Ta. Ta đã thấy sự khốn khổ của họ. Ta đang ngự xuống để giải cứu họ. Ta sẽ sai người xuống.”

257 Và sự tương phản một chút ở đó giữa ông và Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đã tỏ ra cho ông sự vinh hiển Ngài. Nói, “Tôi đi đây.” Khi ông đã từng thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, anh em thấy, ông đã có đức tin.

Phán, “Đó là vật gì ở trong tay người, hỡi Môi-se?”

Ông thưa, “Một cây gậy.”

Ngài phán, “Hãy ném nó xuống.”

Nó biến thành một con rắn. Ông nói, “Ồ, chao ôi!” Ông bắt đầu...

258 Ngài phán, “Hãy nhặt nó lên, hỡi Môi-se. Nếu Ta có thể biến nó thành con rắn, Ta cũng có thể biến nó trở lại như cũ.”

259 Ah! [Anh Branham vỗ tay ba lần—Bt.] A-men! Nếu Đức Chúa Trời có thể ban cho tôi một đời sống xác thịt, Ngài có thể ban cho tôi một Đời sống thuộc linh! Nếu Đức Chúa Trời có thể ban cho tôi sự sinh ra thứ nhất, Ngài cũng có thể ban cho tôi sự Sinh ra lần thứ hai! A-men! Nếu Đức Chúa Trời có thể chữa lành thân thể này, bằng sự chữa lành Thiêng liêng, Ngài có thể làm cho nó sống lại với sự vinh hiển Ngài, trong ngày sau rốt. Đúng thế.

260 “Ta có thể ném cây gậy này xuống và biến nó thành một con rắn. Ta có thể biến nó trở lại thành một cây gậy. Nắm lấy đuôi nó kéo lên.”

261 Môi-se bước đến và nắm lấy nó. Nó đấy, trở lại một cây gậy. Ông bắt đầu thêm vào sự hiểu biết ở đó. Thấy không?

“Trong tay người đang cầm vật chi, bây giờ, hỏi Môi-se?”

“Không có gì cả.”

“Hãy đặt tay người vào lòng.”

262 “Được rồi. Còn về...” Tay người nổi phung trắng như tuyết. “Ôi lạy Chúa, hãy nhìn tay con!”

“Hãy đặt tay người vào lòng lại, hỏi Môi-se.”

263 Ông bèn đặt nó vào lại như *thế*, nó đã trở lại giống như... Ông chỉ bắt đầu thêm chúng như *thế này*, rồi, đấy. Vâng, thưa quý vị.

264 Ông đã xuống đó. Và sự tương phản đầu tiên... Ông đã xuống đó. Tại đó ông bước ra và nói, “Chúa là Đức Chúa Trời đã phán, ‘Hãy để cho dân Ta đi.’ Hỏi Pha-ra-ôn, tôi muốn vua biết điều này. Tôi đến đây với tư cách một người đại diện của Đức Chúa Trời. Vua phải vâng lời tôi.”

265 Pha-ra-ôn đáp, “Vâng lời ư? Người không biết ta là ai à? Ta là Pha-ra-ôn. Mà lại vâng lời người, một tên nô lệ à?”

266 Đáp, “Vua phải vâng lời tôi, nếu không thì chết. Vua sẽ làm một điều vua muốn.” Tại sao? Ông đã biết ông đang nói về điều gì. Ông đã có một sự ủy thác. Ông đã đi xuống đó. Ông đã nói chuyện với Đức Chúa Trời. Ông đã có đức tin. Ông biết mình đang ở đâu.

“Người muốn ta vâng lời người à? Hãy ra khỏi đây!”

“Tôi sẽ cho vua thấy.”

“Hãy cho ta một dấu hiệu.”

Ông ném một cây gậy xuống; nó hóa thành một con rắn.

267 “Ồ,” ông ấy nói, “trò ảo thuật lừa đảo rẻ tiền đó! Hãy đến đây một phút. Hãy đến đây, Gian-nơ, người và Giam-be, hãy ném gậy của các người xuống.” Họ liệng gậy mình xuống, và chúng hóa thành một con rắn.

268 Vua nói, “Bây giờ, người với một trò rẻ tiền, xuống đây với ta, một người Ê-díp-tô, một ông vua của xứ Ê-díp-tô. Và người xuống đây với những trò lừa đảo ma thuật rẻ tiền, một số trò lừa đảo

của người,” các bạn biết, đọc tâm trí. Các bạn biết tôi muốn nói gì. Tôi hi vọng các bạn đang đọc về điều đó. “Thần giao cách cảm hay điều gì đấy, các bạn thấy, vâng, đi xuống đây với một số điều đó.” Nói, “Ồ, chúng ta có thể làm giống y như người.”

²⁶⁹ Mô-i-se là gì? Người không nói, “Ồ, thưa Ông Pha-ra-ôn, tôi—tôi xin lỗi, thưa ngài. Tôi sẽ là nô lệ của ngài.” Không, thưa quý vị.

²⁷⁰ Người đã đứng im. A-men. Ở lại ngay tại đó. Đức Chúa Trời đã phán, chỉ không có sự nghi ngờ trong lòng ông, “Hãy giữ sự bình an của người. Ta sẽ tỏ cho người điều gì đó.” Khi anh em đã làm chính xác điều Ngài đã phán làm, dường như nó đã sai trật; đứng im, hãy kiên nhẫn.

²⁷¹ Mô-i-se đã nói, “Vua biết, vì tôi đã đặt trên nền tảng đó, có lòng nhịn nhục đặt ở đó, vì thế tôi sẽ cứ chờ đợi và thấy những gì Đức Chúa Trời sẽ làm.”

²⁷² Có những con rắn già ở đó, đang bò chung quanh, thổi hơi, huýt gió vào nhau. Điều trước tiên các bạn biết, là con rắn của Mô-i-se đã bò đến, “Nuốt, nuốt, nuốt đi,” và nuốt hết những con rắn kia. Người đã có lòng kiên nhẫn.

Những ai trông đợi Chúa, sẽ được sức mới,
Họ sẽ cất cánh bay cao như chim ưng.

Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Đúng.

Họ sẽ chạy mà không mệt nhọc, đi mà không
mòn mỏi.

Đấy, chỉ chờ đợi Chúa. Hãy có lòng kiên nhẫn. Hiểu không? Vâng, thưa quý vị.

²⁷³ Rồi dân Y-sơ-ra-ên sẽ được đem ra khỏi. Những cuộc tranh luận lớn đã đến, và Mô-i-se đã chờ đợi.

²⁷⁴ Rồi người đã đi vào đồng vắng. Nó chỉ là một cuộc hành trình khoảng ba hay bốn ngày. Chỉ có bốn mươi dặm từ nơi người vượt qua đó, đi qua đúng nơi họ đã đi qua lần nữa. Nhưng, Mô-i-se, trong đồng vắng, đã chờ đợi bốn mươi năm. Sự kiên nhẫn. [Anh Branham cười—Bt.] A-men. Đúng thế. Ông đã chờ đợi bốn mươi năm. Ồ! Vâng, thưa quý vị.

275 Và chúng ta, cũng nên có lòng kiên nhẫn với người khác. Hiểu không? Một lần...Chúng ta có—chúng ta trở nên quá thiếu lòng kiên nhẫn với người khác. Chúng ta nghĩ chúng ta phải trở nên giống như Môi-se. Môi-se đã có lòng kiên nhẫn với dân sự. Hãy xem, đó là điều mà đã khiến họ không thể đi qua. Hiểu không? Nếu bạn đang cố gắng làm điều gì đó...

276 Giống như, tôi đã cố gắng làm xong Sứ điệp này tại đền tạm, để thấy rằng mỗi thuộc viên của đền tạm trở nên giống như *Đây*. Thật khó để làm. Tôi đã cố gắng để có lòng kiên nhẫn; đây là ba mươi ba năm. Hiểu không? Có lòng kiên nhẫn. Những phụ nữ vẫn để tóc ngắn uốn quăn, vẫn giống như vậy. Nhưng chỉ có lòng kiên nhẫn. Hiểu không? Thật sự có lòng kiên nhẫn. Chờ đợi. Phải vậy. Nếu bạn không có điều đó, đừng cố gắng xây dựng trên điều này ở dưới *đây*. Hãy có lòng kiên nhẫn.

277 Thậm chí một lần, khi đám người nổi loạn đó đã có sự thiếu kiên nhẫn như vậy, họ đã khiến Môi-se làm điều gì đó sai. Nhưng, tuy nhiên, khi nó lên đến cực điểm, Đức Chúa Trời đã đau buồn vì hành động của họ. Ngài đã phán, “Hãy phân rẽ, hỡi Môi-se. Ta sẽ giết hết thầy đám người đó, và bắt đầu lại một dân mới.”

278 Môi-se đã đứng mũi chịu sào trong sự bất hòa đó, và thưa, “Lạy Đức Chúa Trời, xin đừng làm thế.” Điều gì? Lòng kiên nhẫn với dân sự mà đang phản loạn chống lại ông.

279 Tôi tự hỏi chúng ta có thể làm điều đó không? Nếu bạn không thể, đừng cố xây dựng trên *đây*, bởi vì nó—nó không thay đổi, bạn biết đấy. Đó là cách đầu tiên được lưu thông vào trong *đây*, và đó là cách mỗi người trong họ phải được thông suốt. Nếu bạn không có, bạn không trở nên tâm vóc của nơi cư ngụ đó của Đức Chúa Trời hằng sống, nếu bạn đã không có lòng kiên nhẫn, lòng kiên nhẫn, với người khác. Được rồi.

280 Dân Hê-bơ-rơ đã có lòng kiên nhẫn. Chắc chắn, họ đã. Đức Chúa Trời đã hứa với họ, đã phán với họ, “Các ngươi chớ cúi xuống trước bất cứ hình tượng nào.” Nhưng họ đã có lòng kiên nhẫn. Đã nói, “Đức Chúa Trời của chúng ta có thể. Nhưng, tuy nhiên, chúng tôi sẽ không cúi đầu trước hình tượng của vua.”

Lòng kiên nhẫn, biết điều này, rằng Đức Chúa Trời sẽ khiến người ấy sống lại trong những ngày sau rốt.

281 Sự sống này, rốt lại chẳng có ý nghĩa gì nhiều. Hiểu không? Đức Chúa Trời sẽ khiến nó sống lại trong những ngày sau rốt. Nhưng khi nó đến với việc cúi mình trước một hình tượng, chúng ta sẽ không làm điều đó. Vậy thì, chúng ta sẽ trả cho Sê-sa những gì của Sê-sa, nhưng, khi nó đến chỗ Sê-sa cản trở với Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời là trước hết.

282 “Đức Chúa Trời phán, ‘Các ngươi chớ cúi lạy trước hình tượng đó.’ Và tôi sẽ không làm điều đó. Đức Chúa Trời của chúng tôi có thể giải cứu chúng tôi. Nếu Ngài không giải cứu, tôi sẽ không cúi đầu trước hình tượng.”

Nói, “Được rồi, có lò lửa đó.”

283 “Ồ,” ông nói, “ồ, tôi đoán, mưa lớn tối nay và dập tắt hết thầy.” Nhưng đã không làm điều đó. Vẫn kiên nhẫn.

284 Sáng hôm sau, khi họ được mang ra trước tòa án, vua Nê-bu-cát-nết-sa ngồi ở đó. Ông ta nói, “Được rồi, hỏi các chàng trai, các người có sẵn sàng nhớ ta là vua của các người không?”

“Chắc chắn. Nguyên vua sống đời đời, Hỡi vua.”

“Bây giờ hãy sắp mình xuống trước pho tượng của ta.”

“Ồ, không.”

285 “Được rồi, các người sẽ bị đốt cháy. Các người là những người thông thái. Các người khôn ngoan. Các người đã là sự giúp đỡ lớn cho chúng ta. Các người đã là một ơn phước cho vương quốc của chúng ta. Các người không thể hiểu ta không muốn làm điều này sao? Nhưng ta—ta ban lệnh thông báo ở đây, và nó phải được thực hiện. Ta không muốn ném các người vào trong đó.Ồ, chào ôi, các người làm sao vậy?”

286 “Tôi biết lời đó nghe dường như rất phải. Nhưng, Đức Chúa Trời của chúng tôi có thể giải cứu chúng tôi. Nhưng tuy vậy...” Có lòng kiên nhẫn.

287 Bắt đầu bước lên bệ. Người này nhìn người kia. “Điều đó tốt lắm. Tốt lắm.” Có lòng kiên nhẫn. Đi một bước, Đức Chúa Trời đã không ở đó. Hai bước, Ngài đã không ở đó. Ba bước, bốn bước,

năm bước, cứ tiếp tục bước tới, Ngài vẫn không ở đó. Và người ấy đã bước ngay vào lò lửa hực. Họ đã có lòng kiên nhẫn. Nhưng Ngài đã có ở đó. Hiếu không? Chỉ đủ lửa đun đến họ, để cháy các chốt của tay và chân họ. Và rồi khi người đun vào đáy hố, Ngài đã ở đó. Hiếu không? Họ đã có lòng kiên nhẫn.

288 Đa-ni-ên cũng một thể ấy. Đa-ni-ên đã có lòng kiên nhẫn. Chắc chắn vậy. Ông sẽ không từ bỏ. Không, thưa quý vị. Ông đã làm điều gì? Ông đã mở những cửa sổ và cầu nguyện, dù thể nào đi nữa. Nó là một sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời. Ông đã có lòng kiên nhẫn. Ông đã chờ đợi Đức Chúa Trời, biết Đức Chúa Trời có thể giữ Lời Ngài. Họ đã ném ông vào hang sư tử, nói, “Chúng ta sẽ để cho sư tử ăn thịt người.”

289 Ông đáp, “Điều đó tốt thôi.” Ông đã có lòng kiên nhẫn. Tại sao? “Ồ, tôi đã chờ đợi Đức Chúa Trời, suốt thời gian này. Nếu tôi phải chờ đợi thêm một vài ngàn năm nữa, tôi sẽ sống lại vào ngày cuối cùng. Vì thế, đã có lòng kiên nhẫn, chờ đợi.”

290 Phao-lô đã có lòng kiên nhẫn. Chắc chắn vậy. Hãy xem những gì Phao-lô đã làm. Nói về lòng kiên nhẫn!

291 Còn người ngũ tuần thể nào? Chừng nào mà họ đã có sự ủy thác, “Hãy chờ cho đến khi,” đấy, “chờ cho đến khi các người được mặc lấy Quyền phép.” Bao lâu? Họ đã không có câu hỏi, “Nó sẽ là bao lâu?” Họ chỉ có câu trả lời, “Hãy đợi cho tới khi.”

292 Họ đã đi lên đó và nói, “Được rồi, các bạn ạ, có thể là mười lăm phút nữa Đức Thánh Linh sẽ giáng trên chúng ta và chúng ta sẽ có chức vụ của mình.” Mười lăm phút đã trôi qua, không người nào. Một ngày đã trôi qua, không; hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy.

293 Một số người trong họ có thể đã nói, “Này, anh không nghĩ chúng ta đã nhận Nó rồi không?”

“Không, không, không, không.” Chính là điều đó. Không. Đúng thế.

294 “Các bạn à, tốt hơn là các bạn nên đi ra ngoài.” Ma quỷ nói, “Bạn—bạn—bạn biết mình đã nhận được những gì bạn muốn rồi. Hãy đi, bắt đầu chức vụ của mình.”

295 “Không, không, không. Chúng ta chưa nhận được Nó, cho đến bây giờ. Bởi vì, Ngài đã phán, ‘Sẽ xảy đến, những gì sẽ xảy

ra trong những ngày sau rốt: Ta sẽ dùng môi lạ và lưỡi khác mà phán cùng dân này, và Ta đã phán cùng chúng rằng đây là nơi Yên nghỉ,' đấy, Ê-sai 28:19." Đã nói, "Đây là—đây là Nó, người—người sẽ nhận Nó khi...Tại sao, chúng ta sẽ biết khi Nó đến. Chúng ta sẽ biết khi Nó đến. Chúng ta sẽ biết điều đó, 'Lời hứa của Cha.'" Họ đã chờ đợi ở đó chín ngày. Và rồi vào ngày thứ mười, "Chúng ta đã ở đó." Họ đã có lòng kiên nhẫn, để chờ đợi.

²⁹⁶ Bây giờ, nếu bạn có loại kiên nhẫn đó, sau khi Đức Chúa Trời ban cho bạn một lời hứa và bạn thấy điều đó trong Kinh Thánh, "Nó là của tôi," rồi chờ đợi. Thế thì, nếu bạn có loại kiên nhẫn đó, hãy thêm nó vào đức tin của bạn. Và thấy cách mình đang cao lên bây giờ như thế nào không? Bạn đang trên đường đi lên ở đây lúc này. Tốt lắm. Kim đồng hồ, cũng đang quay hết một vòng, phải không? Tốt lắm. Tốt lắm. Thêm điều này vào đức tin của bạn.

²⁹⁷ Luôn luôn đặt Ngài trước bạn, nên nhớ, ấy là Ngài đã hứa. Không phải tôi, đã hứa. Không phải mục sư, đã hứa, hay là Anh Neville. Không phải mục sư truyền đạo khác nào đó, đã hứa. Không phải một linh mục nào đó hay giáo hoàng. Không một người nào trên đất. Chính là Đức Chúa Trời đã hứa, và Đức Chúa Trời có thể giữ mọi điều Ngài đã hứa. Tốt lắm. Nếu bạn đã có loại đức tin đó, để biết rằng Đức Chúa Trời đã hứa điều đó! Nói, "Anh Branham, tôi bị đau. Tôi cần được chữa lành kinh khủng." Hãy chấp nhận nó. Nó là một món quà được ban cho bạn, vâng, thưa quý vị, nếu quý vị có thể tin. "Ồ," quý vị nói, "Tôi thật sự tin." Rồi quên nó đi. Chỉ thế thôi. Nó đã chấm dứt. Hiểu không?

²⁹⁸ Hãy có lòng kiên nhẫn, nếu bạn đã có lòng kiên nhẫn. Nếu bạn không có, bạn đang đập vụn Tòa nhà này ở đây, đấy. Nó sẽ đánh ngã xuống tất cả những phần còn lại của nó, một việc đó. Phải có điều đó. Đừng thêm nó vào, bởi vì, nó sẽ làm sụp đổ tòa nhà của bạn nếu bạn không có lòng kiên nhẫn, nếu bạn không có sự nhân đức để thêm vào đức tin của bạn mà bạn nói mình đã có. Và nếu bạn không có chút đức tin nào, và cố đặt sự nhân đức lên trên nó, nó sẽ làm đức tin của bạn đổ vỡ. Hiểu không? Bạn nói, "Ồ, bây giờ, chờ một chút. Có lẽ tất cả đây là một lỗi lầm, dù sao đi nữa. Có lẽ Đức Chúa Trời không phải là Đức Chúa Trời.

Có lẽ không có Đức Chúa Trời.” Đấy, nó sẽ làm vỡ sự việc ngay làm đôi. Hiểu không?

²⁹⁹ Nhưng nếu bạn có đức tin chân thật, rồi đặt lòng như đức chân thật vào đó, thêm vào sự hiểu biết chân thật, rồi sự tiết độ chân thật, rồi lòng kiên nhẫn chân thật. Hiểu không? Bạn đang đi chuyển lên phía trên hàng đó. Tốt lắm.

³⁰⁰ Thứ năm, thêm vào lòng tin kính. Ồ, chao ôi! Lòng tin kính được thêm vào. Lòng tin kính có nghĩa là gì? Tôi đã tìm trong bốn hay năm quyển tự điển và thậm chí không thể tìm thấy nó có nghĩa gì. Cuối cùng, tôi đã xuống tại gia đình Anh Jeffries ở đó, chúng tôi đã tìm thấy nó trong một—trong một quyển tự điển. *Lòng tin kính* có nghĩa là “được giống như Đức Chúa Trời.” Ồ, chao ôi! Sau khi bạn đã có đức tin, sự hiểu biết, lòng nhân đức, sự tiết độ, lòng kiên nhẫn, thế thì được giống như Đức Chúa Trời. Chao ôi!

³⁰¹ Bạn nói, “Tôi không thể làm điều đó, Anh Branham.” Ồ, có, bạn có thể.

³⁰² Cho phép tôi chỉ đọc cho anh em một vài câu Kinh Thánh ở đây, chỉ một phút. Ma-thi-ơ 5:48. Chúng ta sẽ lấy một câu này và thấy nó nghe có vẻ giống như điều gì, Ma-thi-ơ 5:48, và thấy bạn có được cho là giống như Đức Chúa Trời không. Bạn biết Kinh Thánh dạy, “Các ngươi là các thần.” Chúa Jêsus đã phán vậy. Tại sao? Tất cả mỹ đức, mọi thứ mà có ở trong Đức Chúa Trời, thì ở trong bạn. Ma-thi-ơ 5:48, “Các ngươi hãy nên...” Chúa Jêsus đang giảng, về những phước lành.

Thế thì các ngươi hãy nên t-r-q-n-v-ẹ-n, (Đó là gì?) trọn vẹn, đúng như Cha các ngươi...ở trên trời là trọn vẹn.

³⁰³ Bạn sắp đặt đường lối ở đây bây giờ, trước khi bạn được yêu cầu làm điều đó. Tất cả những điều này phải được thêm vào trước tiên. Sau đó khi bạn đứng lên ở đây, Ngài đòi hỏi bạn bây giờ phải trọn vẹn, có lòng tin kính, là những con trai và những con gái của Đức Chúa Trời. Đúng thế. Thật nhiều điều tôi có thể nói theo lối đó!

³⁰⁴ Chúng ta hãy lật tới Ê-phê-sô 4, và tìm ra ở đây những gì, trong Sách Ê-phê-sô, nó cũng, nói về điều này, về cách chúng ta

nên—cách chúng ta nên làm như thế nào. Ê-phê-sô, chương thứ 4, và bắt đầu với câu thứ 12. Ê-phê-sô 4, và bắt đầu với câu thứ 12. Được rồi. Chúng ta hãy bắt đầu ở câu 11 ở trên đây.

Và Ngài đã cho một số người, làm sứ đồ; và một số người, làm nhà tiên tri;...

305 Còn nhớ tối hôm qua không? Đùng cổ chiếm lấy chức vụ của người khác. Hiểu không?

...và một số, làm thầy giảng phúc âm; và một số, làm mục sư...và một số, làm giáo sư;

306 “Vì sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời?” Đọc nó giống như thế không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Sự trọn vẹn của điều gì? [“Các thánh đồ.”] Ai là các thánh đồ? Những người đã được thánh hóa. A-men. Những người đã bắt đầu từ dưới đây.

...để các thánh đồ được trọn vẹn, về công việc của chức vụ (chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ), về sự gây dựng của thân thể Đấng Christ (vì sự gây dựng, xây cất Nó lên, sự gây dựng): cho đến chừng...

Cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin, và...trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên người trọn vẹn, với sự đảm bảo, (ồ, chao ôi), được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ:

307 “Trọn vẹn,” lấy lòng tin kính. Bạn phải thêm lòng tin kính, vào đức tin của bạn. Đây, bạn bắt đầu ra khỏi dưới đây, với lòng nhờn đức. Rồi bạn đi đến sự hiểu biết. Rồi bạn đi đến sự tiết độ. Rồi bạn đi đến lòng kiên nhẫn. Bây giờ bạn thêm vào lòng tin kính. Lòng tin kính! Ô, chao ôi! Thời gian của chúng ta sắp hết. Chúng ta hãy xem. Nhưng anh chị em biết lòng tin kính có nghĩa là gì. Anh chị em đã hát bài hát này:

Được giống như Chúa Jêsus, được giống như
Chúa Jêsus,
Tôi ước ao được giống Ngài trên thế gian;
Suốt cuộc hành trình đời sống từ thế gian đến
miền Vinh hiển
Tôi chỉ mong được giống như Ngài.

308 Đó là sự tin kính. Khi Ngài bị vả vào một bên mặt, Ngài quay lại đưa luôn phía kia. Khi Ngài bị nói những điều thô bạo, Ngài không đáp lời. Ngài không đáp trả lại. Hiểu không? Sự tin kính, luôn luôn tìm kiếm một điều, “Ta luôn làm điều mà làm vui lòng Cha.” Hiểu không? Vâng, thưa quý vị. Luôn luôn. Đó là sự tin kính. Hiểu không?

309 Sau khi anh em đã thật sự đến từ *đây*, tới *đây*, tới *đây*, tới *đây*, tới *đây*, tới *đây*, bây giờ anh em đang đến trong tầm thước vóc giặc trọn vẹn của một con trai của Đức Chúa Trời bây giờ. Nhưng anh em phải có *điều này*, cộng thêm hết thảy *điều này*, và anh em thậm chí không thể bắt đầu cho tới khi anh em có được *điều này*.

310 Bây giờ nên nhớ con chim kết với những cái lông chim công. Đừng quên điều đó. Hiểu không? Đừng cố gắng thêm nó vào cho đến khi anh em thật sự được sanh lại. Bởi vì, anh em, nó sẽ không có hiệu quả, và anh—anh em không thể khiến nó làm việc. Nó sẽ đến với *điều này*, hay *điều này* ở đây, nó sẽ vỡ vụn ở nơi nào đó.

311 Nhưng khi anh em đi xuống ở *đây*, một chim bồ câu được sanh lại chân thật, thế thì anh em không thêm vào điều gì. Nó thêm vào cho anh em, đấy, để tiếp tục tiến lên, tốt lắm, bây giờ đến trong sự trọn vẹn. Được rồi.

312 Thế thì, thứ sáu, chúng ta hãy thêm vào, Kinh Thánh đã nói ở đây, thêm vào tình yêu thương anh em...sự ân cần anh em. Bây giờ, đó là một điều tốt, ngay tại đây, điều thứ sáu, bảy. Tốt lắm. Thêm vào sự ân cần anh em. Tốt lắm. Khi chúng ta đến với điều đó, tình yêu thương anh em, hãy đặt chính bạn vào chỗ của người đó, về vấn đề. Bây giờ anh em nói...

313 “Anh em tôi phạm tội chống lại tôi,” Phi-e-rơ đã nói. “Tôi sẽ tha thứ cho người đó,” ông nói, “bấy lần một ngày chẳng?”

Ngài phán, “Bảy mươi lần bảy.” Hiểu không?

314 Tình yêu thương anh em. Bây giờ, bạn thấy, nếu một anh em không hòa đồng, đừng thiếu lòng kiên nhẫn với người đó. Hiểu không? Không. Hiểu không? Hãy đối xử tử tế với anh ta. Hãy hành động, dù thế nào đi nữa.

³¹⁵ Người nào đó đã nói, cách đây không lâu, đã nói, “Làm sao anh có thể tin được những điều này theo cách anh làm, và vẫn đi đến Phúc Âm Ngũ Tuần, và Một Ngôi, hết thủy còn lại?” Rồi đặt, đấy, tình yêu thương anh em. Hiểu không? Hiểu không? Hãy hi vọng, ngày nào đó, đấy; hãy kiên nhẫn với người đó, đấy; sự ôn hòa, chịu đựng người đó; sự hiểu biết, để hiểu rõ điều mà người đó tin, nên nhớ, nó nằm trong lòng người ấy, đó là những gì có; lòng nhơn đức, trong chính bạn, để nó đi ra với sự tử tế, sự nhu mì, tới người đó; có đức tin để ngày nào đó Đức Chúa Trời sẽ mang người ấy vào. Hiểu không?

³¹⁶ Tình yêu thương anh em, điều thứ bảy. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy. [Anh Branham gõ lên bảng đen bảy lần—Bt.] Đấy, điều thứ bảy. Rồi, bây giờ, bạn đang đến.

³¹⁷ Điều tiếp theo, sau đó, là thêm vào lòng yêu mến, mà là tình yêu thương. Đó là tảng đá chóp. Một trong những ngày này, trong hội thánh...

³¹⁸ Bây giờ, xin vui lòng, hãy để điều đó được biết trên băng ghi âm, và bất cứ nơi nào nữa, tôi không đang giảng dạy điều này như một giáo lý, những gì mà tôi sẽ nói bây giờ. Nhưng tôi thật sự muốn tỏ cho các bạn thấy điều đó, bằng sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, điều mà nó thật sự có, rằng, Kinh Thánh trước tiên mà Đức Chúa Trời đã từng viết là cung Hoàng đạo trên bầu trời. Nó bắt đầu với cung trinh nữ. Nó chấm dứt với cung sư tử Leo. Và khi tôi đi vào Ấn thứ Sáu và Ấn thứ Bảy, các bạn sẽ nhận thấy, khi Ấn khác đó đã được mở ra, dấu hiệu Hoàng đạo của nơi đó là con cua, chòm sao cá. Và đó là thời đại ung thư mà chúng ta đang sống bây giờ, được bày tỏ. Và điều tiếp theo mà Ấn đã mở ra, Nó đã bày tỏ cung sư tử Leo, lần Đến thứ nhì của Đấng Christ. Ngài đến, lần đầu, qua trinh nữ; Ngài đến, lần kế tiếp, qua cung sư tử Leo. Tôi sẽ mang điều này tới...

³¹⁹ Bây giờ, tôi không biết tôi sẽ có thời gian sáng nay hay không. Tôi sẽ cố gắng hết sức mình có thể, để chỉ ra cho các bạn thấy rằng những bước này thì ở trong những hình chóp, thật chính xác, Kinh Thánh thứ hai Đức Chúa Trời đã viết. Hê-nóc đã viết chúng, và đặt chúng vào trong hình chóp.

320 Và thứ ba, Đức Chúa Trời luôn luôn được trọn vẹn trong thứ ba, rồi Ngài đã làm cho chính Ngài thành Lời Ngài.

321 Ở đây, bây giờ, nên nhớ, trong kim tự tháp...Tôi đoán nhiều anh em chiến sĩ và những người khác đã ở Ai Cập. Kim tự tháp đã không có một cái đỉnh ở trên nó. Không bao giờ có. Hòn—hòn Đá của Tầng Đá đệt, và mọi vật khác họ có, nhưng vẫn...

322 Nếu bạn có một tờ đô-la trong túi mình, bạn nhìn trên tờ giấy bạc, và bạn sẽ thấy rằng, trên phía tay phải, nó có hình một chim ưng với lá cờ nước Mỹ. Và điều đó đã nói lên, dấu ấn “của Hợp chủng quốc Hoa Kỳ.” Trên mặt khác, nó có hình kim tự tháp, với một tảng đá chóp to lớn vĩ đại và một con mắt người. Về mặt này nó nói, “Ấn vĩ đại.”Ồ, nếu đây là nước vĩ đại, tại sao ấn vĩ đại này không là ấn riêng của đất nước? Đức Chúa Trời làm cho chúng bày tỏ ra, cho dù chúng đi đâu đi nữa.

323 Lần nọ tôi đang nói chuyện với một bác sĩ, và ông ta chỉ đang sỉ vả tôi, về sự chữa lành Thiêng liêng. Đang đứng trên đường phố. Ông ấy đã nói, “Ông Branham, ông chỉ làm cho mọi người hoang mang.” Nói, “Không có sự chữa lành, chỉ có qua thuốc men.”

324 Tôi đã tình cờ quay lại, nhìn vào dấu hiệu trên chiếc xe hơi của ông ta, có con rắn đó trên một cây sào. Tôi nói, “Thế thì, tốt hơn ông nên lấy dấu hiệu đó ra khỏi xe hơi của ông, bởi vì dấu hiệu của chính ông chứng minh rằng Đức Chúa Trời là Đấng Chữa Lành.”

325 Một bác sĩ chân thật tin điều đó. Đó là họ những lang băm. Vâng, thưa quý vị. Con rắn trên cây sào! Môi-se đã giơ con rắn lên trên cây sào. Ngài phán, “Ta là Chúa đáng chữa lành mọi bệnh tật của các người.” Và họ đã nhìn vào con rắn đó, để có được sự chữa lành Thiêng liêng. Và tuy nhiên họ làm chứng chống lại điều đó; tuy nhiên dấu hiệu của chính họ làm chứng chống lại họ. Chao ôi!

326 Ở đây, đất nước chúng ta, nói những việc chúng là, và làm trò cười về những điều này, và tiền bạc của chính họ, tiền tệ của họ, làm chứng rằng ấn của cả vũ trụ là Đức Chúa Trời. Thấy con

mắt đó đang đứng ở đó trên đó, trên tờ giấy bạc đô-la đó không? Đó là ấn vĩ đại.

327 Nó không bao giờ được đặt trên đỉnh kim tự tháp. Người ta không thể hiểu tại sao. Hòn Đá đỉnh đã bị chối bỏ, là Đâu, Đấng Christ. Nhưng Nó sẽ đến, ngày nào đó.

328 Bây giờ, trong việc xây dựng, lòng nhân đức...Xây dựng tượng đài này, xây dựng tâm vóc này, đấy, nó bắt đầu với hòn đá nền tảng: đức tin, lòng nhân đức, sự hiểu biết, sự tiết độ, lòng kiên nhẫn, lòng tin kính, lòng tốt anh em. Bây giờ nó làm gì? Thế thì họ đang chờ đợi Hòn Đá Đâu, là tình yêu thương, vì Đức Chúa Trời là tình yêu thương. Và Ngài điều khiển, và Ngài là sức mạnh của mỗi một trong những điều này. Đúng thế. Vâng, thưa quý vị.

329 Ngay trong *đây*, ngay trong *đây*, anh em thấy tôi đã có được, trong giữa, tất cả những công việc này trong *đây*, và ở *đây* những đợt sóng nhỏ này đến. Đó là gì? Đức Thánh Linh đang giáng xuống, qua Đấng Christ, đấy. Đức Thánh Linh! Đức Thánh Linh ở trên tất cả *điều này*, hàn gắn *điều này* với nhau, xây dựng (một *điều gì?*) một Hội thánh trọn vẹn, cho Hòn Đá Đỉnh đóng nắp Nó.

330 Nó đã được làm điều gì lần nữa? Điều đó đã được bày tỏ qua Bầy Thời đại Hội thánh, và bầy sứ giả Hội thánh.

331 Đã bắt đầu trở lại ở *đây*. Hội thánh đầu tiên đã được thành lập ở đâu? Hội thánh ngũ tuần đầu tiên được thành lập ở đâu? Bởi Thánh Phao-lô, tại thành Ê-phê-sô, ngôi sao của Thời đại Hội thánh Ê-phê-sô, Ê-phê-sô.

332 Thời đại Hội thánh thứ nhì là Si-miéc-nơ. “Lòng nhọn đức.” Irenaeus, con người vĩ đại đã nắm giữ Phúc âm của Phao-lô.

333 Thời đại Hội thánh tiếp theo là Bẹt-găm, mà là Martin. Martin là con người vĩ đại mà đã ở lại. Phao-lô, Irenaeus, Martin.

334 Rồi trong Thi-a-ti-rơ đến Columba. Anh em còn nhớ không? Ở *đây* này, đã bị kéo ra ngay *tại đó*. Columba. Sau Columba...Thời đại Tối tăm đến trong *đây*.

335 Rồi đến Sạt-đe, mà có nghĩa là *chết*. Luther. Halêlugia! Rồi gì nữa? Kế tiếp đến sau Sạt-đe là gì, Luther?

336 Rồi đến Phi-la-đen-phi-a. “Lòng tin kính.” Wesley, sự thánh khiết! “Người công bình sống bởi đức tin,” Luther đã nói. Sự nên thánh qua Wesley.

337 Rồi đến trong tình yêu thương anh em, qua Lao-đi-xê. Và chúng ta tin rằng Sứ điệp vĩ đại về sự xuất hiện lần thứ hai của Ê-li, trong ngày sau rốt, sẽ lan truyền khắp đất.

338 Anh em đây này, Bảy Thời đại Hội thánh, bảy bước. Đức Chúa Trời xây dựng Hội thánh Ngài, thì giống như một người đi vào một cá nhân, vào trong chính Ngài. Sự vinh hiển, Quyền năng của Đức Chúa Trời, giáng xuống qua *điều này*, hàn gắn Nó với nhau. Do đó, những người Ngũ Tuần mà để Luther ra ngoài, để Wesley và mọi thứ ra ngoài, không biết họ đang nói về điều gì. Anh em thấy đấy, họ đã sống trong phần *này* của đền thờ. Đó là cách, một số người có thể đến nơi cao đó rồi rớt xuống. Nhưng có một phần những người chân thật của điều đó, giữ cho việc xây dựng đó tiếp tục. “Ta sẽ khôi phục lại,” Chúa đã phán.

339 Anh em còn nhớ *Cây Nàng Dâu* không? Anh em nhớ bài giảng về *Cây Nàng Dâu* không? Chúng ăn dần Nó, nhưng Ngài đã tĩa sửa nó. Họ đã có những nhánh giáo phái; Ngài đã chặt chúng ra. Họ nổi dậy giáo hội khác, những nhánh giáo phái; Ngài đã chặt nó đi. Nhưng tấm lòng của Cây đó cứ lớn lên. “Và lúc chiều tối nó sẽ có Sự Sáng.” Hiểu không? Đó là khi Đấng Christ đến, Đức Thánh Linh. Đức Chúa Jêsus giáng xuống và đặt chính Ngài ở Đầu của Hội thánh lúc ấy, và Ngài sẽ làm sống lại Hội thánh này, là Thân thể Chính Ngài. Trong *đó* là Thân thể.

340 Và cách mà Đức Chúa Trời đang mong đợi chúng ta như một cá nhân lớn lên, là cách Ngài đã mang Hội thánh của Ngài vào để phát triển. Mọi thời đại Hội thánh, Nó sẽ trở nên một Hội thánh lớn. Hiểu không?

341 Những người *này* đã không cần đến điều mà những người *này* hiện có. *Đây* đã không được đòi hỏi những gì *đây* đã có. Hiểu không? Nhưng Ngài mang Hội thánh Ngài lên cùng một cách. Ngài đã mang Hội thánh của Ngài—của Ngài lên cùng một cách giống như Ngài đang mang dân sự Ngài lên. Thế thì Phi-e-rơ nói ở đây, trước hết, bảy điều: đức tin, lòng nhân đức, (đấy, đến gần),

sự hiểu biết, sự tiết độ, lòng nhịn nhục, lòng tin kính, tình yêu thương anh em, thêm vào sự ân cần anh em, và rồi tình yêu thương của Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh, Đấng Christ trong thân vị của Đức Thánh Linh, đến trên các bạn, trong phép báp-têm thật bằng Đức Thánh Linh, và bạn có tất cả những đức tính này đã đóng ấn trong bạn. Rồi, Đức Chúa Trời sống trong một Đền tạm, được gọi là Tòa nhà, Đền tạm hằng sống của nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời hằng sống.

³⁴² Khi một người sở hữu những điều này, thì Đức Thánh Linh đến trên người đó. Cho dù, bạn có thể nói tiếng lạ, bạn có thể giả mạo bất cứ ân tứ nào mà Đức Chúa Trời đã có. Bạn có thể làm điều đó. Nhưng cho đến khi những đức tính này ở *đây* đi vào trong bạn, thì bạn vẫn ở ngoài nền tảng của đức tin đích thực, chân thật. Nhưng khi những đức tính này phát triển, và bạn đã thêm điều đó vào điều đó, thì bạn là một tượng đài sống. Bạn là một thần tượng sống, đang di động.

³⁴³ Nhưng, bạn biết, những—những người ngoại giáo, họ sắp chính mình trước một thần tượng, thần tưởng tượng. Và trong một cách tưởng tượng họ tin rằng thần tưởng tượng đó nói lại với họ. Đó là chủ nghĩa ngoại giáo. Đó là Công giáo La Mã. Họ cúi đầu trước tất cả các loại thánh và mọi thứ khác. Và họ có Thánh Cecelia, một thần giữ nhà, và rất nhiều thứ khác giống như thế. Họ cúi đầu trước điều đó, và thật sự tin vào cách tưởng tượng đó. Xếp loại nó như một—như một, Đức Chúa Trời hằng sống thật.

³⁴⁴ Nhưng khi chúng ta, không ở trong cách tưởng tượng đó, nhưng sắp chính mình trước một Đức Chúa Trời hằng sống, một lòng nhơn đức sống động, một sự hiểu biết sống động, một lòng kiên nhẫn sống động, một lòng tin kính sống động, một Quyền phép sống động đến từ một Đức Chúa Trời hằng sống, tạo nên một con người sống động một hình ảnh sống động trong tầm vóc của Đức Chúa Trời. Ngài đang làm gì? Những việc giống như mà Chúa Jêsus đã làm; bước đi giống như cách Ngài đã bước đi, làm những việc Ngài đã làm. Bởi vì, đó không phải là một việc tưởng tượng. Đó là một thực tế mà chứng minh.

³⁴⁵ Hiểu những gì tôi muốn nói không? Thấy cách mà những đức tính này, những vật liệu xây dựng này, xếp loại vào với những sứ giả Hội thánh, với những thời đại Hội thánh như thế nào không? Bây giờ, một trong những ngày này, chúng ta sẽ lấy mỗi một trong những lời này, và nghiên cứu chúng, và tỏ cho thấy rằng điều đó chứng minh nó. Tất cả đi với nhau. Chắc chắn vậy. Hiểu không? Ồ, chao ôi! Điều đó thật tuyệt vời biết bao, đấy, để thấy những gì nó—những gì nó làm.

³⁴⁶ Vậy thì, đó là Nhà mà Đức Chúa Trời cư ngụ trong; không phải một tòa nhà có một cái chuông lớn trên chóp của nó, và một tháp chuông cao. Hiểu không? “Nhưng Ngài đã sắm sẵn cho Ta một Thân thể,” một Thân thể mà Ngài có thể ngự bên trong, Đức Chúa Trời có thể đồng hành bên trong, Đức Chúa Trời có thể thấy bên trong, Đức Chúa Trời có thể trò chuyện bên trong, Đức Chúa Trời có thể làm việc bên trong. A-men! Công cụ sống động của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đang bước đi trên đôi chân, trong bạn. Vinh hiển thay! “Các bước chân của người công bình theo lối của Đức Chúa Trời,” Đức Chúa Trời đang bước đi trong bạn. “Vì anh em là các thư tín đã được viết, được đọc bởi hết thảy mọi người.” Và nếu Sự Sống mà có trong Đấng Christ ở trong bạn, bạn sẽ mang Sự Sống mà Đấng Christ đã mang.

³⁴⁷ Giống như tôi đã luôn luôn nói. Lấy nhựa sống ra khỏi một cây đào, và nếu bạn có thể chuyển cho nó, bằng một sự chuyển sự sống, vào trong một cây táo, cây táo sẽ chịu đựng cây đào. Chắc chắn. Chắc chắn sẽ được. Cho dù những nhánh cây trông như thế nào, nó đã có nhựa cây táo trong nó, đấy, hay là bất cứ cây nào. Hiểu không? Lấy sự sống của nó ra khỏi cây táo, lấy tất cả nó ra, và cho nó một—một sự chuyển đổi nhựa cây, và hút hết nhựa sống từ cây đào để chuyển qua vào cây táo. Điều gì sẽ xảy ra? Nó sẽ không sanh những trái đào nữa. Hiểu không? Không, thưa quý vị. Nó sẽ không sanh ra. Nếu sự sống cây đào đi vào trong cây táo, đúng hơn là, nó sẽ không sanh ra trái táo nữa. Nó sẽ sanh ra những trái đào, đấy, đấy, bởi vì nó đã có sự sống bên trong nó.

³⁴⁸ Ồ, bạn lấy ví dụ chúng tôi, đó chẳng là gì ngoài một cây bầu dại, một giống cây chút chút, đấy, và không có gì với chúng tôi,

vì tất cả chúng ta đều chết trong tội lỗi và sự vi phạm. Tất cả chúng ta đều ở trong những loại tình trạng này. Và rồi chúng ta, chính chúng ta, có thể tự phủ phục, từ bỏ chính mình, cho đến khi Đức Chúa Trời lấy ống chuyền của Ngài, Danh Chúa Jêsus Christ, bởi vì, “Không có Danh nào khác ở dưới Trời mà bởi đó con người có thể được cứu,” và truyền Sự Sống của Đấng Christ vào trong chúng ta. Rồi chúng ta có loại đức tin này, đức tin mà Đấng Christ đã có. Và đức tin của Đấng Christ đã không dựa vào những người Pha-ri-si kia, hay những người Sa-đu-sê, hay là vào những cái bình, ấm, và những cái chảo, và sự rửa tay của họ. Nó được dựa trên Lời của Đức Chúa Trời, a-men, rất nhiều, cho đến khi Đấng Christ là Lời, Lời đã trở nên xác thịt. Và rồi khi chúng ta có thể nhận được chuyền qua như thế bởi Quyền năng của Ngài, hầu cho chúng ta chết đi với suy nghĩ riêng của mình, và đức tin của chúng ta trở nên một đức tin chân thật, halêlugia, rồi Sự Sống của Đấng Christ được truyền sang chúng ta. Chúng ta trở nên những tạo vật sống động của Đức Chúa Trời, một nơi cư ngụ mà Đức Thánh Linh có thể ban đến những phước lành rực rỡ của Ngài xuống qua đó, và chúng ta ở trong tâm vóc của Đấng Christ.

349 Đức Chúa Jêsus phán, “Há chẳng có chép điều đó sao? Các người đã lên án Ta, nói, ‘Ta là Con Đức Chúa Trời.’ Há chẳng có chép, rằng, ‘Các người là các thần.’ Luật pháp của chính các người há chẳng nói điều đó sao?” Giống như Môi-se, giống như Ê-li, giống như những nhà tiên tri kia mà đã sống rất gần gũi với Đức Chúa Trời, cho đến nỗi Đức Chúa Trời thật sự chuyền chính Ngài thẳng vào trong họ. Và họ đã nói, không phải chính họ, nhưng mà Đức Chúa Trời. “Đừng lo các người sẽ nói gì, bởi vì không phải là các người nói. Ấy là Cha mà ở trong các người; Ngài làm sự nói.” Những Lời Ngài không phải của chính người ấy, bởi vì, sự sống của người ấy, người ấy đã chết.

350 Nếu bạn chết, bạn lấy máu ra khỏi một người, bạn ướp xác anh ta. Điều rắc rối đó là, nhiều người không bao giờ được ướp xác. Bạn lấy máu ra khỏi một người, anh ta chết. Thế thì điều duy nhất bạn làm là đưa máu khác vào lại trong người đó; người đó sẽ sống lại. Bạn đã lấy máu của người đó ra.

³⁵¹ Và bây giờ chúng ta đã đưa Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ vào, đấy, và điều đó mang đức tin của Đức Chúa Jêsus Christ, lòng nhờn đức của Đức Chúa Jêsus Christ, sự hiểu biết của Đức Chúa Jêsus Christ, sự tiết độ của Đức Chúa Jêsus Christ, lòng kiên nhẫn của Đức Chúa Jêsus Christ, lòng tin kính của Đức Chúa Jêsus Christ, tình yêu thương anh em của Đức Chúa Jêsus Christ, và tình yêu thương của Đức Chúa Trời, mà là Đức Chúa Jêsus Christ. Ngài là Đầu và điều khiển anh em. Và đôi chân của anh em là nền tảng, đức tin. A-men! Đã được điều khiển bởi Đầu, lấy...?...Bạn đấy. Một con người trọn vẹn của Đức Chúa Trời, khi người ấy sở hữu những đức tính này.

³⁵² Rồi, Đức Chúa Trời, tượng trưng Hội thánh Ngài như một Cô Dâu, một người nữ. Đức Chúa Trời tượng trưng Hội thánh Ngài như một Cô Dâu. Và cách Ngài mang mỗi cá nhân trở nên con Ngài, để đi vào Cô Dâu đó, Ngài cũng đã mang Cô Dâu qua các thời đại này, [Anh Branham gõ lên bảng đen bảy lần—Bt.] cho đến khi Ngài mang một Hội thánh trọn vẹn này vào trong *này*.

³⁵³ Đôi chân tôi di chuyển. Tại sao? Bởi vì đầu tôi bảo vậy. Vậy thì, nó không thể di chuyển như bàn tay tôi, bởi vì nó là bàn chân. Luther không thể làm những việc mà chúng ta đã làm, những người Giám Lý cũng không thể, bởi vì họ đã là điều gì khác. Hiểu không? Bàn chân di chuyển bởi vì cái đầu nói vậy. Và cái đầu không bao giờ nói, “Bây giờ, hơi chân, người trở nên bàn tay. Hỡi tai, người trở nên đôi mắt.” Hiểu không?

³⁵⁴ Nhưng, mỗi thời đại, Đức Chúa Trời đặt những điều này vào trong Hội thánh của Ngài, và lấy nó làm mẫu bởi sự tỏ ra mỗi cá nhân có những điều này, sở hữu những đặc tính này. Và Bản thể *này*, khi nó được hoàn tất, là Hội thánh của Đức Chúa Trời đi vào sự Cất lên. Và bản thể *này*, và được hoàn tất, là một đầy tớ của Đức Chúa Trời, trong Hội thánh của Đức Chúa Trời, mà sẽ đi vào sự Cất lên. Vinh hiển thay! Hiểu tôi muốn nói gì không? Thế đấy. Đó là sự kéo lên.

³⁵⁵ Ở đây đến một người, Phao-lô, đặt nền tảng. Irenaeus bắt đầu tuôn đổ *điều này* lên trên nó. Người kế tiếp đã đổ *điều này*. Người kế tiếp đã đổ *điều này*. Người kế tiếp đổ thêm *điều đó*, và *điều đó*, và *điều đó*, và tiếp tục xuống cho đến khi nó đến với thời đại

cuối cùng. Nhưng nó là gì? Nó là cùng một Thánh Linh giống như vậy.

³⁵⁶ Cùng một linh mà cư ngụ trong tôi, nói, “Hỡi tay, hãy vươn theo trường hợp đó.” Cùng một linh đó nói, “Hỡi chân, hãy bước.” Hiểu tôi muốn nói gì không?

³⁵⁷ Thế thì, toàn thể tâm vóc của bản thể bạn được cầm quyền và được điều khiển bằng những điều này, nhưng nó không thể được điều khiển hoàn toàn cho tới khi nó sở hữu hoàn toàn những đức tính này.

³⁵⁸ Bạn có bao giờ nghe điều này không? Bây giờ cho phép tôi nói với bạn điều này. Và giữ thật...Hãy đặt điều này vào tai nghe của bạn. Hiểu không? Một dây xích thì mạnh nhất của nó ở mắt xích yếu nhất của nó. Đúng thế. Nó không mạnh hơn ở chỗ mắt xích yếu nhất của nó.

³⁵⁹ Cho dù những mắt xích này được xây dựng vững chắc như thế nào, cái này được xây dựng; nếu nó đã có một mắt xích yếu, đó là nơi nó bị phá vỡ. Và nó không mạnh hơn mắt xích yếu nhất. [Anh Branham đang liên hệ với việc vẽ trên bảng của anh—Bt.] Vậy thì nếu bạn sở hữu, bạn nói bạn đã có điều này, điều này, điều này, bạn không có điều này, đó là nơi nó phá vỡ. Nếu bạn đã có điều này, và không có điều kia, nó sẽ phá vỡ ngay ở đó. Bạn đã có điều này, mà không có điều kia, nó sẽ đổ vỡ. Điều này, và không có điều này, nó sẽ đổ vỡ. Điều này, và không có điều này, nó sẽ đổ vỡ. Hiểu không? Và nếu bạn không có...Không thể có điều này mà không có điều này.

³⁶⁰ Vì thế khi bạn đầu phục đời sống mình hoàn toàn, thì Đức Thánh Linh thật sự tuôn tràn qua bạn, trong những đức tính này, rồi bạn sẽ là một đền tạm sống động. Rồi người ta nhìn vào và nói, “Đó là một người đầy đủ về lòng nhân đức, sự hiểu biết (người đó tin Lời), sự tiết độ, sự kiên nhẫn, sự tin kính, sự ân cần anh em, đầy dẫy về tình yêu thương của Đức Thánh Linh. Đấy, anh ấy đấy, đang bước đi đạo.” Nó là gì? Một tâm vóc mà những người không tin có thể nhìn xem và nói, “Đó là một tín đồ Đáng Christ. Đó là một người nam, hay một người nữ, mà biết họ đang nói về điều gì. Bạn chưa bao giờ thấy một người tử tế hơn, để

chịu hơn, tin kính hơn.” Bạn được đóng ấn. Một cái ấn bày ra ở trên cả hai mặt. Cho dù bạn đang đi hay đến, bạn thấy ấn này cũng giống như vậy. Thế đấy. Hiểu không? Khi một người nam hay người nữ có *điều này*, thì Hòn Đá Chóp giáng xuống và đóng ấn họ vào trong Nước của Đức Chúa Trời, mà là Đức Thánh Linh.

³⁶¹ Thế thì Lời, đang đến từ *Đây*, biểu thị chính Mình qua mỗi một sự sống này, đấy, và làm cho Bản thể hoàn toàn này thành Đền tạm của Đức Chúa Trời hằng sống, một tấm gương sống động, bước đi của Cơ-đốc giáo. Những gì Đấng Christ có, thì những người này có, bởi vì Sự Sống của Ngài ở bên trong đây. Họ ở trong Đấng Christ. Và đời sống họ đã chết và được giấu trong Đấng Christ, qua Đức Chúa Trời, và được đóng dấu trong đó bằng Đức Thánh Linh. Cô-rinh-tô Nhất 12. Đúng thế. Hiểu không? Bạn coi chính mình như đã chết, rồi bạn được sanh ra bởi đức tin. Rồi lòng nhờn đức và những điều khác này được thêm vào cho bạn cho đến khi bạn là một hình ảnh sống động, trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Điều đó tuyệt diệu chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

³⁶² Và rồi Đức Chúa Trời, qua đó, cũng đã mang đến Bảy Thời đại Hội thánh, để bày tỏ bảy bước mà Ngài đã mang đến, xây dựng cá nhân Ngài vào trong hình ảnh Ngài, Ngài đã xây dựng một Hội thánh trọn vẹn trong hình ảnh của Ngài. Và ở sự sống lại, Thân thể trọn vẹn này sẽ được cất lên để sống với Ngài đời đời, bởi vì đó là một Cô Dâu. Hiểu không? Vì thế điều đó xen vào mỗi thời đại, mỗi thời đại hầu đến.

³⁶³ Và có yêu cầu nữa, nên nhớ. Nhớ những gì Phao-lô đã nói ở trên đây trong Hê-bơ-rơ 11 không? Cho phép tôi chỉ đọc cho anh em đôi điều trước khi chúng ta kết thúc ở đây, chỉ một phút. Và rồi các bạn...Nó hầu như khiến các bạn có loại cảm giác lạ khi tôi...luôn luôn, khi tôi đọc đoạn này. Tôi sẽ đọc Hê-bơ-rơ 11, và tôi sẽ bắt đầu câu thứ 32.

Điều gì nữa, *ta sẽ còn nói chi nữa? vì thì giờ sẽ không đủ để ta nói cho các người về Ghê-đê-ôn,...về Ba-rác, và...Sam-sôn, và...Giép-thê;...Đa-vít...và Sa-mu-ên,... về các đấng tiên tri:*

Những người đó bởi đức tin đã thắng được các nước, làm sự công bình, được lời hứa, bị mềm những sư tử,

Tắt ngọn lửa hùng, lánh khỏi lưỡi gươm, và đang yếu đuối được trở nên mạnh mẽ, tỏ sự bạo dạn trong chiến trận, khiến...đạo binh nước thù chạy trốn.

Người đàn bà đã được người nhà mình chết sống lại... những kẻ khác trải qua khổ hình dữ tợn, bị khổ hình, mà không chịu giải cứu; để họ có thể nhận được sự sống lại tốt hơn:

364 Con đường đi xuống ở trong đây. Hiểu không? [Anh Branham nhắc đến bảng vẽ của mình—Bt.] Được rồi.

Và những kẻ khác đã chịu những thử thách...nhạo cười độc ác...roi vọt, lại cũng chịu, xiềng xích...lao tù...nữa:

Họ bị ném đá, họ bị tra tấn cưa xẻ, họ bị cầm dõ, họ bị giết bằng...những lưỡi gươm: họ lưu lạc rày đây mai đó và mặc những da chiên và da dê; bị thiếu thốn mọi đường, và bị hà hiếp, và bị ngược đãi;

(Thuộc về những người mà thế gian thì chẳng xứng đáng cho họ ở:)...

365 Đây, trong ngoặc đơn ở đó, bạn đã ghi chú trong Kinh Thánh của mình.

...họ lưu lạc trong đồng vắng, và trên núi, và trong hang và trong những hầm dưới đất.

...hết thấy những người này, dầu nhưn đức tin đã được chứng tốt...

366 Ở đây! [Anh Branham nhắc đến bảng vẽ của mình—Bt.]

...dầu nhưn đức tin đã được chứng tốt, song chưa hề nhận lãnh điều đã được hứa cho mình: (Hiểu không?)

Đức Chúa Trời có sẵn sẵn điều tốt hơn cho chúng ta, hầu cho ngoài chúng ta ra họ không đạt đến sự trọn vẹn.

367 Bạn nắm được điều đó không? Những người này mà đã chết, trong đây, đang phụ thuộc và chờ đợi chúng ta. Vì thế, Hội thánh này phải đến với sự trọn vẹn, để mang đến sự sống lại. Và họ hiện

ở dưới, những linh hồn ở dưới bàn thờ, đang chờ đợi Hội thánh này để đến với sự trọn vẹn của Nó, mà khi Đấng Christ đến.

368 Và Hội thánh này, anh em thấy, đang trở nên nhỏ hơn, trong thiếu số. [Anh Branham nhắc đến bảng vẽ của mình—Bt.] Nó là toàn bộ sắc bén hơn thế nhiều, nhưng chỉ muốn viết để vượt qua chỗ đó, đấy. Nó đến gần tới một điểm kim. Cho đến khi, Hội thánh, trong số ít, phải đi vào một nơi cho đến khi nó cùng một loại chức vụ mà *điều này* đã để lại, bởi vì, khi Hòn Đá Đỉnh này trở lại...

369 Nó đã có một cái túi nhỏ giống như ở *đây*, nơi mà nó sẽ đặt vào ngay trong đó, trên một kim tự tháp thường. Nó thật sự không có hòn đá đỉnh đặt ở trên đỉnh. Nó là một cái gờ nổi nhỏ, và nó phải nằm trên đó, vì nó tỏa ra nước.

Và khi nó đến, Hội thánh này phải được mài giũa.

370 Tất cả, những hòn đá còn lại này trong kim tự tháp, đang nằm rất hoàn hảo đến nỗi bạn không thể chạy một lưỡi dao cạo râu ở giữa chúng, cân nặng những tấn, đang nằm trong đó. Làm sao họ đem chúng lên được, người ta không biết. Nhưng chúng đã được dựng nên.

371 Và lên *đây*, khi lên đến Đỉnh kim tự tháp, kim tự tháp chính Nó, Thân thể của Đấng Christ sẽ phải bị mài giũa. Không những chỉ bằng tín điều hay giáo lý nào đó, hay điều gì khác chúng ta thông suốt. Nó sẽ phải là rất hoàn hảo giống như Đấng Christ, cho đến lúc, khi Ngài đến, Ngài và chức vụ đó sẽ thích hợp đúng ngay vào với nhau. Hiểu không? Rồi sẽ đến sự Cất lên, sự trở về Nhà.

372 Hãy nhìn xem bây giờ chúng ta đang sống ở đâu, trong Lao-đi-xê, nơi mà hội thánh là thời đại hội thánh tồi tệ nhất họ đã từng có. Trong Kinh Thánh, chúng ta nhận thấy, đó là thời đại hội thánh duy nhất mà Đức Chúa Trời đã ở bên ngoài hội thánh, đang gõ cửa, đang cố gắng vào lại bên trong tòa nhà của chính Ngài. Những tín điều và những giáo phái thậm chí đã đẩy Ngài ra bên ngoài hội thánh của chính Ngài. “Này, Ta đứng ngoài cửa mà gõ. Nếu người nào khao khát và muốn mở cửa ra, Ta sẽ vào, ăn bữa tối với người.” Hiểu không? Nó đây này, trong thời đại hội

thánh này. Họ dần dần đẩy Ngài ra ngoài, cho đến khi ở đây họ đã hoàn toàn trục xuất Ngài. Họ không muốn liên quan gì với Nó.

³⁷³ Bây giờ chúng ta thấy ngày nay chúng ta đang đi đâu. Ngay cả khi sự chấm dứt của Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê đã có quá nhiều hình thức, cho tới khi nó và đạo Công giáo, mà đã phá vỡ nó ngay ở trong đây, đang đến với nhau và kết hiệp như một giáo hội vĩ đại. Với một sự liên hiệp các giáo hội, nó cũng giống như đạo Công giáo.

³⁷⁴ Chỉ có một điều khác nhau duy nhất, nếu họ có thể chỉ vượt qua điều đó, đó là dự tiệc thánh. Đó là điều duy nhất ở trong một giáo phận, mà—mà—mà ngăn đạo Công giáo và đạo Tin Lành khỏi sự thống nhất, là lễ nghi của tiệc thánh. Giáo hội Công giáo nói, “Nó là thân thể.” Và giáo hội Tin Lành nói, “Nó tượng trưng cho thân thể.” Người Công giáo tạo ra một lễ misa ra từ đó. Một lễ misa là, mà, họ dự tiệc thánh, hi vọng họ được tha thứ. Người Tin Lành nhận nó bởi đức tin, cảm ơn Đức Chúa Trời, trong tiệc thánh, mà họ được tha thứ. Tín hữu Tin Lành nói, “Chúng tôi được tha thứ.” Người Công giáo nói, “Chúng tôi đang hi vọng chúng tôi được tha thứ.” Một lễ misa và lễ tiệc thánh. Họ gọi đó là một lễ misa; chúng ta gọi nó là lễ tiệc thánh. Một lễ misa là đang hi vọng điều đó được như vậy. Một lễ tiệc thánh là biết điều đó là vậy, và cảm ơn Ngài vì điều đó. Hiểu không? Và đó là điều duy nhất mà họ không thể đồng ý với nhau. Họ sẽ làm điều đó.

³⁷⁵ Ồ, nó trông dường như rất tốt. Nó sẽ kết hợp, để điều khiển... Nó sẽ—nó sẽ điều khiển tất cả...Ồ, Kinh Thánh nói, “Và những con thú này đã ban quyền lực của chúng cho gái điếm,” đấy, kết hợp chính chúng lại với nhau. Hiểu không? Thật chính xác những gì Kinh Thánh đã nói họ sẽ làm, họ đang làm điều đó bây giờ. Nó ở ngay trong tiến trình, chính tuần này. Không phải tôi có điều gì chống lại những người Công giáo, cũng không phải cả những tín hữu Tin Lành nữa.

³⁷⁶ Thưa các bạn tín hữu Giám Lý và Báp-tít, và nhiều anh em Ngũ Tuần, khi các giáo hội của các bạn đã đi ngay vào sự liên hiệp các giáo hội này, khi họ đã có một nhà xác to lớn được xây dựng ở đó tại New York, của sự liên hiệp các giáo hội đó, nó thật giống

như Liên Hiệp quốc và những việc như thế. Họ đang cố gắng liên hiệp hết thầy giáo phái Tin Lành lại với nhau.

³⁷⁷ Bây giờ, những người Công giáo thì khôn ngoan với điều đó, và đang hành động để mang Giáo hoàng John hai mươi ba này, hay hai mươi hai, bất kể người đó là gì. Ông ta đang cố gắng, bằng một cách khiêm nhường, thấp hèn, để mang tất cả đức tin Tin Lành và đức tin Công giáo lại làm một đức tin, chính xác những gì Kinh Thánh đã nói họ sẽ làm. Thế đấy. Và những tín hữu Tin Lành sa ngã vì điều đó, câu cá, cần câu, và mất cả chì lẫn chài.

³⁷⁸ Tại sao? Tại sao? Bởi vì họ không sở hữu những điều này. *Sự thông biết*, “Lời thì đúng.” *Lòng kiên nhẫn*, “Ai mà trông đợi Chúa.” Hiểu tôi muốn nói gì không?

³⁷⁹ Giống như giám mục Giám Lý đó đã nói ngày nọ, khi họ đã đi qua điều đó. Và bất cứ người nào đều biết rằng, làm thế nào, điều gì đã hà hơi điều đó, cố gắng có được một lời cầu nguyện nào đó được nói lên trong nhà thờ, hay trong trường học. Và đã muốn...Tôi nghĩ đó là một quyển sách cầu nguyện thuộc giáo hội Trưởng Lão, hay điều gì khác, và phụ huynh chính thức yêu cầu nhà—nhà—nhà trường bởi vì họ không muốn chấp nhận lời cầu nguyện này được nói lên trong nhà trường. Và giám mục Trưởng Lão này là một người lớn tuổi khôn ngoan, ông đã đứng lên và nói, “Điều đó sai.” Nói, “Nó thì trái với hiến pháp.” Ông nhận được sự cãi cọ về điều đó. Ông nói, “Giống như trong giáo hội Giám Lý của chúng tôi,” ông nói, “trong giáo hội Giám Lý của chúng tôi,” nói, “nhiều người chúng tôi luôn luôn nói về vụ tai tiếng của Hollywood, và chín mươi lăm phần trăm trong họ đi xem nó cho dù thế nào đi nữa.”

³⁸⁰ Việc gì vậy? Họ bỏ đi điều này. Điều đó hoàn toàn đúng. Họ rời bỏ điều đó.

³⁸¹ Ngày nọ, tôi đang nói chuyện ngay ở đây trong phòng này, với một—một—một viên chức của một trong những giáo hội Giám Lý lớn nhất có tại Thành phố Falls, một trong những giáo hội Giám Lý thuộc linh lớn nhất có ở Thành phố Falls. Cho thấy, thời đại Giám Lý mà đi vào tiếp tới thời đại của chúng ta ở đó, Ngũ

Tuần. Và ông ấy nói, “Ở St. Louis, Missouri, người ta đã phân tích, cách đây khoảng ba hay bốn tháng, và tìm thấy.” Ông ấy có thể đang ngồi ở đây sáng nay.Ồ, ông ấy là một thầu khoán đang xây dựng cái này, sửa chữa tòa nhà cho chúng ta. Ông là thuộc viên của, Giám Lý Main Street, nơi Anh Lum và họ là mục sư. Vì thế nên chúng ta thấy rằng, trong việc đó, mà tôi tin rằng bảy mươi mấy phần trăm những người Giám Lý ở trong một sự phân tích, mà, một sự nghiên cứu của St. Louis, đã cho thấy rằng bảy mươi lể mấy phần trăm những người Giám Lý đã hút thuốc, và sáu mươi tám phần trăm trong họ đang uống rượu. Một tít đồ Giám Lý! Và điều lạ là, khi một sự phân tích được đưa ra, hay đánh giá giữa đàn ông và phụ nữ; phụ nữ, đó là bảy mươi, bảy mươi mấy phần trăm, đối với khoảng năm mươi phần trăm của đàn ông. Phụ nữ hút thuốc và uống rượu nhiều hơn đàn ông. Bảy mươi phần trăm, bảy mươi mấy phần trăm, phụ nữ nhiều hơn so với đàn ông.

³⁸² Bây giờ điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta coi thường với sự Dạy dỗ Kinh Thánh về mặc quần soóc, và tóc ngắn quá vai, và thứ vớ vẫn như thế, đấy, nơi mà đối với sự tin kính, phụ nữ tuyên xưng lòng tin kính và sự thánh khiết? Những đám bài bạc và mọi thứ khác, những người bẻm mép, những người hay mách lẻo, không thể cầm giữ môi miệng của chính họ. Nói chuyện tầm phào và ngồi lê đôi mách, và đi loanh quanh. Còn đàn ông thì thế nào? Đánh bài, chơi gôn, đi ra ngoài ăn mặc hở hang, mặc đồ trông có vẻ nhớp nhúa cũ kỹ tầm thường, với họ những người đàn bà đang bám theo ngoài đó. Không có gì đáng ngạc nhiên!

³⁸³ Thấy mưu đồ dơ bẩn ấy đã lôi kéo thầy giảng đó, thầy giảng bị tù, sáng nay không? Vâng, thưa quý vị. Tôi không tin con người ấy phạm tội về điều đó. Nó đã làm gì? Đó là Anh...Tôi không thể nghĩ về anh ấy...[Người nào đó nói, “Dan Gilbert.”—Bt.] Vâng. Dan Gilbert, thầy giảng bị tù. Khi người đàn ông đó chạy vào và đã ám sát Dan, ở đây cách đây vài tháng, và bây giờ vợ anh ta có con. Dĩ nhiên, Dan chết, họ không thể chuyễn máu cho đứa bé bây giờ. Cô ấy nói rằng Dan đã cưỡng hiếp cô ấy, và đó là của cô ấy...“Đó là con của Dan.” Một chuyện như vậy...Tôi không tin chuyện đó hơn là tôi tin rằng một—rằng một—một con quạ có

lông chim bồ câu. Không, thưa quý vị. Tôi tin đó là một lời nói dối. Tôi tin Dan Gilbert là một người của Đức Chúa Trời. Và tôi tin rằng đó là âm mưu của ma quỷ.

³⁸⁴ Giống như việc đó đang cố gắng truyền đạt nhờ tài khéo léo những lời cầu nguyện họ. Giám mục Giám Lý—Giám Lý lớn tuổi đó khá thông minh để nắm bắt điều đó. Nếu ông ấy có, nếu điều đó đã xảy ra, đó chỉ là được cảm hứng bởi điều gì khác. Đúng thế.

³⁸⁵ Thật giống như tình trạng phân rẽ này dưới miền Nam, cũng giống vậy. Tôi tin mọi người sẽ được tự do. Tôi tin đất nước này đại diện cho tự do. Tôi không đổ lỗi cho Ông Kennedy vì gởi những toán quân xuống. Mặc dù, tôi không phải là một—một “người giải quyết mới,” và tôi không phải là một người của đảng Dân chủ. Tôi không phải là một người của đảng Cộng hòa. Tôi là một tín đồ Đảng Christ. Vì thế tôi...Nhưng tôi không tin vào điều đó. Tôi không tin những người da màu, cũng nên bán quyền thừa kế của họ cho thứ vợ vắn đó. Đó là sự—đó là đảng Cộng hòa. Máu của Abraham Lincoln đã trả tự do cho họ những người đó bởi vì ông là một người tin kính. Tôi nghĩ ít nhất họ nên kiên trì với đảng của họ nếu hết thấy họ sẽ bỏ phiếu.

³⁸⁶ Nhưng tôi nói với các bạn một điều, chàng trai ấy đã không xuống trong nơi đó chỉ vì đó, là trường học của họ. Chàng trai đó là một công dân. Anh ta là người Mỹ. Đây là sự tự do cho tất cả. Màu da của một người sẽ không thay đổi sự khác biệt của mình. Tất cả chúng ta...“Đức Chúa Trời,” đã phán, “về một người, đã làm nên mọi dòng máu, mọi dân tộc.” Tất cả chúng ta là một. Nhưng, chàng trai đó, anh ta là một người lính. Anh ta là một cựu quân nhân. Anh đã chiến đấu cho những gì đúng đắn. Anh ta đã có quyền đi học. Đúng thế. Nhưng anh ta đã có nhiều trường học anh ta có thể đi.

³⁸⁷ Đó là điều mà sự việc hiện có. Nếu bạn ủng hộ nó, đó là thứ vợ vắn thuộc giáo phái thời nay này dựng lên tại đó, mà đang nảy sinh ra điều đó. Tại sao? Họ đang chuyển những lá phiếu người da màu kia từ đảng Cộng hòa qua đảng Dân chủ, và họ đang bán quyền thừa kế của mình bằng điều đó. Chính xác sự thật. Đức Thánh Linh không có ở đây...

388 “Hãy để người mà có sự khôn ngoan.” “Hãy để người mà có sự hiểu biết.” Chính xác. Thật giống như hội thánh này, thời đại hiện nay này, đang bán chính nó. Bạn không thể thấy điều gì đang xảy ra chăng?

389 Tôi không quan tâm điều này được ghi âm không. Nó đến tại đây. Ủ-m. Vâng. Việc gì vậy? Mẹ già tôi thường nói, “Hãy công bằng với mọi người.”

390 Có một người mà đã làm một điều duy nhất có ý thức, đó là Castro ở dưới đó. Vâng, thưa quý vị. Ông ta đã đi xuống đó. Và những nhà tư bản có tất cả cây gậy và mọi thứ để...nó dựa trên tiêu chuẩn vàng, giống như Hoa Kỳ. Ông ấy đã làm gì? Ông ấy đã mua hết thảy những trái phiếu kia. Kiểm tiền bất cứ cách nào ông có thể. Rồi ông ta đã làm gì? Ông đã giả mạo tiền tệ, và thay đổi nó. Đặt chúng lại cho đúng. Đó là điều duy nhất nước này đã có thể làm.

391 Bạn đã nghe chương trình *Vành Đai Sự Sống* sáng hôm nọ không? Ồ, bạn biết đấy, nó thật giống như bạn bán trái phiếu bằng vàng. Trái phiếu được lấy đi rồi. Và chính phủ hiện nay này bây giờ đang tiêu tiền cho việc gì? Cho tiền thuế mà họ sẽ thu thập trong bốn mươi năm tới. Nó đã thực hiện. Đó là *Vành Đai Sự Sống* ở ngay ngoài Washington, DC, khắp đất nước. Những thứ thuế họ đang dùng, và cố gắng mua nước ngoài. Ồ, họ chỉ đang đưa điều đó ra bất cứ cách nào. Bạn không thấy sao? Đó là chính xác những gì họ—những gì họ sẽ làm. Hiểu không? Nó là gì? Bây giờ, nếu đất nước này phá sản, điều duy nhất nó có thể làm là đi đến chỗ phá sản. Điều duy nhất nó có thể làm là vỡ nợ.

392 Đó là điều duy nhất có thể phán đoán được để làm, thay đổi tiền tệ. Nhưng họ sẽ không làm điều đó, dưới chính quyền hiện tại này. Giáo hội Công giáo Rô-ma sở hữu vàng của thế giới. Và điều mà họ sẽ làm là bán ra, “Những người giàu có này,” và đại loại như thế, “của thế gian,” như Kinh Thánh đã nói. Họ sẽ làm gì, trước khi họ mất? Hãng Thuốc lá Brown và Williamson, phần lớn họ là người Công giáo, dù thế nào đi nữa. Và tất cả những điều khác này, họ sẽ làm gì? Họ sẽ chấp nhận điều đó, và họ sẽ lấy tiền từ Rô-ma, và rồi nó đã bán chính quyền thừa kế của mình. Rô-ma hỗ trợ nó. Vâng, thưa quý vị. Rô-ma sẽ hỗ trợ nó. Và bây giờ

họ đang có đủ chính sách, có đủ để chung quanh họ, mang vào nội các của mình. Hãy nhìn xem những gì Ông Kennedy đang yêu cầu.

³⁹³ Và ngày nọ, khi bạn thấy điều này, không cần bầu cử nữa. Ích lợi của sự bầu cử là gì? Khi mà, người ta viết nó vào tờ giấy, và chứng minh nó trước công chúng, và họ đã từ chối làm bất cứ điều gì về Nó. Khi mà, họ đã chứng minh rằng các máy móc ở khắp đất nước đã được bố trí, rằng họ đã bầu Ông Kennedy bởi một sự bỏ phiếu sai lầm. Kinh Thánh há không nói rằng người đó sẽ đến bằng sự lừa dối sao? Chắc chắn vậy, một sự sai lầm. Bây giờ, tôi không chống lại đảng Dân chủ cũng không chống lại đảng Cộng hòa, nhưng tôi chỉ đang phơi bày những sự việc từ Kinh Thánh. Sử dụng sự bỏ phiếu là gì? Họ biết ai sẽ đi vào nơi đó.

³⁹⁴ Bao nhiêu bạn còn nhớ chương trình truyền hình mà có hai phụ nữ đứng lên? Và một người nói, “Tôi sẽ bầu cho Ông...” Hay là, một phụ nữ Tin Lành đã nói, “Tôi sẽ bầu cho Ông Kennedy.”

Họ nói, “Tại sao?”

³⁹⁵ Nói, “Bởi vì tôi thấy ông ấy là một người thông minh hơn Ông Nixon. Ông ấy sẽ là một Tổng thống tốt hơn.”

³⁹⁶ Rồi người đó nói, “Đây là một phụ nữ Công giáo. Bà sẽ bỏ phiếu cho ai?”

³⁹⁷ Bà ấy đáp, “Tôi là một người Công giáo, một người Công giáo La Mã, một người Công giáo hoàng gia.” Bà ta nói, “Và tôi sẽ bỏ phiếu cho Ông Nixon.”

“Tại sao?”

³⁹⁸ Nói, “Bởi vì, tôi nghĩ Ông Nixon thì làm một Tổng thống tốt hơn vì ông ấy quen với mọi việc hơn. Ông ấy quen biết chủ nghĩa cộng sản hơn.” Người phụ nữ đó đã nói dối.

³⁹⁹ Tôi đã có *Những...điều mà họ gọi, Những Cơ Sở Lập Luận Của Đức Tin Chúng Ta*, quyển sách Công giáo đắt nhất có thể được mua. Và trong đó nó nói, “Nếu có một tín đồ Công giáo trên danh sách ứng cử, mà đang hoạt động chống lại một người Tin Lành; nếu một người Công giáo bầu cho một người Tin Lành, họ bị dứt phép thông công khỏi sự thông công của giáo hội Công giáo.” Đúng. “Và nếu có hai người Công giáo đang chạy đua vì cùng

một chức vụ, họ sẽ chọn ra người Công giáo mà trung thành hơn với ‘giáo hội mẹ’ và bỏ phiếu cho họ.”

⁴⁰⁰ Hãy thấy cách mà, sự lừa dối đó như thế nào, họ đang cố gắng làm gì? Bỏ tiền ra, để mua. Tại sao? Họ đang cố gắng để phá bỏ nó. Và họ đang làm điều đó, và nó sẽ sụp đổ. Và nó là cái gì? Nó dựa trên tiêu chuẩn vàng. Và giáo hội Công giáo, hệ thống cấp bậc, sở hữu vàng của thế giới. [Người nào đó nói, “Một trăm sáu mươi tám tỷ đô-la.”—Bt.] Một trăm sáu mươi tám tỉ. Thế đấy. Đưa nó trở lại đúng với tiêu chuẩn vàng, và các bạn những người chỉ việc giữ nhà mình và các thú, nhưng các bạn thuộc về giáo hội Công giáo. Đất nước thuộc về giáo hội Công giáo. Toàn bộ sự việc bị nắm giữ ngay bên trong giống như thế, qua tiền tệ của họ. Kinh Thánh không nói về điều đó sao? Đó là bức tranh mà Kinh Thánh vẽ ra cho chúng ta.

⁴⁰¹ Hỡi anh em, những gì mà tôi đang cố gắng nói, ngày hôm nay. Họ sẽ nói, “Điều đó sẽ khiến cho nó là một giáo hội tốt hơn. Nó sẽ liên kết đạo Tin Lành.” Trông nó có vẻ tốt đối với con mắt xác thịt, nhưng sự hiểu biết của thế gian này là sự ngu dại đối với Đức Chúa Trời.

⁴⁰² “Và nó làm vui lòng Đức Chúa Trời, qua sự—sự ngu dại của việc truyền giảng, để cứu những người mà hư mất kia,” bởi chức vụ Thiên liêng, mà Ngài đã định trước trong Hội thánh Ngài, để xây dựng Hội thánh dựa trên những tiêu chuẩn thuộc linh này và không dựa trên bất cứ điều gì mà gắn liền với thế gian.

⁴⁰³ Phi-e-rơ đã nói, “Và bởi vì anh em đã lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi lòng tham tiền bạc, và lòng tham về thì giờ lớn, và thú vui, và việc ăn, và việc uống, và tư dục mà chúng ta có. Anh em đã được thoát khỏi điều đó. Và bây giờ anh em được gây dựng thành một đời sống động. Tôi đang gọi điều đó đến với Hội thánh,” người nói. Bạn đấy. Bạn đã đọc điều đó không? Bạn đã hiểu được điều đó không? Bạn đã nghe điều đó khi chúng ta đọc lại nó ở đây trong Phi-e-rơ Nhì không? Chỉ lắng nghe những gì người nói ở đây, thật tốt đẹp làm sao điều đó được viết ở trong đây, thật tốt thay người—người đã gọi nó. Tốt lắm. Hãy lắng nghe người lúc này khi người nói. Tốt lắm.

Phi-e-rơ, Si-môn Phi-e-rơ, làm tôi tớ và sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, gọi cho những kẻ mà...đã cậy sự công bình của Đức Chúa Trời và của Đức Chúa Jê-sus Christ Cứu Chúa của chúng ta đã lãnh phần đức tin đồng quý báu với chúng ta:

...sự bình an được—được gia thêm cho anh em qua sự nhận biết Đức Chúa Trời, và qua Đức Chúa Jê-sus Christ là Chúa chúng ta,

Theo như—như quyền phép thiêng liêng của Ngài đã ban cho chúng ta tất cả mọi điều...

404 Ai sẽ thừa hưởng trái đất và mọi vật? [Người nào đó nói, “Các thánh đồ.”—Bt.] Chắc chắn. “Thuộc về...” Vâng. Tốt lắm.

...mà thuộc về sự sống và sự tin kính, qua sự hiểu biết về Ngài mà đã gọi chúng ta để làm vinh hiển cho đến sự vinh hiển:

Bởi đó chúng ta được ban cho với lời hứa...rất quý rất lớn vượt trội: hầu cho nhờ những điều này anh em có thể trở nên những người dự phần của bốn tánh thiêng liêng, được lánh khỏi sự hư nát (Lắng nghe điều đó.) mà ở trong thế gian qua tư dục.

405 Lòng ham muốn tiền bạc, lòng ham muốn những việc to lớn, lòng ham muốn được mọi người biết đến, những điều này là chết đối với tín đồ. Chúng ta không quan tâm. Một chiếc lều hay một mái nhà tranh, tại sao tôi nên quan tâm; sống hay chết, bị chìm hay chết đuối? Đây là điều mà tôi quan tâm đến, Vương quốc của Đức Chúa Trời. Cho dù tôi bảo dưỡng ngôi nhà của tôi, cho dù tôi cứu mạng gia đình tôi, cho dù tôi duy trì bất cứ cái gì, hãy để tôi giữ vững Đấng Christ, hi vọng của chúng ta về miền Vinh hiển.

406 Hãy gây dựng tôi, Ôi Chúa, vào Đây. Hãy để Đấng Christ là Đầu của tôi, để làm việc qua tôi. Trên nền tảng của tôi, đức tin của tôi mà có ở trong Ngài, hãy để lòng nhơn đức, sự hiểu biết, sự tiết độ, lòng kiên nhẫn, sự tin kính, và tình yêu thương anh em, làm việc trong tôi, Ôi Chúa, là lời cầu nguyện của tôi. Tôi không quan tâm; sống hay chết, bị chìm hay chết đuối; giáo phái,

không giáo phái; bạn hay không bạn. Hãy để điều Đó hành động trong tôi, hãy để lòng nhơn đức của Đấng Christ, sự thông biết của Ngài, chảy ra, để tôi có thể dạy dỗ những người kia.

407 “Vì Đức Chúa Trời đã lập trong Hội thánh, các sứ đồ, các tiên tri, các giáo sư, các mục sư, và các nhà truyền giảng phúc âm, tất cả vì sự trọn vẹn và mang đến hết thảy những đức tính này vào nó, vì sự trọn vẹn đó về sự Đến của Con Đức Chúa Trời.” Mỗi một trong những hòn đá này là chất liệu lấy ra từ Đá ấy. *Đây* là chất liệu cho *Đây*. Mỗi một trong những đức tính này thuộc về Ngài, và chúng đang tuôn chảy ra qua Ngài, chảy xuống qua họ. A-men.

408 Đúng mười hai giờ. Tất cả điều đó đi đâu? A-men. Anh chị em yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em tin điều đó không? [“A-men.”] Hãy lắng nghe, hỡi con cái bé mọn.

409 Sáng nay, Chị Kidd nói, “Anh Bill, tôi không biết tôi còn gặp lại anh nữa không.” Điều đó giống như giết chết tôi. Hiểu không? Chị ấy nghĩ rằng mình đang già đi, và là vậy. Tôi đã cầu nguyện Đức Chúa Trời để cho chị ấy và Anh Kidd, sống một thời gian dài.

410 Cho phép tôi nói với anh chị em, chúng ta không biết bao lâu chúng ta sẽ có một người khác. Tôi không biết tôi sẽ ở với anh em được bao lâu. Đức Chúa Trời có thể gọi tôi đi khỏi thế giới này. Ngài có thể gọi tôi đến một lãnh vực hầu việc khác. Ngài có thể gọi anh em đến một nơi nào đó. Chúng ta không biết. Nhưng, chúng ta hãy—chúng ta hãy chấp nhận. Chúng ta đừng để điều này cứ trôi qua khỏi chúng ta. Chúng ta hãy nắm lấy điều đó.

411 Nó ở đây, ở trong Kinh Thánh. Nó đây này, làm mẫu cho mọi điều khác. Và nếu tôi đã thật sự có thời giờ để làm điều đó! Anh em không thể làm điều đó trong một ngày. Anh em biết điều đó. Nhưng, có thể trói buộc toàn bộ sự việc lại với nhau!

412 Hãy nhìn, khi chúng ta đã thông suốt với sứ điệp ấy ở đó, anh em thấy những gì Đức Thánh Linh đã làm trên tường đó, phải không? Bao nhiêu anh chị em đã ở đây lúc đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Chắc chắn! Ngự xuống ngay, đã kéo việc như vậy ra, Thiên sứ đó của Chúa.

413 Đấy, nó là thật. Đừng để nó thoát khỏi anh em. Hãy giữ chặt điều đó, hỏi các con. Hãy nắm chặt điều đó. Nên nhớ, xây dựng trên đức tin của mình, lòng nhờn đức, sự hiểu biết, lòng kiên nhẫn!

414 Bây giờ, ở đây, tôi nghĩ tôi đã có một bài báo ở đây, nếu tôi đã không đánh rơi nó ở đâu đó khi tôi đang giảng. Nó ở ngay đây. Cảm ơn, anh. Cảm ơn anh, rất nhiều. Nếu anh em muốn—muốn nhìn nó, và xem có cái gì đó ở đây không để anh em có thể... Có thể nó là một mẫu nhỏ hơn một chút mà ở đó, để anh em có thể sao chép ra một số điều này. Tôi sẽ chỉ dính tạm nó lên đây, và anh em có thể chắc chắn nhìn xem nó và—và phân loại nó ra.

415 Và tôi muốn anh em nhận lấy nó và nghiên cứu nó, và so sánh nó, và rồi hành động dựa trên điều đó. Đừng chỉ nghiên cứu nó, so sánh nó, mà còn hành động dựa trên nó khi anh em làm. Chính anh em hãy nhận lấy nó một cách thành thật. Đừng nói, “Ồ, tôi thích nghe nó.” Tôi cũng vậy. Nhưng để nghe nó, và rồi chấp nhận nó, thì khác nhau. Hiểu không? Hiểu không? Nó khác nhau. Hiểu không?

416 Có bảy phẩm chất để làm nên tâm vóc của Đức Chúa Trời. Có Bảy Thời đại Hội thánh, mà Đức Chúa Trời đã mang Hội thánh đến đức tính này. Và Ngài có bảy sứ giả để thực hiện điều đó. Có bảy, bảy, bảy. Hiểu không? Bảy là—là con số hoàn tất của Đức Chúa Trời, và ba là con số hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Vì thế, có ba, và bảy ba. Vì thế, một cách chính xác, thuộc linh, bằng Lời, bởi chứng cứ của Đức Thánh Linh, tất cả điều đó đã hoàn thành công việc với nhau. Chúng ta hãy nghiên cứu điều đó.

417 Rồi, chúng ta hãy thêm vào đức tin của chúng ta những điều này, để chúng ta có thể đến trong tâm vóc trọn vẹn của Đấng Christ; được kết hợp cùng nhau với tình yêu thương thiêng liêng, sự kính sợ Đức Chúa Trời, sự tôn kính trong lòng chúng ta lẫn nhau, sự tôn trọng sâu sắc lẫn nhau, tình yêu thương anh em và chị em, không bao giờ nói lời thô tục, không gì ngoài chỉ sự thánh khiết của Đức Thánh Linh hằng sống. Hiểu không? Hãy sống với nhau, là một tín đồ Đấng Christ. Bước đi bằng đức tin. Hãy để lòng nhờn đức của Đức Chúa Trời tuôn tràn qua anh chị em; hãy

để sự hiểu biết của Đức Chúa Trời, khi nó phân biệt điều đúng và sai. Khi ma quỷ đưa ra điều gì đó mà không thuộc về Kinh Thánh chính xác, hãy bỏ đi điều đó. Đúng thế.

418 Tôi có thể hình dung các sứ đồ họ không bao giờ hành động giống như chúng ta. Họ đi đây đó, có lẽ là những con người ít lời, cho đến khi họ đứng trên bục giảng. Họ đã bước vào và họ đã làm những gì họ được cho là phải làm, và bước ra. Vâng, thừa quý vị. Họ có quyền năng. Họ có lòng nhơn đức. Họ không tranh cãi với con người. Họ biết chỗ đứng của mình. Chỉ thế thôi. Họ biết họ tin ai. Họ cứ bước đi trong Thánh Linh. Chỉ làm...

419 Đúng như tôi đã nói đêm nọ. Một cái gạt đầu nhỏ, đó là tất cả những gì Đức Chúa Trời phải làm, thế rồi không có gì sẽ ngăn chặn họ được. Họ đã không chất vấn và học hỏi, và nói lấp bấp và lo lắng giống như chúng ta, không biết họ nên làm *điều này* hay *điều kia*. Họ cứ tiến tới và làm điều đó, dù thế nào đi nữa. Chỉ một cái gạt đầu nhỏ từ Đức Chúa Trời, mà đã làm điều đó, ngay sau đó. Tại sao? Làm sao họ có thể biết đó là cái gạt đầu từ Đức Chúa Trời? Họ đã có hết thấy những đặc tính này ở trong đây, tất cả những phẩm chất này. Và cái gạt đầu nhỏ đầu tiên của Đức Chúa Trời đã so sánh với từng chút của *đây*, và với Lời Ngài. Họ đã biết đó là Lời của Đức Chúa Trời, và họ đã đi ra. Không phải lo lắng về điều gì khác. Khi Đức Chúa Trời đã phán, họ hành động. Chúng ta nói...

420 Đức Chúa Trời phán với chúng ta, và chúng ta sẽ nói, “Ồ, chúng con sẽ khởi sự. Chúng con sẽ thấy chúng con có thể sống Sự Sống này không.” Điều trước tiên bạn biết, người nào đó làm bạn thấy khó chịu.Ồ, chắc chắn, đó là ma quỷ.

421 Bạn phải thấy nó đang cố giữ tôi tránh xa khỏi buổi nhóm này sáng nay. Bạn phải có điều đó một lần.Ồ, đáng thương thay! Tôi phải tranh chiến mỗi lần tôi nhắc đến một buổi nhóm. Và nếu tôi sắp cầu nguyện cho một người đau, và người nào đó sắp chết mà không được cứu, sẽ có ba mươi cuộc gọi đến trong mười phút, nếu họ có thể nhận điều đó nhanh, để giữ tôi khỏi điều đó. “Ồ, Anh Branham, anh phải làm *điều này*.” Nhưng có một linh hồn đang lâm nguy. Chắc chắn. Vâng.

422 Đêm nọ, tôi được gọi đến một nơi. Một thanh niên, tôi đã nói chuyện với anh ta ở dưới đây trong cái mà anh em gọi là, siêu thị, cách đây vài năm. Anh ta trở nên một người nghiện rượu. Tôi đã biết thanh niên ấy, một chàng trai tốt, nhưng anh ta là một tội nhân. Và vì thế mẹ anh ta đã gọi. Tôi nghĩ bà đã gọi Doc hai lần. Tôi...Đã gọi, và họ đã gọi Billy, và—và cuối cùng tôi đã có tin nhắn. Và khi tôi đã có tin nhắn, thành thực mà nói, tôi chưa bao giờ có rất nhiều sự tranh chiến trong đời như vậy, để đến với chàng trai đó.

423 Và khi tôi đến đó, chàng thanh niên tội nghiệp đã biết sơ qua tôi. Anh ta ở đấy, đang nằm đó, bất tỉnh, và có thái độ thật kỳ quặc. Cha anh đang cố gắng vỗ về anh, và nói, “Con yêu quý.” Và người đàn ông đó năm mươi, khoảng năm mươi một tuổi. Và nói, “Con yêu quý,” *này*, và “cứ nằm yên.” Và anh đang cố gắng gượng dậy. Cánh tay nhỏ bé của anh gần như to như *thế*. Chàng trai bị ung thư quá nặng đến nỗi không gì ngoài bình ung thư hành hạ cả người. Mọi bộ phận của thân thể anh đều bị ung thư. Ngay cả dòng máu của anh ta cũng bị ung thư, mọi thứ. Và anh ở đó, đang cố gắng ngồi dậy, và có thái độ kỳ quặc như thế.

424 Tôi đã nắm lấy tay anh ta, tôi nói, “Woodrow, Woodrow, đây là Anh Branham.”

425 Cha anh nói, “Con không biết sao? Đây là Anh Bill. Woodrow à, đây là Anh Bill.”

Chàng trai nói, “Ừ. Ừm. Ừ-ừ-ừm.” Như *thế*.

426 Và cha anh nhìn và nói, “Billy, anh đến trễ một chút.”

Tôi đáp, “Không bao giờ quá trễ. Cậu ấy đây.” Tôi đã có một sự tranh chiến.

427 Và rồi những thanh niên khác, một số thanh niên nữa, những tội nhân, đang đứng ở đó, một số người bà con của anh ấy. Tôi nói, “Các bạn thấy đó, các bạn ạ, hãy sẵn sàng, bởi vì bạn sẽ đến nơi này. Bạn phải đến ngay dưới đây. Hiểu không? Có lẽ là không với bệnh ung thư này—này. Bạn có thể đến với điều gì khác, ngoài đó trên xa lộ, máu chảy ra đến chết, hay điều gì đó. Bạn phải đến với điều đó.” Chúng tôi đã nói chuyện với họ.

428 Tôi đang chờ đợi để thấy điều gì Thánh Linh phán bảo làm. Chờ đợi. Điều trước tiên anh em biết, tôi cảm thấy cái gậy đầu nhỏ ấy. “Hãy đặt tay người trên nó.”

429 Tôi bước lại gần, nói, “Hết thấy các bạn cúi đầu xuống.” Tất cả họ cúi đầu xuống, hai hay ba thanh niên ở trong đó.

430 Tôi đặt tay mình trên anh ta. Tôi nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin hãy để thanh niên này biết rõ những gì anh ta sẽ làm, trước khi anh ấy phải gặp điều này. Anh ta đang chết. Ma quỷ này đã làm anh ấy bị thương, và anh ấy sẽ chết. Và chính anh ấy đã uống say đến chết, và anh ấy ở đây trong tình trạng này. Con cầu nguyện Ngài thương xót anh ta.” Và khi tôi đã cầu nguyện cho anh ta, sáng hôm sau anh ta đã ngồi dậy, nói chuyện với cha mình.

431 Busty Rogers, người mà...Họ đã gọi tôi xuống tại bệnh viện ở đây, cách đây không lâu. Tôi đi ra ngoài đó ngày ấy, sau khi tôi đã giảng ở dưới đó Milltown nơi mà bé Georgie Carter được chữa lành. Tất cả các bạn còn nhớ điều đó. Và ở đó khi Anh Smith, một thầy giảng Giám Lý, đã nói, “Nếu ai đã từng chịu phép báp-tem, như Danh Chúa Jêsus Christ, hãy bước ra khỏi lều của tôi,” như thế. Ở trên đó tại Totten Ford, đang tổ chức buổi nhóm ấy trên đó. Và, ồ, đã kết tội tôi vì mọi việc bạn có thể nghĩ đến. Tôi không hề nói một lời; cứ tiếp tục điều đúng. Tôi đã có sự ủy thác. Chúa đã tỏ cho tôi một khả tượng. Có một con chiên dưới đó, bị móc nơi nào đó trong đồng vắng. Tất cả các bạn còn nhớ khả tượng đó, hết thấy các bạn. Tôi đoán các bạn nhớ. Các bạn còn nhớ điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn. Được rồi. Rồi tôi đã định đi xuống qua đồng vắng ở đó, săn tìm nó.

432 Tôi đi đến Totten Ford. Anh Wright ở đó biết. Chúng tôi đi qua, đã không biết làm gì. Tôi đã mua một cái bọc nhỏ, với một hào. Tôi định đi ra đó, đứng ở đó và giảng trên bậc cấp. Anh ấy nói anh ấy đang đi lên, đỉnh đồi, để làm việc mua bán nào đó. Tôi đã đi với anh. Có một nhà thờ cổ to lớn của giáo hội Báp-tít dựng lên ở đó, trống không. Chúa đã phán với tôi, “Ngừng lại ở đó.”

433 Tôi nói, “Hãy để tôi đi ra ngay ở đây, Anh Wright.” Tôi ngừng lại. Anh ấy tiếp tục đi lên và trở lại.

434 Tôi đi đến đó, và không thể mở cửa. Tôi nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài ở trong này, Ngài muốn con đi vào nhà thờ, xin hãy mở cửa cho con.” Tôi ngừng lại ở đó và đang suy nghĩ.

435 Nghe người nào đó đang đến; bước lên, và người ấy nói, “Chào ông? Tôi sẽ nói với ông,” nói, “ông muốn vào nhà thờ à?”

Tôi đáp, “Vâng, thưa ông.”

Người đó nói, “Tôi có chìa khóa đây.”

436 Đã bắt đầu một buổi nhóm. Tuần đầu tiên, hầu như không có gì. Đêm đầu tiên, tôi có một hội chúng, Anh Wright và gia đình của anh. Điều trước tiên bạn biết đó, vào cuối tuần, họ hầu như, thậm chí không thể đứng trong sân mình. Con chiên đó vẫn không đến. Anh Hall, mục sư ở đó bấy giờ, tất cả họ đã cứu nguy trong suốt thời gian đó. Tôi không thể tìm thấy con chiên này ở đâu. Sau đó ít lâu, bên ngoài của nhà thờ Đấng Christ, phía dưới đồi, cô bé chín tuổi tám tháng đó không di chuyển được, đang nằm ở đó. Cô bé ở đấy. Tất cả các bạn biết câu chuyện rồi. Vâng, thưa quý vị.

437 Và chiều hôm đó khi Busty Rogers, cựu chiến binh to lớn vạm vỡ đang đứng đó...Tôi đã bước ra đó. Và hội chúng của Anh Smith đứng đó cười nhạo tôi, làm trò cười về tôi, làm phép báp-têm nhưn Danh Chúa Jêsus. Tôi đã bước ra đi vào dòng nước bùn lầy của Totten Ford, nơi đó họ có một...[Băng trống—Bt.]...trên nhánh sông ở đó, và cứ đang chảy ào ào hết sức. Hai người chấp sự đã bước ra với tôi.

438 Tôi nói, “Tôi đứng đây chiều hôm nay đại diện cho lời Kinh Thánh Thánh khiết của Đức Chúa Trời.” Tôi nói, “Tôi đọc trong Kinh Thánh ở đây chỗ mà Phi-e-rơ đã nói, ‘Hãy hối cải, ai nấy trong anh em, phải nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-tem để được tha tội mình.’” Tôi quay lại, trao Sách cho một trong những chấp sự.

439 Bước ra đó, và tôi nói, “Bất cứ ai muốn, mà ăn năn tội lỗi của mình, là đối tượng để đến.” Bước ra đó vào trong nước. Tôi nói, “Dường như trước tôi các Thiên sứ đó đang ngự trên mọi cành cây bây giờ, đang nhìn xem.” Ô, chao ôi! Khoảng thời gian đó tôi đã làm phép báp-têm cho hai hay ba người, cả hội chúng của

anh ấy, những phụ nữ họ mặc những áo đầm bằng lụa tốt, đựng vào nước đó, la lớn hết sức. Tôi đã làm phép báp-têm cho toàn thể hội chúng của anh ấy như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Anh em biết điều đó. Tôi có bức tranh về việc đó. Thế đấy.

440 Đó là gì? Thêm vào lòng như đức của bạn. Hiểu không? Hãy để mặc nó. Đức Chúa Trời biết làm điều đó như thế nào. Đức Chúa Trời biết cách làm những điều này ứng nghiệm. Hãy để họ nói những gì họ muốn. Đừng làm bất cứ điều gì khác. Cứ tiếp tục công việc.

441 Busty Rogers đang đứng đó, khi anh thấy điều đó, anh nói, “Thế thì tôi tin điều đó hết lòng.” Và anh ấy bước ra vào nước, với bộ đồ đẹp của mình, và đã chịu làm phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ.

442 Cách đây khoảng ba hay bốn năm, họ đã gọi tôi xuống đây tới bệnh viện ở New Albany. Tại đó anh ấy, sắp chết, vì bệnh ung thư, thật sự ăn dần mòn anh ấy. Các bác sĩ cho rằng anh ấy chỉ sống, đến sáng hôm sau. Nói, “Ông ấy đang chết hiện giờ.” Nói, “Hãy đến ngay.”

443 Tôi đi xuống tận phòng, khi tôi đến, đứng đó và cầu nguyện. Anh ấy nói, “Billy, có một cái mống đang vây quanh ở góc đằng xa kia.”

444 Và tôi quay lại, để nhìn. Tôi nói, “Busty, đó là một giao ước. Anh sẽ không chết. Giao ước của Huyết cứu anh.”

445 Tôi đã đặt tay trên anh ấy, nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, cách mà sự hiện thấy nơi xa kia để chứng minh rằng Ngài ở đây. Giao ước của Ngài là điều đó, đây, ‘Bởi lần roi Ngài chúng con được lành bệnh.’” Đã đặt tay trên anh ấy, và ở đó anh đã mạnh khỏe. Đã đưa anh ấy về nhà.

446 Và khoảng bốn hay năm năm, khoảng bốn năm, đi lên đi xuống đánh cá ở dòng sông và mọi việc, cứ tiến triển. Và chỗ mà bệnh ung thư thực quản của dạ dày, nó đã thành sẹo, có một cục u lớn cứng. Các bác sĩ, những người kỳ cựu của bệnh viện, bảo anh rằng họ có sự điều trị bằng chất co-ban để có thể co giãn cái đó, để cho nhiều thức ăn hơn đi xuống một lần. Anh đã trải qua một thời gian khó khăn để ăn được nhiều, anh phải ăn

rất chậm. Anh đã đi qua đó để làm điều đó. Tôi đã không biết anh ở đó.

447 Rồi khi họ giải phẫu cho anh, nhận thấy nó khiến anh bị co giật, và anh đã bị đột quỵ. Anh bị tê liệt một bên như thế. Và điều duy nhất anh có thể làm là chỉ khóc không nên lời. Và anh đã lấy một cây viết chì, như *thế*, và cứ, “ư, ư, ư.” Và anh đã cố gắng viết, run rẩy như *thế*, với bàn tay khỏe mạnh của mình. Phía bên trái của anh, bị liệt. Và anh đã viết, bàn tay của mình: “Đức Chúa Jê-sus cứu, 1900 và lẻ mấy.” Họ không thể hiểu được điều đó.

448 Vì thế bấy giờ khi vợ anh đã nói, “Anh Branham, tôi không biết anh ấy muốn nói gì qua đó.”

449 Tôi nói, “Bà Rogers à, điều mà anh ấy muốn nói, đó là 1900 và lẻ mấy, mà anh ấy đã được cứu và được làm phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jê-sus ở dưới đó. Đó là những gì anh ấy đang trả xong bây giờ. Anh ấy không sợ chết.”

450 Tôi nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin cứu sự sống anh ấy. Con cầu xin điều đó, như Danh Chúa Jê-sus, để Ngài sẽ cứu sự sống của anh.” Đã đặt tay trên anh. Bệnh đột quỵ lìa khỏi anh. Chúng co giật đã dứt. Và anh chỗi dậy trên giường. Và bây giờ anh lên, để làm chứng.

451 Hãy thêm cho đức tin của anh em, lòng như đức; thêm cho lòng như đức của anh em, sự hiểu biết; thêm cho sự hiểu biết của anh em, sự tiết độ; thêm cho sự tiết độ của anh em, lòng kiên nhẫn; thêm cho lòng kiên nhẫn của anh em, lòng tin kính; thêm cho lòng tin kính của anh em, tình yêu thương anh em; thêm cho tình yêu thương anh em, Đức Thánh Linh, và Đấng Christ sẽ đến. Bởi vì, chỉ ở dưới Ngài...Đức Thánh Linh là Thánh Linh của Chúa Jê-sus Christ vào trong Hội thánh, để bày tỏ những đức tính đó. Ồ, chao ôi!

Đây này, mười hai giờ mười lăm.

Tôi yêu...tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước,

Con đường xuống ở đây, trước khi bạn là bất cứ điều gì.

Và đã mua chuộc...(Ngài đã làm gì?)...sự cứu
rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

Làm sao tôi được thế này? Bởi vì Ngài đã yêu tôi, trước.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
Vì Ngài yêu tôi trước...(Đó là nguyên nhân.)
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

⁴⁵² Tôi hứa, với Ngài, sáng nay, bằng tất cả tấm lòng của tôi, rằng, bởi sự giúp đỡ của Ngài và bởi ân điển của Ngài, tôi cầu nguyện rằng tôi sẽ tìm kiếm hằng ngày, không ngưng nghỉ, cho tới khi tôi cảm thấy mỗi một trong những nhu cầu này tuôn chảy trong tầm vóc già nua nhỏ bé này của tôi, cho tới khi tôi có thể là một sự biểu lộ của Đấng Christ hằng sống. Vì, Ngài đã trở nên tội lỗi giống như tôi, để tôi có thể trở nên...đến sự công bình của Đức Chúa Trời, giống như Ngài. “Ngài đã thế chỗ của tôi; lạy Chúa, xin cho con nhận Ngài giờ này.” Bởi vì, đó là mục đích Ngài đã chết cho. Bao nhiêu người sẽ hứa nguyện điều giống như vậy, bởi ân điển của Đức Chúa Trời? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Với đầu chúng ta cúi xuống giờ này, và tay chúng ta giơ lên. “Tôi...”

⁴⁵³ Con xin hứa điều đó, Chúa ôi, hội thánh này xin hứa điều đó, “Tầm vóc trọn vẹn của Đức Chúa Jêsus Christ!”

Bởi vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

TÂM VÓC CỦA MỘT NGƯỜI TRỌN VẸN VIE62-1014M

(The Stature Of A Perfect Man)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 14 tháng Mười, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org